

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.25

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.25

РІК CVII

П'ЯТНИЦЯ, 4 ЛЮТОГО 2000

ЧИСЛО 5

VOL. CVII

FRIDAY, FEBRUARY 4, 2000

No. 5

Парламентська більшість обрала нових керівників Верховної Ради

Голова Верховної Ради України
Іван Плющ

КИЇВ, 1 лютого. – Новим головою Верховної Ради України на сьогоднішньому пленарному засіданні парламентська більшість 255 голосами обрала Івана Плюща, його першим заступником – Віктора Медведчука і заступником – Степана Гавриша. Голосування проводилось поіменними бюлетенями. Народні депутати більшістю голосів (241) затвердили також "великий пакет" нових керівників профіль-

них комітетів Верховної Ради України. Новообраних керівників парламенту привітав голова Координаційної ради парламентської більшості Леонід Кравчук, наголосивши на тому, щоб до 2002 року Верховна Рада працювала тільки так, аби "був привід вручати квіти". Керівництво Верховної Ради у новому складі приступило до виконання своїх безпосередніх обов'язків.

КИЇВ, 1 лютого. – У колі пікетуючих і посиленої охорони проводять засідання 157 народних депутатів з "лівих фракцій". Олександр Ткаченко, відкривши його у залі Верховної Ради, надав можливість виступити лідерам і бажаним представникам комуністичної, соціалістичної, селянської фракцій і прогресивним соціалістам. З парламентської трибуни вони дали свою оцінку подіям, що відбуваються, висловили критичні зауваження на адресу керівників держави, які не втрутилися в ситуацію. Було зроблено заяви про те, що ліві фракції діятимуть згідно з Конституцією та чинним законодавством.

(ДІНАУ)

Генеральний секретар НАТО Дж. Робертсон відвідав Україну

Генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон (ліворуч) та міністер закордонних справ України Борис Тарасюк під час зустрічі в Києві

З офіційною дводенною візитом в Україні перебував генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон. Програму його візиту склали зустрічі з Президентом України, прем'єр-міні-

стром Віктором Ющенком, міністрами закордонних справ і оборони Борисом Тарасюком і Олександром Кузь-

(Закінчення на стор. 5)

Ростислав Хом'як

„Лебедина пісня” Клінтона при бурхливих оплесках

ВАШІНГТОН. – 27 січня увечері Президент США Білл Клінтон виступив звіт про становище країни, який став його „лебединою піснею”, а присутні нагородили її бурхливими оплесками – більш як 100 разів.

Того вечора на спільній сесії Конгресу Сполучених Штатів 42-й з черги Президент країни, восьмий – і останній – раз давав законодавцям звіт про становище в країні, про „стан унії”, або союзу штатів, які 224 роки тому об'єдналися у незалежну державу, а одинадцять років пізніше прийняли Конституцію з метою створення „більш досконалого союзу” федеративної форми. Виступ Президента

Клінтона передбачений Конституцією США, і ця ж конституція не дозволяє йому робити подібний виступ в майбутньому – 22-й додаток до Конституції каже, що першу посаду країни можна займати тільки два рази. Через рік вже новий Президент звітуватиме про становище в країні.

Протягом сторіч звіт Президента на спільній сесії Сенату і Палати Представників набув значення традиції і перетворився на великий державний ритуал. Присутні у сесійній залі Палати Представників не тільки члени обох палат Конгресу, але й члени уряду, дипломатичного корпусу, звичайно (хоч не цього року) члени Найвищого Суду, спеціальні гості і члени сім'ї Президента й віце-президента і, на всякий випадок, впродовж останніх неспокоїних десятиліть, один член кабінету міністрів є відсутній. Якби на зібранні усього керівництва країни стався якийсь нещасливий випадок, неprisутній там член уряду може стати першою посадовою особою Сполучених Штатів. Цього року черга випа-

(Закінчення на стор. 6)

Призначено нового Надзвичайного і повноважного посла України у США

КИЇВ, 28 січня. Глава держави Леонід Кучма указом призначив Костянтина Грищенка Надзвичайним і Повноважним послом України у Сполучених Штатах Америки. Іншим своїм указом Президент звільнив його з посади Надзвичайного і Повноважного посла України в Королівстві Бельгія, Вели-

кому Герцогстві Люксембург, Королівстві Нідерланди, Глави місії України при НАТО за сумісництвом та з посади Постійного представника України в Організації по забороні хімічної зброї.

Прес-служба Президента України - ДІНАУ

Нові асекураційні пляни Українського Народного Союзу

Марта Лиско, Головний секретар

В новому тисячолітті і з новим роком Український Народний Союз знизив вкладки на забезпечення на всі асекураційні пляни від 20 до 40 процентів – залежно від віку забезпечення та пляну. В найновішій книжці вкладок УНС взяв до уваги сучасні вимоги своїх членів і старався їх задо-

вільнити. Базуючися на факті, що наші члени довше живуть, ми продовжили вік продажу забезпечення до 85 років. Одноразові грамоти будемо продавати до 90 років. Ми також знизили наші вкладки для некурців, зна-

(Закінчення на стор. 7)

■ КОНГРЕС США
ЗМЕНШУЄ
ДОПОМОГУ УКРАЇНІ

Стор. 5

■ УКРАЇНЦІ В КАЗАХСТАНІ
ПОТРЕБУЮТЬ ДОПОМОГИ

Стор. 8

■ ЧИ БУДЕ ЄДИНОЮ
ХРИСТИЯНСЬКА
УКРАЇНА?

Стор. 10

■ ЧИ ЗБЕРЕЖЕМО
ШКОЛУ
В НЬЮ-ЙОРКУ?

Стор. 15

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Нова позиція Світового банку

ВАШІНГТОН. – Світовий банк вирішив надати Україні нову позику на 18,29 млн. дол. для покращення енергозбереження в наукових, медичних і культурних установах Києва. Цей проект має стати складовою частиною програми української влади, спрямованої на те, щоб до 2010 року приблизно на третину зменшити загальне споживання енергоносіїв в Україні. Передбачається, зокрема, установлення терморегуляторів приблизно в 1,300 будинках. Цей кредит Світовий банк надає на стандартних умовах терміном на 18 років з 6-річною відстрочкою платежів.

Посилюється соціальний захист дітей

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма підписав Указ “Про додаткові заходи щодо запобігання дитячій бездоглядності”. Мета документу – підвищення соціального захисту дітей і підлітків, які залишилися без батьківського піклування, забезпечення належного рівня профілактики правопорушень серед неповнолітніх. Створено Комісію з питань запобігання дитячій бездоглядності та соціальної реабілітації неповнолітніх. Її головою призначено віце-прем’єр-міністра Миколу Жулинського. Президент України також зобов’язав керівників центральних та місцевих органів виконавчої влади сприяти посиленню профілактичної роботи з дітьми, створенню умов для соціальної реабілітації неповнолітніх.

Росія повертає Україні 10 млн. доларів

КИЇВ. – Змішана українсько-російська комісія з співпраці ухвалила рішення про проведення до 31 березня перевірки залишків валютних коштів Зовнішекономічного банку СРСР, які належать юридичним особам України. Досі Росія не давала дозволу на переказ цих коштів. Згідно з заявою прем’єр-міністра України Віктора Ющенка найближчим часом Росія виділить 10 млн. дол. США в рахунок цілковитого погашення боргів перед Україною. У свою чергу Україна, яку представляє Укресімбанк, проводить звіряння заборгованості на заморожених рахунках юридичних осіб. Ці заходи здійснюються в рамках ратифікації Україною “нульового” варіанту угоди щодо боргів і активів колишнього СРСР.

УАПЦ готується до Помісного собору

КИЇВ. – Предсоборова комісія Української Автокефальної Православної Церкви визначилася з тематикою і датою проведення третього Помісного собору: він відбудеться 21-22 червня. Керуючий справами патріархії УАПЦ архієпископ Ігор повідомив, що на обговорення собору виносяться сім питань. Зокрема, буде дано оцінку православної парафії як осередку апостольського служіння Церкви. За даними Держкомрелігій, УАПЦ налічує понад тисячу парафій у той час, як насправді діють половина з них. На думку архієреїв УАПЦ, на соборі віруючі остаточно визначаться з кількістю і ефективністю діяльності парафій. Плянується також накреслити шляхи освітнянської діяльності серед душпастирів, проаналізувати канонічну діяльність Церкви протягом десяти останніх років після її відродження. Обго-

ворюватиметься також участь УАПЦ в екуменічному русі та загальноправославному діялозі. Буде возведено в сан святих нових подвижників віри Хрестової.

Звернення кримського меджлису до Президента України

СІМФЕРОПОЛЬ. – Президія меджлису кримськотатарського народу звернулася до Президента України з проханням “використати свої повноваження глави держави та гаранта дотримання Конституції України з метою посилення продержавних сил в автономії та недопущення розвитку подій за сценарієм лівих реваншистів”. Меджлис стурбований розвитком політичної кризи в Автономній Республіці Крим. Аналіз поведінки деяких кримських політичних сил, ідеться у зверненні, свідчить про те, що заради утвердження влади вони можуть вдаватися до дій, що ведуть до цілковитої дестабілізації суспільно-політичної ситуації на півострові.

Президент України на Світовому економічному форумі

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма бере участь у Світовому економічному форумі в Давосі, Швейцарія, де зібралися майже 2000 провідних політиків, менеджерів і експертів з багатьох країн. У рамках роботи цього форуму передбачені зустрічі Леоніда Кучми з керівниками Світової організації торгівлі, ряду чужоземних компаній та банків, заступником директора-розпорядника Міжнародного валютного фонду Стенлі Фішером, з главами держав, які перебувають на форумі.

Міжнародний аудит Національного банку України

КИЇВ. – Прем’єр-міністр України Віктор Ющенко заявив про готовність керівництва України та НБУ до проведення міжнародного аудиту в головному банку держави, щоб продемонструвати “бажання прозоро і відверто вести справи” з міжнародними фінансовими організаціями, сказав глава уряду під час зустрічі 31 січня з керівниками дипломатичних представництв в Україні країн “Великої сімки”, ЕС, Єврокомісії, МВФ та Світового банку. Віктор Ющенко “не бачить здорового глузду” та “принципово не сприймає” звинувачення у незаконному використанні позичок Міжнародного валютного фонду у 1997 році, висунуті британською газетою “Файнешнл таймс” на підставі заяв екс-прем’єра Павла Лазаренка.

Аварія на Донецькій шахті

ДОНЕЦЬК. – За інформацією Міністерства з питань надзвичайних ситуацій, на шахті державної компанії “Донвугілля” імені Скочинського 30 січня о 4 годині 47 хвилин стався раптовий викид вугілля і метану потужної сили. Безпосередньо в епіцентрі викиду опинилося чотирнадцять робітників. Дев’ятьох вивели на поверхню, п’ятеро з них перебуває під наглядом лікарів. Четверо – в задовільному стані відправлено додому. П’ятеро прохідників загинуло. Ця шахта є надкатегорійною щодо викидів газу. 4 квітня минулого року тут у результаті такої ж аварії загинуло 69 гірників. На підприємстві працює експертна комісія, котра має визначити доцільність подальшої експлуатації шахти.

Створено обласну організацію партії “Собор”

ВІННИЦЯ. – Тут відбулися установчі збори, на яких створено обласну організацію Української народної партії “Собор”. Виступаючи на них, лідер партії, народний депутат України Анатолій Матвієнко підкреслив, що мета “Собору” – істотно змінити на краще ситуацію в країні. Одним з головних тактичних завдань “Собору” він вважає просвітницьку місію. Лише свідомі громадяни, на його думку, можуть будувати і підтримувати справді демократичну правову державу. Збори прийняли у члени УНП “Собор” понад 40 осіб.

В Україні триває епідемія грипи

КИЇВ. – За інформацією обласних управлінь охорони здоров’я, станом на 31 січня в Україні епідемією грипи охоплено Донецьку, Чернігівську, Вінницьку, Миколаївську, Житомирську, Полтавську, Луганську, Рівненську, Черкаську області та міста Київ, Симферопіль, Севастополь, Херсон, Тернопіль. Наближається до епідемічного порогу захворюваності у Львівській, Кіровоградській, Запорізькій, Закарпатській, Івано-Франківській областях. З початку року в Україні захворіло на грип та респіраторні інфекції понад 1 млн. 276 тис. осіб, з них близько 480 тис. дітей, а у м.Києві понад 163 тис. чол., з них близько 63 тис. дітей. Проводяться протиепідемічні заходи.

Чоловіки України об’єднуються у “Партію шанувальників жінок”

КИЇВ. – Установчий з’їзд нового Всеукраїнського громадського об’єднання “Партія шанувальників жінок” відбувся в Національному університеті культури і мистецтв. Основна мета партії, сказав на з’їзді її голова народний артист України Павло Зібров, – активізувати участь чоловіків у проведенні державної політики щодо захисту правових, соціальних, економічних, національно-культурних та інших інтересів жінок. Осередки партії створені майже в усіх регіонах України.

Українські прикордонники вийшли на світовий рівень

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. – Рішенням президії Міжнародної кадрової академії – члена Європейської мережі національних інформаційних центрів з академічного визнання і мобільності Ради Європи – Національну академію Прикордонних військ України імені Богдана Хмельницького прийнято колективним членом цієї академії і видано відповідний сертифікат. Визнання Академії українських прикордонників на світовому рівні сталося слідом за наданням їй минулого року Указом Президента України статусу національної.

Буря в Закарпатті

1 лютого, вночі, на території Закарпатської області через опади мокрого снігу та сильний вітер було пошкоджено 41 лінію електропередач, внаслідок чого залишилися знеструмленіми 37 населених пунктів. Також порушилося електропостачання десятків населених пунктів у Львівській, Рівненській, Житомирській, Полтавській, Тернопільській, Черкаській областях.

(ДІНАУ)

ТІЛЬКИ ФАКТ

Верховна Рада Криму визнала роботу Ради Міністрів автономії незадовільною. За цю пропозицію фракції комуністів, у ході позачергової сесії парламенту автономії, проголосував 51 депутат.

Книгу “Лідери бізнесу. Україна” за національною програмою “Лідери XXI століття” випустила Східноукраїнська академія бізнесу. В ній названо сто імен найбільш яскравих представників ділової, політичної та науково-творчої еліти держави.

В бібліотеці Української літератури в Москві відбулося засідання Українського історичного клубу, на якому розглядалися заяви на участь у четвертій Міжнародній науковій конференції, яка відбудеться 8 квітня 2000 року.

Міністри фінансів країн Європейського союзу обговорили обставини безпрецедентного зниження курсу євро по відношенню до американського долара. Міністри визнали, що введена рік тому єдина європейська валюта перебуває нині не в найкращому стані, а економічний бум у США не залишає надій на його покращення найближчим часом.

Президент України підписав Указ про створення Кримського міжнародного підсупутникового полігону, який сприятиме забезпеченню національної економіки і оборонного комплексу високоякісною інформацією про небезпечні екологічні, техногенні, погодні явища.

Леонід Кучма доручив Кабінетові Міністрів у шестимісячний термін забезпечити проведення комплексних геологічних і геофізичних обстежень стану фундаментів під історико-культурними пам’ятками України культового призначення, з метою їх збереження.

У суботу, 29 січня, для ремонту був відключений від енергомережі України 3-ій енергоблок Чорнобильської АЕС. Передбачається, що ремонтні роботи триватимуть до 3 лютого.

Виставка робіт десяти художників з Джерзі Сіті, США, проходить в Харківському художньому музеї. Вона дає уявлення про творчість сучасних американських майстрів пейзажу, натюрморту, так званого фігуративного мистецтва.

В Лебедині, що на Сумщині, відкрито перший музичний музей, де представлені твори Бориса Гмирі, Івана Стешенка, відомості про Олександра Стеблянка, Василя Бриля, Сергія Рахманінова.

Під час акції “Дорога до храму”, започаткованої на Київщині на відзнаку 2000-ліття Різдва, особливу увагу буде приділено місячнику охорони пам’яток, що розпочнеться 18 квітня і має сприяти залученню коштів для відродження шести визначних історико-культурних об’єктів, серед яких є Рудосільський храм у Володарському районі та церква в селі Тулинці Миронівського району.

Курси валют НБУ на 01 лютого:

USD/Гривня – 5.47
EUR/Гривня – 5.36
DEM/Гривня – 2.74
RUR/Гривня – 0.19

ТЕМА ТИЖНЯ

Виплату компенсацій Німеччина зможе почати наприкінці року

БЕРЛІН, 31 січня. – Німеччина зможе почати виплати компенсацій колишнім підневільним робітникам із Східної Європи та інших регіонів не влітку, а лише наприкінці нинішнього року. Як повідомив сьогодні німецьким журналістам уповноважений федерального уряду з проблеми підневільної праці Отто Ламбсдорф, причиною затримки є розбіжності між представниками жертв нацизму з приводу розподілу 10 млрд. марок ФРН, які зобов'язалася виплатити Німеччина. “Враховуючи похилий вік більшості людей, які пережили нелюдські страждання на примусових роботах у фашистській Німеччині, затримки подібного роду я вважаю вкрай сумними, – підкреслив Отто Ламбсдорф. –

Все ж, думаю, нам вдасться врегулювати проблеми, які заважають почати виплати”.

Торкаючись наміченого на вівторок у Вашингтоні нового кола переговорів з компенсацій, Ламбсдорф поінформував журналістів, що в консультаціях візьмуть участь, з одного боку, представники адміністрації США та адвокати жертв нацизму, а з іншого – він сам і експерт Фонду німецької економіки, що формується, Вольфганг Гібовські. “Впевнений, цей діалог буде не останнім: знадобиться ще кілька зустрічей, щоб відкоригувати порядок виплати компенсацій”, – вважає Ламбсдорф.

(ІТАР-ТАСС - ДІНАУ)

В понеділок, 31 січня ц. р., члени Українського союзу в'язнів - жертв нацизму пікетували будинок уряду України, вимагаючи не скасовувати їхні пільги. Крім того, учасники акції вимагають прискорити ухвалення Закону “Про жертви нацизму”.

Загалом в Україні проживає близько 620 тисяч громадян, які в роки Другої світової війни були ув'язнені до нацистських концтаборів або відправлені до Німеччини на примусові роботи.

На знімку: Валентин Міненко - малолітній в'язень Другої світової війни, який народився у Фрайбургу (Німеччина) 1944 року у батьків, привезених з України на примусові роботи - один з двохсот учасників пікету біля будинку Кабінету міністрів України з вимогою підтвердити фінансування пільг в'язням нацизму в проєкті державного бюджету на 2000 рік.

Фото Володимира Макуха (УНІАН)

Чеченці вийшли з Грозного

В ніч з понеділка на вівторок чеченські бойовики залишили столицю Грозний. Близько двох тисяч їх вийшло з міста на південь, в гірські терени Чечні. Росіяни встановили на центральній площі Мінутка прапор, який забирали з собою після поразки у 1996 році. Організація захисту прав людини (Human

Rights Watch) з Нью-Йорку, представники якої перебувають в Чечні, оприлюднила факти пияцтва і згвалтувань місцевих жінок, до яких вдаються російські „переможці”. Згідно зі женецькою конвенцією, таке насильство вважається воєнним злочином.

З преси

Пишеться “Історія Гуцульщини”

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ. – У видавництві “Логос” Львівського музею історії релігії побачив світ четвертий том “Історії Гуцульщини”. Над ним декілька років спільно працювали Гуцульський дослідний інститут у Чикаго (США) і його відділення на Гуцульщині, регіональні

об'єднання дослідників минулщини неповторного краю у Косові та Львові.

Перші три томи видання було надруковано за океаном з 1975 по 1986 роки, під загальною редакцією уродженця Івано-Франківщини, а тепер жителя США Миколи Домашевського.

АМЕРИКА І СВІТ

Першочерговість сьогоднішніх студентів

ВАШІНГТОН. – Університетські студенти стверджують, що свій вільний час вони віддають допомозі бездомним, навчанні дітей та впорядкуванню занецишених потоків. Відповідаючи соціологам студенти підкреслюють, що їхні зацікавлення громадською працею не сягають до голосування чи участі у політичному житті країни. Опитувачі групи Меллман заявили минулого листопада, що 73 відсотки університетських студентів підтвердили свою добродію працю в ділянках допомоги бездомним, навчанні дітей, релігійної служби, громадської праці, охорони довкілля і опіки над хворими. З того 41 відсоток зголошувались на добровільну працю більш як 10 разів. З них 64 відсотки заявили, що задумуються над присвяченням частини їхнього життя ділянці освіти, 63 відсотки кажуть, що працюватимуть для добродію організацій, а тільки 25 відсотків зазначили, що віддали свій час політиці. Опитувані студенти підкреслили, що мають куди більше та негайне задоволення зі своєї добровільної праці, як з політичної діяльності.

Колєві докоряють за скандал

БЕРЛІН. – Колишній німецький канцлер Гельмут Коль зрезигнував зі свого становища почесного голови німецької опозиції партії Християнських Демократів. Причиною для цього було пристрасне звинувачення партійного проводу в „порушенні його обов'язків“, коли він не погодився назвати осіб, які таємно дали йому гроші. Понад 1 млн. доларів було передано йому в 1990-их роках, як він був канцлером і провідником партії. „Рішення зрезигнувати не було легким“ – заявив Г. Коль. – Я був членом Християнсько Демократичної партії 50 років. Партія є і залишиться моїм політичним домом“. Г. Коль затримав своє депутатське місце в нижній палаті парламенту, що охороняє його від кримінального переслідування, хібащо парламент вирішить позбавити його депутатської недоторканості.

Велика Британія зліквідувала ще одну заборону

ЛОНДОН. – Минулого місяця уряд Великої Британії подав до відома нові закони військової поведінки, котрими скасовано заборону військової служби для гомосексуалів і лесбіянок. Це було наслідком рішення Європейського суду минулої осені, де сказано, що Велика Британія не може дискримінувати згаданих осіб. Ця зміна приєднає Велику Британію до цілого ряду інших країн НАТО, включно з Францією, Канадою і Німеччиною, котрі відкрито дозволяють гомосексуалам і лесбіянкам служити у війську.

Європейська комісія обмежує приплив іммігрантів

БРЮССЕЛЬ, Бельгія. – Комісія Європейського Союзу завершила роботу над проєктом нового закону про імміграцію, повідомив кореспондент ДІНАУ. Закон стане єдиним для всіх країн ЕС. Європейський Союз вже кілька разів намагався виробити “спільний знаменник” і загальні правила надання притулку чужоземцям,

щоб обмежити їх кількість. Однак, життя щоразу вносило поправки в ці правила. Доводилося дотримуватися декларованих цінностей гуманізму і приймати біженців з Албанії, потім Боснії, Герцоговини та Косова. Велика кількість втікачів з тих країв вже не бажає повертатися на батьківщину і здебільшого нелегально проживає в країнах ЕС. У зв'язку з цим, відзначає Європейська комісія, кримінальний стан в Європейському Союзі значно погіршився. У проєкті закону про імміграцію зазначено, що громадянам з так званих демократичних держав відмовляється в наданні притулку. В першу чергу це стосується жителів країн-кандидатів ЕС, а також тих, які уклали з Європейським Союзом договори про партнерство і співробітництво. Керівництво Європейського Союзу добре розуміє, що основна маса прохачів притулку ховається не від політичних переслідувань і репресій у своїх державах, а від економічних та фінансових негараздів.

Невдале випробування ракети-перехоплювача

ВАШІНГТОН. – Шеф Пентагону вперше повідомив одну з найважливіших подробиць про останнє невдале випробування ракети-перехоплювача, яка розробляється у рамках програми створення національної протиракетної оборони США. Вільям Коґен заявив, що ракета, не влучивши в умовну ціль, пройшла від неї на відстані приблизно 30 метрів. Перше випробування ракети-перехоплювача відбулося у жовтні минулого року. Хоча тоді навчальну боеголовку було збито, фахівці не вважають експеримент повністю вдалим. Наступне випробування попередньо призначено на квітень.

М. Олбрайт у Москві

МОСКВА. – Державний секретар США Меделин Олбрайт відвідала минулого тижня російську столицю. Її дводенні відвідини мають офіційний характер. Меделин Олбрайт була прийнята в.о. Президента РФ Володимиром Путіним. У рамках перебування в Москві глави американської дипломатії пройшли переговори з міністром закордонних справ Росії Ігорем Івановим, за підсумками яких було підписано низку спільних документів. У центрі уваги учасників зустрічі були питання двосторонніх взаємин і ратифікації Договору СНО-2 Державною Думою. Не виключено, що також обговорювалися питання, пов'язані з можливим відвідинами в Росію Президента США Б. Клінтона.

Комп'ютерна проблема в Агенції національної безпеки

НЬЮ-ЙОРК. Агентство національної безпеки - одне з найзасекречених розвідувальних відомств США - визнало, що зіткнулося минулого тижня з “серйозною комп'ютерною проблемою”, що зачепила його можливості обробляти розвідувальну інформацію. Згідно з поширеною Агентством заявою, “ця проблема стосується лише комплексу головної квартири у Форт-Міді (штат Меріленд), котра не вплинула на збирання розвідувальних матеріалів, але дійсно торкається оброблення розвідувальної інформації”. Як стверджує згадане агентство, його системи наштотхнулися на труднощі упродовж 72 годин.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054
and additional mailing offices.

Передплата на рік \$50.00, на півроку - \$30.00. Для членів УНСоюзу
\$40.00 річно, на півроку - \$25.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати
поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі
виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор — Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка — Павло Стокотельний;
Реклама — Марія Осціславська;
Адміністратор — Володимир Гончарик.

Де наші дзеркала?

Відгуки читачів свідчать, що вони слідкують за статтею Ліни Костенко „Гуманітарна аура націй або Дефект головного дзеркала”, що друкується з продовженнями у нашому тижневикові. Як багато там важливих думок та висновків, які так хотілося б взяти до уваги, якщо б ми мали таку можливість! Але наша газета може тільки подавати факти або думки різних авторів, висновки ж належать до когось іншого.

Питання культури та її розвиток в сьогодиншній молодій українській державі є провідною проблемою. Про цю проблему постійно пишуть і говорять, але, на жаль, досі ті, яким належить плекати нашу національну культуру, не роблять висновків. Не маємо можливості і ми робити відповідні висновки, приймати постанови, але все ж таки можемо на сторінках нашого тижневика знову й знову порушувати цю переважливу проблему, посиляючись на думки відомих у громаді осіб та подавати їх на розгляд читачів разом із відповідними прикладами.

А втім, плекання нашої культури та її ширення у різних місцях нашого поселення інакше, ніж в Україні. За приклад візьмемо бодай одне болюче для нас тепер питання культурного спілкування на мистецькій ділянці поміж материком і американськими поселенцями з України. Переглядаючи річніки „Свободи” з попередніх, не дуже то і давніх років, можна завважити на підставі рецензій, скільки було в тому часі відвідин мистців, театральних груп, співаків, хорів та інших мистецьких осіб з України в США і Канаді. Усі вони відвідували більші скупчення нашого поселення, давали вистави, зустрічалися з нами та з якнайкращими враженнями поверталися додому. Ентузіазм, переповнені до вінця театральні залі, тепле прийняття земляків і радість спілкування, як у одних, так і в інших, разом із мистецькою насолодою у глядачів і вдоволенням виконавців.

Було б добре істориків нашого культурного життя зайнятися вже тепер зареєструванням усіх тих відвідин та імпрез на американській землі та подати це до загального відома — ми певні, що було б імпазантне їх число. Але було б також добре порівняти їх із теперішнім станом, який так різниться в порівнянні із попередніми роками.

Помітний спад числа мистців, які відвідують американську землю, до певної міри можна пояснити труднощами виїзду, але він стоїть у парі із так само помітним зменшенням глядачів і слухачів. Це неприємне явище і гості, і ми зауважили в останніх роках. Тенденція із кожним роком зростає. Тут треба брати до уваги, що число тих, які плекали кожного року мистецтво і були його шанувальниками, тут, серед нас, зменшується з кожним роком за невблаганним правом природи. „Четверта хвиля” еміграції хоча росте, але з поважних причин мало цікавиться мистецтвом, а рідко відвідує концертні залі і виставки. Саме тому ми часто бачимо тепер напівпорожні залі на різних гастролях, тому наші молоді співаки, інструменталісти, художники повертаються додому розчаровані поїздкою, або мусять шукати відшкодування коштів своїх відвідин у різних інших, не завжди легальних способах.

Завважуємо це мале зацікавлення культурними проявами навіть у поширенні культурних журналів чи книжок, які розходяться в мінімальній кількості, а книгарні з українськими виданнями стали справжньою рідкістю. Це можна б ще пояснити поширенням Інтернету та комп'ютерної техніки, але живого слова та живої музики ніщо не може замінити. Чи й справді ми йдемо донизу в ділянці культури?

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про песика в чобітках

Скажуть деякі читачі О-КІ, що її публікації вже починають виказувати характеристичні ознаки старіння, зокрема повторення теми, бо ось у недовгому проміжку часу вже вдруге пише про казки. Але, як знаєте, справжня казка розповідає про „кота в чобітках” а зміст цієї розповіді зовсім інакший.

Якось у цьому війнятковому зимовому періоді січня, коли мені вперше доводиться боротися з холодним вітром на вулицях Нью-Йорку та мати нагоду спостерігати усі дива цієї метрополії світу, завважила я цього тижня таку картину: вулицею ішла на ранню мандрівку зі своїм псом якась жінка — у тоненькій курточці, вся немов зменшена від морозу і вітру, але пес, якого вона провадила на шнурку, ішов у „плащику”, а на ногах мав сукняні чобітки у барві „плащика”.

Щодо плащиків, то їх можна бачити доволі часто на міських песиках, але мушу признати, що чобітки я бачила вперше. І це мене спонукало до роздумів на тему долі ньюйоркських псів — які вони тут шановані. А є їх, здається, дуже і дуже багато, бо коли доводиться вчасним ранком іти до авто, щоб вирушити до Парсипані, перехожих не бачу багато, але зате роїться від псів, яких провадять на ранню прогулянку, що поєднана із здійсненням фізіологічних потреб, трохи ще заспані, їхні власники.

Часто бачу, як одна людина провадить на шнурку двох-трьох, а то й більше псів, а вони дисципліновано ідуть усі разом, тільки затримуючись раз-у-раз, щоб обнюхати хідники.

Часом застановляюся: кому належать вулиці Нью-Йорку, коли на них проходить стільки псів та скільки живе у кожній великій кам'яниці? Значить, цей справедливо названий „приятель людини” має справжню приязнь та увагу в метрополії світу, та ще й відповідну опіку, байдуже, чи дощ, чи сніг, чи холод — ведуть його на прохід у чобітках! Скільки їх тут живе — тисячі, мільйони? На жаль, ніде я не знайшла статистики, але також досі не завважила, щоб було серед тих мешканців Нью-Йорку багато бездомних чи опущених.

Біля кам'яниці, де тепер живу, у вечірніх годинах, чи при кінці тижня — завжди крики. Там гуляє завжди цей самий гурт дітей. Двоє дівчаток і двоє хлопців. Дівчата вже старші та височенькі, десь у віці 13-14 років, а хлопці менші та дещо молодші. Одягнені в що попало, часом і брудні на обличчі, перекрикуються, вживаючи вуличного словника, поштуркуються та зачіпають перехожих.

Тепер, коли впав сніг, кожного дня стоять на двох краях хідників і перекидаються довгими годинами сніговими кулями, дарма, що цей сніг вже не білий і залишає плями на їхньому убранні, або на автах.

Вчора, коли я ішла з праці додому, це вже не була безжурна „війна” сніговими кулями, а просто погана бійка.

Найменший хлопець лежав у згорненому на край хідника брудному снігу, а найбільша дівчина, що завжди веде перед у всіх бійках та іграх, затято його била. Втім, бійка не була дивом, подібне в цій групі можна завважити часто. Це немов частина якоїсь гри чи просто способу порозуміння, що панує серед цієї групи дітвори і завжди поєднана з криком, який пробивається крізь стіни до усіх сусідніх мешкань.

Спершу я, почувши такий крик, бігла до вікна, підозрюючи, що скоїлося якесь лихо — але тепер вже навіть не звертаю на це найменшої уваги.

Але... чому не звертають уваги їхні батьки чи опікуни? Чому дозволяють тим дітям „жити” в такий спосіб на вулиці? Чому ці діти не перебувають у домах, чи вони не мають ніяких обов'язків хатніх чи шкільних?

Часом чую, як вони голосно висміюють перехожих, але ніколи не бачу, щоб вони ішли в супроводі старших. А скільки таких дітей є в нашому місті?

Здається, ньюйоркські пси мають куди кращу опіку, як ці діти, що їх бачу щоденно. Песик в чобітках іде зі своєю панею на прохід, а сусідній хлопець лежить у брудному снігу...

О-КА

Конкурс на кращу поему

Кураторія Фонду ім. Лариси та Уляни Целевич-Стецюк при Головній управі Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України (ОЖ ОЧСУ) оголошує конкурс на кращу поему, що розповідає про відновлення самостійності Української Держави 24 серпня 1991 року та затвердження цього акту референдумом 1 грудня 1991 року.

В минулих роках відбулося три конкурси музичних творів, видано кілька книжок.

Кураторія фонду заохочує поетів, які мають невеликий за розмірами ліро-епічний твір (від 100 до 200 рядків), або хочуть такий

твір написати, прислати його на конкурс. Реченець подання — 1 вересня 2000 року.

Поема в одному примірнику має бути підписана псевдонімом. Справжнє прізвище треба додати в закритій конверті, яка буде відкрита після розгляду творів. Вислід конкурсу та склад журі буде поданий в пресі.

Перша нагорода — 1000 дол., друга — 600, а третя — 400 доларів США. Твори надсилайте на адресу культурно-освітньої референтки при ГУ ОЖ ОЧСУ: Myroslawa Lasowska-Kruk, 3833 Dora Dr. Warren, Mi 48091 USA.

ШАНОВНІ АВТОРИ „СВОБОДИ”,

щоб Ваш доніс вийшов швидше і щоб уникнути помилок у написанні прізвищ та інших назв, просимо подавати своє число телефону. Це дозволить редакторам вияснити незрозумілі місця у Вашій статті (особливо, коли вона написана від руки), не витрачаючи часу на листування.

ГОСТІ РЕДАКЦІЇ

Ми можемо допомогти у вишколі молодих лікарів

Н. Шульга, Р. Куціль і стипендіатка З. Шевцова.

Відвідавши редакцію „Свободи”, трійця з Рочестеру зуміла не лише зацікавити нас, але й запалити шляхетним бажанням активно сприяти програмі вишколу студентів медицини з України медичній школі Рочестеру.

Ці троє приїхали, щоб розповісти про діяльність Українського громадського стипендійного комітету (УГСК), до проводу якого входять д-р Наталя Шульга, що перебуває в США вже сім років, і Роман Куціль, відомий громадський та спортивний активіст із Рочестеру. Третьою гостею

була стипендіатка з Дніпропетровського Зінаїда Шевцова.

— **Яке завдання комітету?**

— Ідеться про партнерські зв'язки між університетом Рочестеру і вибраними медичними закладами в Україні. Це партнерство було започатковане ще в 1995 році на кошти гранту USAID, але він закінчився в 1997 році. Тепер приїзд до США студентів останніх років навчання на тримісячний вишкіл можливий лише із поміччю УГСК, який співпрацював із USAID.

— **Як постало це партнерство?**

— Власне кажучи, цю вимінну програму започаткувала американська лікарка ще в 1986 році. Вона була в Росії та Україні, побачила знання і завзятість тамтешніх студентів медицини, знала добре високий рівень медичної школи в Рочестері та вирішила, що студенти-медики України можуть в Рочестері багато скористати. Але грант, як знаєте, вже закінчився, і від 1998 року ми покладаємось на власні сили та кошти.

— **Про ці „власні сили” напевно знає Р. Куціль, і думаю, що він вам, пані Наталю, дуже допомагає своїми зв'язками.**

— Тепер комітетові допомагають Товариство „Самопоміч”, Кредитова спілка, ЗУАДК у Рочестері, Вест-Сайд-Клуб і окремі люди. В нашому комітеті є 13 осіб, але активно працює

Сантіна Ту з відділу міжнародної медицини в Рочестері, З. Шевцова з Дніпропетровської державної медичної академії та Н. Шульга — голова УГСК.

(Закінчення на стор. 6)

Р. Куціль (праворуч) і М. Тарчинець — студент Львівського університету.

НАШ КОМЕНТАР

Американська допомога Україні у 2000 році змінюється

ВАШІНГТОН. — Цього року американська державна допомога для України буде значно нижча, ніж у попередніх роках, і її характер буде дещо змінений. Головною причиною нижчого рівня допомоги є поточний бюджет країни: Конгрес не затвердив повної суми у бюджеті, яку пропонувала адміністрація Президента Клінтона на закордонну допомогу. А крім того, керівники американських програм допомоги іншим країнам вже раніше вирішили змінити наголос у характері допомоги Україні. Таким чином, різні програми, які діяли в Україні протягом останніх шести-семи років будуть припинені, але інші серйозно зростуть, в деяких випадках аж удвічі.

У теперішній філософії допомоги Україні наголос ставиться на молодь: основним пунктом цієї нової філософії є ініціатива „Нове покоління України.” Це ряд програм навчання і тренувань середньошкільників, студентів університету, аспірантів, а також середнього рівня урядовців, і то не тільки центрального, але обласних і місцевих органів влади.

В Америці державна закордонна допомога завжди була проблематичною. Як така, вона має і гуманітарні і політичні аспекти. За своєю натурою американці дуже щедрі народ, вони швидко і щедро відгукуються на різного роду катаклізми, але коли йдеться про допомогу як захід закордонної політики, то тут пропхати кожний долар у бюджеті стає досить трудно. В результаті Сполучені Штати асигнують меншу частку свого бюджету на закордонну допомогу, ніж такі країни, як Данія чи Норвегія. І виступи членів Конгресу проти витрат на закордонну допомогу звичайно знаходять позитивний відгук у пересічного громадянина.

З іншого боку, закордонна допомога не має бути безкінечною; вона має стимулювати процеси, що витягнуть дану країну на твердий ґрунт. Тому американська допомога Україні — це на 80 і більше відсотків т.зв. технічна допомога: гроші здебільшого йдуть на оплату американських експертів, які працюють в Україні, або на оплату навчання українських студентів в американських середніх і вищих школах.

У цього річного бюджеті також наголос ставиться на творення і підтримку добродійних, неурядових організацій, професійних товариств, які можуть краще вирішувати проблеми на місцях, де вони діють, ніж органи далекої центральної влади.

Ініціатива „Нове покоління України” виходить з того, що тривалі економічні реформи будуть здійснені в Україні шойно тоді, коли населення зрозуміє і повірить у доцільність ринкової системи і демократичного устрою. Досвід останніх років показує, що ці ідеї краще сприймають молоді люди, які просуваються на керівні місця, без багажу советського патерналізму.

Тому цього року, наприклад, до американських середніх шкіл приїде на рік або семестр 400 учнів (в попередніх роках їх приїжджало по 180); студентів університету (перед дипломом) — 125; а студентів в аспірантурі, які мають можливість здобути магістерський ступінь у кращих університетах Сполучених Штатів, цього року буде аж 104. (Вартість такого навчання добре знана батькам, діти яких є або були в аспірантурі: це 50-100 тисяч доларів за кожного студента, бо, крім покриття коштів навчання, стипендії включають гроші на подорож і на прожиття протягом одного або двох років). Правда, кількість дисциплін на стипендії в аспірантурі обмежена до таких: економіка, менеджмент, педагогіка, бібліотекарство, державна адміністрація, журналістика і право. (Медики, художники і фізики можуть навчатись в американських університетах, але не за гроші платників американських податків, з бюджету на закордонну допомогу.)

І хоч Конгрес цього року скоротив витрати на закордонну допомогу, в тому числі і для України, адміністрація Президента Клінтона далі вважає Україну гідною уваги Сполучених Штатів. У своїй промові 18 січня державний секретар Медилін Олбрайт назвала Україну серед чотирьох країн світу (три інші — це Індонезія, Колумбія й Нігерія), які є у фокусі уваги американського уряду. Вона назвала Україну партнером і другом Америки і додала, що „ми далі будемо допомагати нашому партнеру просуватись по шляху глибоких реформ, повної свободи і тривалого економічного росту.”

Доказом цієї уваги є те, що вже в найближчі дні ціла плеяда високих американських чиновників буде в Києві на переговорах з новим урядом прем'єр-міністра Віктора Ющенка. Найвищим чиновником у цій серії зустрічей буде Білл Річардсон, міністер енергетики, колишній американський посол до Об'єднаних Націй і колишній член Конгресу США.

Ростислав Хом'як

Скасовано свято „жовтневої революції”

Річниця „великої жовтневої соціалістичної революції” в Україні віднині святкуватися не будуть. Таке рішення прийняли народні депутати парла-

ментської більшості, ухваливши зміни до Кодексу законів про працю. Згідно з цим, відзначення 7-8 листопада, як державного свята, скасовується.

Візита Джорджа Робертсона в Україні

(Закінчення зі стор. 1)

муком, а також з депутатами парламенту для обговорення питань співпраці України і НАТО, поліпшення діяльності робочих груп, початок яким поклала Хартія про особливе партнерство між Україною і НАТО.

Міністер закордонних справ України Б.Тарасюк під час зустрічі з Дж.Робертсоном зазначив, що нинішня візита керівника НАТО стане суттєвим ім-

пульсом у розвитку динамічних та конструктивних взаємин України з НАТО. За його словами, у ході переговорів сторони відзначили суттєвий прогрес у розвитку партнерства України з НАТО. Д.Робертсон наголосив, що участь українських миротворців у врегулюванні ситуації в Косові стало випробуванням партнерства України та НАТО.

(ДІНАУ)

Були колись бали!

Перегляд давніх річників „Свободи” завжди дає можливість порівняння із сьогодишнім днем, яке викликає часом посмішку, а часом жаль за „давніми добрими часами”.

Коли в „Свободі” за 2000 рік аж роїться від повідомлень про бали, забави, презентації деб’ютанток, то й у числі 5 з 1912 року є оголошення, що підказує веселе порівняння: „Отсим повідомляємо Пасейських і дооколичних Русинів і Русинів,

що Т-во Боян в Пасейку уряджує дня 10-го лютого 1912 ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ БАЛЬ НА ДОХІД ТОГО Ж ТОВАРИСТВА. В гали П. Ковальчина на 86 сенд стр. Забава пічнеться о год. 3-ій по пол. і потреває до 12 в ночи. Вступ 25 центів від особи. Братя і Сестри! Приходіть численно на наш Баль. Ніхто ще не жалував, що був в Пасейку на бали, тож і тепер, будьте певні, що забавитесь гарно”.

Ось таке то було оголошення, ще й прикрашене на кінці віршиком, що розпочинається так:

„Приходіть же милі гості
Погулять, розвеселитись.
Бо по святах і по пості
Треба серце розігріти...”

Хто ж тоді, в 1912 році, міг залишитись вдома, прочитавши таке запрошення? А тепер погляньте на одне з тих, що ви їх отримувате на бали 2000 року, і порівняйте!

„Лебедина пісня”...

(Закінчення зі стор. 1)

ла на Біла Річардсона, міністра енергетики, місце перебування якого під час промови Клінтона було державною тасмницею.

Усіх цих подробиць конституція не передбачає. У третій частині другої статті автори конституції – 39 часто сварливих, але здатних до компромісу батьків-основположників більш-досконалого союзу, зобов’язали Президента “час-до-часу інформувати членів Конгресу про становище в країні і рекомендувати їм для обговорення заходи, які він вважає потрібними й доцільними.” Це все. Дотримуючись конституції, діючий Президент може написати звіт з рекомендаціями і передати його законодавцям. Але чи можна уявити собі досвідченого політика, який обмежився б листом, коли є нагода похвалити себе перед цілим народом і то при допомозі усіх засобів масової інформації — нині ще й включаючи Інтернет?!

І Президент Клінтон такої нагоди не пропустив ні разу, навіть торік, і 1998 року, коли він виступав під грозою скандалу з стажисткою Монікою Левінською і спроби Конгресу зняти його з посади через імпичмент. Він має дар золотого оратора і користується ним. Його промови “про стан унії” довгі – ця остання, яка тривала півтори години (з перервами на оплески) – найдовша з усіх восьми. Але пересічному громадянину вони подобаються: в той час, як коментатори нарікають на тривалість його виступів і кажуть, що в них мало нового, пересічний громадянин слухає з увагою. Як правильно зазначили у передовиці редактори газети „Вашінгтон Пост”, промови про стан унії вже давно не стосуються стану унії: це розповідь про успіхи адміністрації Президента.

А цього року Президент Клінтон мав про що говорити у цій сфері: державний бюджет не тільки збалансований, але дає надвишки; країна досягла найдовшого у своїй історії періоду економічного росту; величезний державний борг, якому вже 165 років, сплачується і через тринадцять років може бути погашений; злочинність в країні спадає; кількість затриманих осіб постійно зростає, а безробітних – меншає. За таких умов проблемою стає те, як розпорядитись з багатством. Республіканська партія, яка має більшість у законодавчих палатах, як і претенденти на кандидатурі у президенти з Республіканської партії, пропонують зниження податків, мовляв, нехай громадяни самі вирішують, на що видавати свої гроші. Демократи в Конгресі, як завжди, закидають республіканцям, що вони зацікавлені у зниженні податків, але тільки податків багатих американців. Президент Клінтон вважається майстром щасливої середини. Він має

добрий нюх щодо того, що в даний момент хвилює населення, тому протягом останніх семи років він пропонував і більше втручання уряду в життя населення, і менше. У своїй останній промові про становище в країні він пропонував зниження податків тільки для тих, які мало заробляють, але також асигнування з бюджетних надвишок на зміцнення фонду старечих пенсій, на медичне страхування тих, які цього не мають, на освіту, але також на оборону й безпеку (ці останні належать до “ікон” Республіканської партії).

Президент Клінтон без вибачення користується своїм становищем діючого президента (скільки списів на цю тему поламано у новій демократичній державі України!) і представляє добробут, як результат своєї політики, але він також свідомий того, що політика адміністрації нікуди не зайде без підтримки Конгресу. У 1994 році Президент Клінтон програв битву за програму загальної медичного страхування, і його партія втратила більшість у Конгресі. З того часу він розіграв декілька законодавчих битв з Конгресом, мав непогані успіхи, але в кожному випадку обидві сторони вдавались до компромісів. Цим разом, у своїй промові про стан унії він і хвалив членів Конгресу за добру для країни політику, і ганив за вияви бездіяльності, наприклад, щодо затвердження Загальної угоди про заборону ядерних випробувань і щодо заборгованості США перед ООН. Він також висував справи, які мають на меті допомогти у передвиборчих кампаніях кандидатів його партії, зокрема претендента на кандидатуру у президенти Альберта Гора. (У своїй сумісній ролі голови Сенату, під час промови віцепрезидент сидів на трибуні поруч із спікером Палати Представників Денісом Гастером.)

Само собою, республіканська опозиція знайшла чимало пропозицій Президента, з якими вона не згідна. Після виступу Президента представники Республіканської партії з’ясували їх. Але це було нелегко здійснити, адже після семи бурхливих років популярність цього президента подивугідна: понад 62 відсотки опитуваних американців і 92 відсотки демократів схвалюють його політику.

Суть своєї восьмої промови про стан унії Президент Клінтон висловив на самому початку: “Ми щасливі, – сказав він, – що живемо саме у цьому моменті історії”, і додав, що ще ніколи не було такої нагоди, а разом з тим і зобов’язання, збудувати більш досконалу державу, про яку мріяли її основоположники.

Подібне можна також сказати про Україну: довгі мрії про її незалежність сповнилися, і ми стали свідками цього, а зараз є нагода і обов’язок збудувати більш досконалу державу.

Р. Л. Хом’як

Ми можемо...

(Закінчення зі стор. 5)

лише п’ять, і саме цей комітет вибирає двоє кандидатів з України на семестер.

– Як комітет вибирає кандидатів на приїзд до США?

– Належить скласти іспит з англійської мови, інтерв’ю з т. зв. менеджером, який присилає висліди до нас, інтерв’ю про українські проблеми, щоб менеджер мав іншу інформацію кандидата. Вислід іспиту отримують усі члени нашого комітету, і ми вибираємо чотирьох студентів медицини з України, які мають пройти цей інтенсивний курс в Рочестері впродовж академічного року.

– А скільки українських студентів вже було в Рочестері?

– Досі чотирнадцять. Першими стипендіатами УГСК були Наталка Карел з Києва, Юрій Шаповал з Дніпропетровського, які закінчили блискуче свої студії, після них прибув перший стипендіат з Чернівців, бо ми маємо тепер партнерство також з Буковинською державною медичною академією та Львівським державним медичним університетом, яких ми приєднали до цієї програми. Олександр Масловський з Чернівців і Роман Олотніков з Києва залишили в Рочестері дуже добре враження. Після них прийшов Мар’ян Торчинєць зі Львова, і тут з нами сьогодні є Зінаїда Шевцова.

– Ви мені розкажіть тепер, далека гостю, як ви почуваетесь в Рочестері та які ваші плани після повертуту додів?

– Я бажаю вивчати гінекологію і акушерство. В Україні народження дітей дуже складна справа, і так мало їх народжується. Тут я відчуваюся пре-гарно, маю зв’язки з американськими лікарями та нашою громадою. Мій батько – професор державного університету в Дніпропетровському, і до-

звольте подарувати вам його першу книжку „Русь”. Це екскурс в нашу історію із поглядом з минулого у майбутнє.

– Мене цікавить, як можна допомогти програмі УГСК, щоб вона мала успіхи, і майбутні лікарі з України могли б доповнити свої знання американською медичною наукою.

– Це і є наша ціль. На жаль, ми не маємо ще достатньої помочі української громади в цій так важливій справі. Навіть наше Українське лікарське товариство досі не зацікавлене нашою працею. Вона спирається на добровольців, що стараються, як можуть, допомогти. Ми маємо можливість розширити вимінну медичну програму, але, як завжди, все залежить від фінансової помочі на стипендії для тих наших студентів.

– Скільки це коштує?

– Ми маємо домовлення з університетом в Рочестері, що до 5,600 доларів університет платить за навчання. До нас належить оплата дороги для студента, перебування тут і забезпечення. Все це рівняється сумі 5,000 доларів на студента, яку ми маємо дати, а ця сума залежить від того, де студент тут перебуває.

– Чи маєте ви, крім тих вичислених українських установ Рочестеру, ще інші допомогу?

– Є датки від поодиноких осіб до УГСК або просто до кредитової спілки Рочестеру, але їх завжди мало. Чи це не є важливо – допомагати українським майбутнім лікарям набувати досвіду на Заході?

Пишучи про ці відвідини, знову бачу перед собою одержимих цим завданням Наталку Шульгу, Романа Куціля і радісні очі молодої студентки. Чи не важливе це діло і чи не конечна тут поміч широкої української громади діяспори?

Ольга Кузьмович

У Гарварді започатковано лекції на тему української політики

Український науковий інститут Гарвардського університету започатковує новий цикл лекцій на тему, пов’язану з українською політикою, присвячений пам’яті Зеновії Сохор Перрі – професора політології Кларкського університету та співробітниця УНІГУ, яка передчасно пішла з життя в лютому 1998 році після довгої і мужньої боротьби з раковою хворобою. В 90-их роках в академічних і урядових колах США вона заслужено користувалася репутацією одного з провідних знавців сучасної України.

З першою доповіддю виступить д-р Аштон Б. Картер, професор технічних наук та міжнародних взаємин (Фундація Форда) Школи державного управління ім. Джона Ф. Кеннеді. Він з 1993 по 1996 рік працював помічником секретаря Департаменту оборони США з питань міжнародної безпеки і відповідав за національну безпеку в

стосунках з країнами колишнього СРСР та країн Союзу. За діяльність в контролі над розповсюдженням ядерної та звичайної зброї д-ра Картера було двічі нагороджено найвищою відзнакою Пентагону – медаллю Департаменту оборони „За видатні заслуги”. Д-р Картер був директором Центру міжнародних взаємин при школі державного управління ім. Джона Ф. Кеннеді, а тепер разом із Вільямом Дж. Перрі, колишнім міністром оборони, є співдиректором Проєкту превентивної оборони Гарвардського та Стенфордського університетів.

Лекція відбудеться 7 лютого о 4:00 год. в аудиторії ім. Томпсона в Центрі гуманітарних наук ім. Баркера. Тема доповіді: „Україна та зовнішня політика США”.

За докладнішою інформацією звертайтеся до УНІГУ. Тел.: (617) 495-4053, e-mail: huri@fas.harvard.edu

Увага, кандидати на американське громадянство!

Інформаційне Бюро Злученого Українського Американського Допомогового Комітету повідомляє зацікавлених, що знову відбудеться курс підготовки до іспиту на американське громадянство. Курс почнеться 26 лютого о 1-й годині по полудні у приміщенні ЗУАДК-у при 1206 Катмен Евеню у Філадельфії. Просимо зацікавлених зголоситися на теле-

фон (215) 728-1630 до 26 лютого, або прибути 26 лютого о 1-й годині по полудні на вищезгадану адресу.

На курс приймаються всі особи, які прибули до США не менше як два роки тому, старші 18 років, мають „Зелену картку” і проживають в штаті Пенсильванія.

ЗУАДК

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ОГЛЯД ПРИЄДНАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ПО ОКРУГАХ ЗА 1999 РІК

Округа	Квота	Нові члени	Процентне виконання квоти	Сума забезпечення
1. Баффало	20	24	120.00%	\$ 387,000.00
2. Необ'єднані Відділи в Америкі	50	56	112%	565,000.00
3. Пенсільванія-Джерсі	130	121	93.08%	1,257,461.00
4. Олба-ні	40	31	77.50%	254,000.00
5. Бостон	10	6	60.00%	41,646.00
6. Коннектикут	35	18	51.43%	140,000.00
7. Нью-Йорк	85	40	47.06%	502,000.00
8. Чикаго	95	38	40.00%	446,000.00
9. Піттсбург	70	27	38.57%	134,000.00
10. Центральне Нью-Джерсі	45	17	37.78%	358,000.00
11. Сирікузі	35	11	31.43%	295,000.00
12. Вунсакет	10	3	30.00%	80,000.00
13. Монреаль	30	9	30.00%	40,000.00
14. Балтимор	20	6	30.00%	85,000.00
15. Дітройт	80	22	27.50%	204,000.00
16. Ніагара	25	6	24.00%	41,000.00
17. Клівленд	60	13	21.67%	180,000.00
18. Вінніпег	10	2	20.00%	50,000.00
19. Вільямс Беррі	20	4	20.00%	16,000.00
20. Шамокін	45	9	20.00%	53,000.00
21. Монреаль	10	2	20.00%	8,000.00
22. Аллентаун	30	6	20.00%	36,000.00
23. Філадельфія	135	26	19.26%	402,461.00
24. Торонто	100	13	13.00%	86,000.00
25. Рочестер	40	5	12.50%	65,000.00
26. Лінгстаун	10	0	-	-
27. Центральна	10	0	-	-
Всього	1,250	515	41.20%	\$ 5,726,568.00

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

(за придбання від 25-ти до 49-ти членів)

496	Мирон Пилипак	27	\$165,000.00
399	Андрій Скиба	26	270,000.00

КЛЮБ БУДІВНИЧИХ СОЮЗУ

(за придбання від 10-ти до 24 членів)

360	Йосип Гаврилюк	21	\$369,000.00
88	Стефанія Гаврилюк	13	99,000.00
76	Андрій Воробець	12	136,000.00
184	Варка Бачинська	10	147,000.00

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ ЗА 1999 РІК (ЗА КІЛЬКІСТЮ ЧЛЕНІВ)

Ім'я і прізвище організатора	Відділ	Число організованих членів	Сума забезпечення
ПРОФЕСІЙНІ ПРОДАВЦІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ			
1. Яцек Кочарський	777	81	\$ 639,000.00
2. Джон Даниляк	777	9	107,000.00
СЕКРЕТАРІ ВІДДІЛІВ			
1. Мирон Пилипак	496	27	\$ 165,000.00
2. Андрій Скиба	299	26	270,000.00
3. Йосип Гаврилюк	360	21	369,000.00
4. Стефанія Гаврилюк	88	13	99,000.00
5. Андрій Воробець	76	12	136,107.00
6. Варка Бачинська	184	10	147,000.00
7. Микола Дяківський	161	9	33,000.00
8. Віра Кривий	174	9	135,000.00
9. Євген Осціславський	234	9	119,461.00
10. Мирон Стасів	49	9	45,000.00
11. Лон Старух	371	8	175,000.00
12. Ольга Дуб	28	7	28,000.00
13. Джойс Ткач	39	7	269,000.00
14. Мирон Кузьо	277	7	28,000.00
15. Ольга Марущак	82	7	45,000.00
16. Михайло Турко	63	7	58,000.00
17. Олександра Дольницька	434	6	31,000.00
18. Павло Фуґа	269	6	55,000.00
19. Володимир Кривулич	266	6	95,000.00
20. Геновефа Куфта	171	6	206,000.00
21. Мирон Лушак	379	6	45,000.00
22. Павло Шевчук	13	6	29,000.00
23. Микола Філь	13	5	28,000.00
24. Маргарита Гентош	305	5	33,000.00

* Організатори, які приєднали менше, як 5 членів не є подані в списках.

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ В 1999 РОЦІ ПО 10 ЧЛЕНІВ І БІЛЬШЕ

Відділ	Кількість приєднаних членів	Секретар	Округа
496	27	Мирон Пилипак	Необ'єднані Відділи в Америкі
399	26	Андрій Скиба	Чикаго
360	21	Йосип Гаврилюк	Баффало
88	13	Стефанія Гаврилюк	Олба-ні
13	11	Павло Шевчук	Олба-ні
184	10	Варка Бачинська	Нью-Йорк

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ ЗА 1999 РІК (ЗА РІЧНОЮ ВКЛАДКОЮ)

Ім'я і прізвище організатора	Відділ	Річна вkladка	Сума забезпечення
ПРОФЕСІЙНІ ПРОДАВЦІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ			
1. Яцек Кочарський	777	\$ 3,326.67	\$ 639,000.00
2. Джон Даниляк	777	2 595.71	107,000.00
СЕКРЕТАРІ ВІДДІЛІВ			
1. Зеновія Зарицька	327	\$ 1,110.00	\$ 30,000.00
2. Андрій Воробець	76	10,482.46	136,107.00
3. Мирон Пилипак	496	4,843.20	165,000.00
4. Джойс Ткач	39	3,891.03	269,000.00
5. Маріанна Ціздін	55	2,730.24	60,000.00
6. Євген Осціславський	234	2,524.42	119,461.00
7. Варка Бачинська	184	2,399.24	147,000.00
8. Андрій Скиба	399	2,241.40	270,000.00
9. Йосип Гаврилюк	360	2,050.71	369,000.00

КЛЮБ ВІДДАНИХ СОЮЗОВЦІВ

(за придбання від 5-ти до 9-ти членів)

1. Микола Дяківський	9	\$ 33,000.00
2. Віра Кривий	9	135,000.00
3. Євген Осціславський	9	119,461.00
4. Мирон Стасів	9	45,000.00
5. Лон Старух	8	175,000.00
6. Ольга Дуб	7	28,000.00
7. Джойс Ткач	7	269,000.00
8. Мирон Кузьо	7	28,000.00
9. Ольга Марущак	7	45,000.00
10. Михайло Турко	7	58,000.00
11. Олександра Дольницька	6	31,000.00
12. Павло Фуґа	6	55,000.00
13. Володимир Кривулич	6	95,000.00
14. Геновефа Куфта	6	206,000.00
15. Мирон Лушак	6	45,000.00
16. Павло Шевчук	6	29,000.00
17. Микола Філь	5	28,000.00
18. Маргарита Гентош	5	33,000.00

ХОЧЕТЕ МАТИ ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ – ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УНС!

Нові асекураційні...

(Закінчення зі стор. 1)

ючи, що вони представляють менший ризик. Цю ошадність ми передали нашим членам у формі знижених вкладок. УНС також зменшив вкладки на термінове забезпечення, щоб стати більш конкурентним. Ми ввели нові пенсійні грамоти для вигоди членів, котрі думають про пенсійний вік і хочуть якнайкраще себе забезпечити.

УНС тепер продає шість постійних грамот забезпечення:

Забезпечення на ціле життя (Whole Life). Передове забезпечення на ціле життя (Premier Whole Life); Одноразове забезпечення на ціле життя ((Single Premium Life); Забезпечення платне по смерті з вкладками протягом 20 років (P-20); Забезпечення платне по смерті з вкладками до 65-го року життя (P-65); М 2, та Універсальне забезпечення. Постійне забезпечення до сьогодні залишилося найбільш популярним в асекураційній індустрії. Забезпечений має гарантовані вкладки і посмертну виплату, як також можливість ужитку грошової вартості в часі потреби.

Термінове забезпечення:

5 років, 10 років, котре можна поновити що п'ять або десять років. Дитяче термінове забезпечення до 23-го

року життя продаємо до 15-го року життя. Термінове забезпечення є популярним пляном серед тих, котрі потребують забезпечення на вищі, але хочуть платити малі вкладки. Цей рід забезпечення купують молоді родини і ті, котрі не хочуть нагромаджувати грошової вартості в своїх асекураційних полісах.

Вивінувальні пляни забезпечення: E-18 і E-20.

Ці два пляни надалі залишилися популярними серед наших членів, а зокрема між бабусями і дідусями. Більшість асекураційних компаній вже не продають вивінувальні грамоти. УНС-Союз їх затримав на бажання членів.

Додаткові договори: Payor Rider (Забезпечення платника вкладок), DI (Подвійне забезпечення), Pour in Rider (Одноразова плата до грамоти). Додаткові договори додають вартість до грамоти без великих доплат.

Пенсійні грамоти: Пенсійні грамоти з одноразовою вкладкою з відкладеними на пізніше податками, пенсійна грамота з довільною вкладкою та вкладеними податками. IRA, – Roth, IRA – традиційне. Пенсійні грамоти УНСоюзу тепер платять до 7 відсотків річно в першому році. Кожну пенсійну грамоту можна пристосувати до Ваших потреб.

Нові асекураційні пляни є подумані

на те, щоб уможливити якнайширшому колові членства закупити найкращі асекураційні поліси з низькими вкладками. Нові члени УНСоюзу передбачають потреби покриття похорону, потреби забезпечення родини від непередбачених випадків, можливості забезпечити вищі студії дітям та інші колючості життя. Вкладки на нових плянах передбачають значні ошадності.

Для порівняння подаємо зміни, які ми тепер ввели:

\$ 10,000 Whole Life	Age 35 male n/s
New Annual Rate	Old Annual Rate
\$ 110.30	\$ 130.30
\$100,000 10 year Term	Age35 female n/s
New Annual Rate	Old Annual Rate
\$129.00	\$ 276
\$5,000 Whole Life	Age 75 female n/s
New Annual Rate	Old Annual Rate
\$474.65	Life insurance not sold
Whole Life Single Premium (WSP)	
\$3,000	Age 80 male
New Rate	Old Rate
\$2,281	\$2,505

УНСоюз тепер продає нове забезпечення для дітей, котре частинно поєднує забезпечення на ціле життя із пенсійною грамотою. Перша частина забезпечить дитину на ціле життя, а друга гарантує мінімум \$10,000 на вищі студії, коли дитина дійде до 18 року

життя.

Український Народний Союз потребує вищих приходів із вкладок. Ми, як забезпеченева організація, мусимо здати собі спразу, що наші заробітки приходять із продажі життєвого забезпечення. Протягом останніх двадцяти років ми призабули, що ми не можемо існувати без впливу членства і членських вкладок. УНСоюз не зможе підтримувати ні Союзівки, ні „Свободи“, ні „Українського Тижденика“ чи інших братських допомог без достатнього впливу вкладок із продажі забезпечення. Не поможуть закиди громади про погане керування і нарікання про обмеження братських пільг. Закуплення асекураційних полісів в Народному Союзі допоможе покрити всі вигоди громади до нашої установи. Так само, як Український Народний Союз вже понад сто років має велике зобов'язання до нашої громади, пора, щоб громада знову почала полагоджувати свої асекураційні потреби в УНСоюзі.

В короткім часі УНСоюз буде оголошувати нові асекураційні продукти. Наші професійні продавці, організатори та секретарі будуть звертатися до членів УНСоюзу, до читачів наших газет з інформаціями про наші нові асекураційні продукти. Сподіваємося від всіх позитивного відгуку.

Гостина св. Миколая у Вунсакеті

5 грудня 1999 року відбулася зустріч св. Миколая з дітьми у залі української католицької церкви св. Михайла під патронатом Українського Народного Союзу за старанням Дженет Бардел, секретаря 41-го Відділу. Іван Ткач подбав про музику.

У програмі взяли участь Михась і Стефко Ружицькі, Марко Ткач з віршиком Валентини Юрченко „Горобчики“. Оксана Кархут з Марком Ткачем заспівали „Ой, хто, хто Миколая любить“. Оля Шевченко прочитала вірш „Святий Миколай“, а Ірена Ключас – оповідання Івана Франка „Чудо з ковром“. Програму закінчено співанням колядок.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ

ВЕЛИКІЙ РОДИНИ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ

БАТЬКО-СОЮЗ!

Учасники програми з батьками і організаторами та о. Романом Голембою.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Наповнім позитивним змістом
поняття „світове українство“Звернення міжнародного фестивалю
„Нашого цвіту – по всьому світу“

Щоб забезпечити налагодження та розвиток взаємовідносин України зі своїми закордонними співвітчизниками, вперше в Україні розпочато підготовку до проведення щорічного міжнародного фестивалю „Нашого цвіту – по всьому світу“. Мета фестивалю – сприяння піднесенню національної гідності українського загалу, утвердженню принципів демократії, активізації взаємобмін, передовсім у культурній сфері, між Україною та країнами оселення наших співвітчизників, наповнення конкретним змістом поняття „світове українство“.

Задля цього на телеканалах СТБ (його програми мають змогу приймати у США та Канаді) на УТ-1 щотижня протягом більш ніж півроку демонструватимуться фільми, створені вітчизняними та кіномитцями інших країн.

Ці відеострічки мають висвітлювати історію та сьогодення закордонних українців, розповідати про видатних членів – державних, політичних, громадських та релігійних діячів, вче-

них, винахідників, мистців, військо-виків, спортсменів, підприємців.

Фільми, визнані кращими, в середині наступного року візьмуть участь у фінальній частині фестивалю, а потім демонструватимуться в державах оселення наших родаків та в багатьох містах України.

На жаль, Оргкомітет не має докладної інформації про наших закордонних співвітчизників – кіноматорів та професіоналів, в доробку яких, відомо ж бо, значна кількість вартісних відеотворів. Зважаючи на це, звертаємось із проханням про допомогу у поінформуванні про фестивалі як кіномитців, так і широкого українського загалу.

Шліть інформації на адреси: **Україна, 01034 Київ, а/с 507. Тел.: (380) 244-2911, факс: (380) 513-7132, E-mail: ukr-svit@iptelecom.net.ua**

Микола Жулинський, академік,
голова Оргкомітету фестивалю
Ігор Винниченко,
голова секретаріату

Допоможімо братам в Казахстані

Два роки тому ми вислали контейнер з одягом і харчами до міста Караганди, що в Казахстані, за що була щира подяка жертводавцям від Ради Оборони й Допомоги Українцям при УККА (РОДУ) та від людей з Караганди. Тепер приготуємо другий контейнер для 80-тисячної громади в Павлодарі, віддаленої на 450 кілометрів від міста Караганди. Продовж років ми всі й кожний зокрема старались допомогти братам в Україні, але тепер переконуємось, що їм потрібна допомога іншого характеру, чого ми не можемо їм дати. Зате неவிбагливі люди східної діаспори, які живуть у злиднях, більше вболівають за долю України.

В загальному матеріальний стан українців у Казахстані жалюгідний, і жодних позначок на поліпшення немає. Тому Управа Ради Оборони й Допомоги Українцям при УККА вирішила більше зосередити свою допомогу тим людям, що їй найбільше потребують і цінують. Хоч наша матеріальна допомога не є вистачальною, але вона цінна, бо підтримує людей у вірі й надії на краще завтра. Нам не можна їх забути, бо це частка нашого народу, найбільше занедбана.

Завдяки Управі ЗУАДКу, яка оплачує цей контейнер, плануємо вислати допомогу в середині лютого. Ми

звертаємось з горячим проханням до всіх людей доброї волі: просимо збирати до пачок різного розміру новий або в дуже доброму стані і чистий, чоловічий, жіночий і дитячий одяг; продукти сухі й в пушках, як кава та інше, які не потребують зберігання в холодильнику; шкільні підручники, зошити, олівці, історичні книжки та художню літературу. Просимо описати вміст пачки (речі, харчі та їх кількість).

Процес збирання пачок складний і коштовний, тому дуже просимо українське духовенство дозволити збирати пожертви в церковних залах. Ми просимо всі відділи УККА та провідників громадських організацій допомогти в цій збірці. Реченець збірки призначений на суботу, 12, і неділю, 13 лютого. Жертводавців із дальших степів просимо слати речі на адресу УККА в Нью-Йорку: **UCCA, 203 Second Ave. New York, NY 10003.**

Заздалегідь щиро дякуємо за зрозуміння і позитивний відгук. За докладнішими інформаціями дзвонити: **(973) 779-4063, або (212) 228-6840.**

За управу РОДУ –
Іван Буртик, голова
Тамара Галло, секретар

ЮНІСТЬ ЗАВЖДИ З НАМИ

Союзувка вітає берхтесгаденців

З'їзд колишніх учнів Берхтесгаденської гімназії з нагоди 50-ліття матури в таборі українських переселенців „Орлик“ у Берхтесгадені, Німеччина, у 1947 році, відбувся 5–7 листопада 1999 року на Союзувці. Не зважаючи на досить пізню пору року, погода на Союзувці була надзвичайно гарна. Прибули в п'ятницю учасники обмінювалися спогадами, аж до пізніх годин вечора у „Веселці“, де учасники мали нагоду побачити себе та друзів на фільмі, який був записаний під час зустрічі на Союзувці два роки тому.

Після реєстрації в суботу рано можна було оглянути виставку про таборове і гімназійне життя. В цій архівній збірці були книжки професорів, фотоальбоми, записки та щоденники учнів від 1947 до 1949 років про події в гімназії. Експонатом виставки була також домороблена валізочка, з якою Ольга Гладішовська емігрувала в Америку. Між кольоровими пейзажами Берхтесгадену висіли табелью матурантів 1949 року, картини та книги, написані абітурієнтами.

В суботу по полудні Володимир Шарко, організатор з'їзду та член випускної класи 1949 року, відкрив зібрання. Він прочитав привітання від Володимира Дмитрюка, теж випускника тієї класи. Інґа Шморґун прочитала лист з України від Наді Наорлевич-Зінкевич, однієї з тих, які перебувають на Україні і беруть активну участь в її перебудові.

Любомир Винар виступив як представник випускної класи. Він підкреслював, що професори та учні Берхтесгаденської гімназії репрезентували усі частини України, від Донбасу до Лемківщини.

Ольга Гладішовська-Савчук, місцева представниця гімназії та організаторка багатьох попередніх з'їздів берхтесгаденців, репрезентувала колишніх учнів 8-ої класи. Вона згадувала про

вірну дружбу між гімназистами, яка й досі продовжується.

Ігор Лисий репрезентував 7-му класу. У своєму слові він порівняв життєвий шлях славного дослідника Роалда Амундсона до долі абітурієнтів, які теж мандрували по землях, морях та льодовиках незнайомих.

Багато хто з гімназистів досягнув свого особистого полюса, і як Амундсон вони, сьогодні стоять під прапорами власних досягнень. Олексій Шевченко репрезентував 6-класу. Він описав взаємини приязні і довір'я між професорами та студентами того періоду.

Від п'ятої, четвертої, третьої і другої класів промовляли: Надя Гладішов-

ська-Шмігель, Лідія Макарушка-Яросевич і Оксана Логуш-Федорович. Мирослав Лабунька згадав таборових приятелів гімназії. Роман Савицький, член першої класи, розповів про свої спогади як початківця гімназійного життя. Лариса Зубаль-Біланок виступила як колишня учениця Берхтесгаденського садочка і пообіцяла організувати з'їзд в 2010 році.

Черговий з'їзд заплановано на кінець квітня та початок травня 2000 року, з поїздкою до Берхтесгадену. Подорож почнеться у Львові, далі через Краків до Відня, Берхтесгадену, Оберамергау, Міттенвальду і Мюнхену. Ця подорож дасть нагоду випускникам останньої шкільної матури, 1950 року, відзначити свій 50-літній ювілей. Інформації про подорож будуть розповсюджені додатково.

Вечором Богдан Марків вів мистецьку програму, яка почалась кон-

цертом. Юрій Олійник виконав на фортепіані твори Барвінського і Шопена. Оля Герасименко, при фортепіановому акомпаньєменті Ю. Олійника, виконала на бандурі декілька творів. О. Герасименко і її чоловік Юрій Олійник вдостоєні нагород від Уряду України за мистецьку діяльність в Україні і діаспорі. Співала також Оксана Федорович. Віктор Марків, який репрезентував молодше покоління, виконав на фортепіані твори Шуберта і Шопена. Після святочного обіду почалася забава з танцями під звуки оркестри „Відлуння“.

В неділю відбулася Служба Божа і Панахида за бл. п. директора, професорів і учнів. Після полуденку – прощалися, сподіваючись на такі ж теплі зустрічі в наступному тисячолітті у Берхтесгадені.

Ігор Лисий,
Остин, Тексас

Учасники з'їзду колишніх учнів Берхтесгаденської гімназії.

„Громадяни Америки не бажають, щоб їхні гроші йшли на вбивство людей”

Листи АГРУ в обороні Чечні до Президентів

Організація Американців в Обороні Людських Прав в Україні (АГРУ) вислала листи до Президентів Білла Клінтона і Леоніда Кучми з протестом проти війни в Чечні, яка є порушенням людських прав. В цих листах АГРУ закликає міжнародну спільноту впливати на Росію, щоб мирно закінчити кривавий конфлікт.

Геноцид в Чечні, який відбувається на наших очах, триває вже кілька місяців. Реагування ж світових потуг, включно з США, є слабким або ж його взагалі немає. Кажуть: „Чому ми маємо захищати „бандитів і терористів”? Або: „Це внутрішня справа Росії”.

На жаль, жертвами російського бомбардування стали не тільки воюючі „терористи і бандити” в Чечні, а здебільшого жінки, діти і старі люди. Втікачі, які рятуються від куль і бомб, не мають де переконатися бурю війни.

Президент Б. Клінтон кілька разів звертався до колишнього Президента Росії Єльцина з пропозицією припинити війну в Чечні. Президент Леонід Кучма виправдував позицію Росії, говорячи, що війну спровокував „масо-

вий тероризм чеченців”, але радив Росії уникати негативних наслідків для мирного населення. Спостерігачі вважають, що Росія не може собі дозволити широко-масштабної агресії через свою жалюгідну економіку.

Права і життя людей в Чечні є в загрозі, тому АГРУ в своїх листах до президентів Б. Клінтона і Л. Кучми просить втручання на захист чеченців. В листі до Клінтона говориться: „США давала і дає грошову допомогу Росії, щоб витягнути її з економічної кризи, а Росія, натомість, уживає ці гроші, щоб вбивати чеченців. Громадяни Америки не бажають, щоб їхні гроші йшли на вбивство людей. За останні роки створено такі міжнародні організації, як НАТО, Європейську Спільноту, Організацію Безпеки і Співробітництва в Європі, і Угоду звичайних (тобто не ядерних) збройних сил в Європі, завданням яких є запобігти конфліктам. Якщо одна держава уживає хемічну, біологічну чи вихову зброю проти іншої, тоді це перестав бути внутрішньою справою цієї держави”.

Засоби масової інформації повідомляють, що понад 100 тисяч росій-

ських вояків перебувають в Чечні. Угода звичайних збройних сил дозволяє мати тільки 5,000 війська на кордонах держави. В листі АГРУ продовжує: „Пасивна позиція Заходу незрозуміла. Спільна міжнародна опозиція і вимога припинити фінансову допомогу Росії може принести бажані результати – припинення вбивства невинних людей”.

До Президента Л. Кучми АГРУ пише: „Чому колишні республіки Советського Союзу, включно з Україною, мовчать і потурають війні в Чечні, яка є порушенням міжнародних договорів? Міжнародне товариство в загальному, а сусід Росії – Україна зокрема, не може пасивно споглядати на це кровопролиття.

Ми звертаємося до Вас, щоб з позиції України – члена Ради Безпеки в ООН і члена Організації Безпеки і Співробітництва в Європі, при допомозі інших держав-членів, вжили всіх можливих засобів і впливів на Росію. Це треба зробити задля миру і гуманності”.

Божена Ольшанівська,
президент АГРУ

Добрий звичай: ялинка у Випані

16 січня в парафіяльному домі св. Івана Хрестителя у Випані відбулася традиційна ялинка СУМ. Вже стало звичаєм засвічувати сумівську ялинку в пам'ять про молодих друзів та подруг, які не мали можливості її засвітити через репресії та переслідування, які впали в нерівних боях УПА з ворогом. Серед наших постійних родинних турбот виховники усе ж знаходять

час, щоб навчити молодь, передати їй наші традиції. Цього року ялинку підготувала подруга Зоряна Ковбаснюк, їй допомагала Христина Вох. Традиційним обідом зайнялася голова батьківського комітету Лінда Клебан. Приємно було дідусям, бабусям та родичам слухати дорогих діточок, подекуди вже третього покоління, які гарно співали колядки українською мо-

вою, виконували святочні ролі в Різдвяній ялинці.

– Нехай побачать сумівські малюта, що у всіх наших добрих вчинках нам допомагає Христос та його мати Марія, – сказав від імені молоді голова осередку СУМ друг Михайло Козюпа.

Святочний привіт присутнім на святі передав від імені Відділу УККА Антін Біланіч. Святочну програму почав та закінчив молитвою о. Юрій Маркович.

Дмитро Вох

Потрібна негайна допомога

З України надійшов лист, який говорити сам за себе, але перше кілька слів від людей, які знають авторку листа. Богдан Рубчак, професор Ілінойського університету: „Підтримую прохання проф. Оксани Кобелецької. Я особисто був би дуже вдячний за допомогу в лікуванні тяжкої хвороби”. Проф. Михайло Калиновський з Кентського університету: „Коли допоможемо цій людині, то допоможемо українському відродженню”. Ірена Чабан, редакторка „Нашого Життя”: „Це – видатний науковець”.

Ось лист від Оксани Кобелецької:

Я, дочка колись широко відомого в науковому світі літературознавця, письменника, франкознавця, професора Кобилецького Ю. С., Звертаюся зі слізним проханням по допомогу. Вже тридцять літ я працюю в педагогічному інституті, готуючи майбутніх вчителів. Маю чимало літературознавчих праць. Та ось потре-

пила у велику біду, з якої ніяк не виборсаюся. Вже два місяці я лікуюсь в Київському інституті нейрохірургії. Привезли мене в червні до клініки інституту з болями та судомами, від яких втрачала свідомість. Обстеження змусило лікарів визнати надзвичайно поганий діагноз – результат Чорнобильської аварії. В мене ушкоджений увесь хребет, починаючи від шиї, із частковим защемленням спинного мозку. До цього маю ще й сильно виражену деформацію та руйнування кісткової тканини. Кожна операція в клініці офіційно коштує від 400 доларів, а в нашій нещасній державі доцент навіть столичного університету (як я, наприклад) отримує аж 50 доларів (!) платні на місяць, та й то нерегулярно, якимись частинами. Для того, щоб підготуватися хоч до одної такої операції, мені спочатку треба пройти курс комплексного лікування, до якого обов'язково

входять такі ліки, як Osteo-Bi-Flex Calcium тощо. Всі ці ліки виробляються у США, але до наших аптек офіційно не потрапляють. Якщо ж замовляти ці ліки іншими шляхами, то наші „ділки при медицині” вимагають за них подвійну-потрійну ціну. Отже, ситуація для мене склалася надзвичайно загрозлива.

Голова моя ще непогано „працює”, розум не потьмарився, ще б чимало знань могла передати студентам. Якщо вдасться знову підвестися...

Даруйте, шановні, за сміливу надію, що Ви зможете виділити хоч часточку ваших достатків.

З пошаною,

Оксана Кобелецька

Просимо надсилати пожертви на адресу Української Американської Асоціації Університетських Професорів: **Ukrainian American Association of University Professors, P.O. Box 491, Kent, OH 44240.**

Ася Гумецька,
голова УААУП

Заслугує пам'яті і пошани

Наприкінці минулого року сповнилося 100 літ від дня народження о. Михайла Жеплинського, одного з учасників Листопадового Зриву, бійця Української Галицької Армії, активного члена УВО, а згодом ОУН.

Закінчивши у 1925 році Перемиську духовну семінарію, о. М. Жеплин-

ський уміло і плідно поєднував релігійне виховання своєї пастви з національним, разом з дружиною Наталією засновуючи по селах читальні „Просвіти” і успішно борючися з русофільством та опольщенням українських сіл.

Під час війни підтримував тісні

зв'язки з УПА, за що був переслідуваний большевицьким режимом.

Двоє синів о. Жеплинського, Богдан і Роман, виховані батьком в патріотичному дусі, стали визначними українськими бандуристами, за що також заплатили поневіряннями в сталінських сибірських конццентрах.

Д-р Володимир Боднар

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЦЬ ПОДІЙ

5 лютого – Ювілейний бал з нагоди 50-річчя Пластової станиці в Ньюарку. Hanover Marriott, 1401 Route 10 East, Whippany, NJ. Початок о 6 годині. Тел. (973) 514-1846

5 лютого – Товариство українських інженерів Америки, Українське лікарське товариство Північної Америки (відділ Ілліной), Об'єднання Українських ветеринарних лікарів Америки і Канади (відділ Чикаго) проводять бенкет і бал дебютанток в Hilton Hotel, 17 East Monroe Street, Chicago, Illinois. Початок о 6.30 вечора. Тел. (847) 985-3596.

6 лютого – Пластова станиця Ньюарк запрошує на святкування 50-ліття станиці в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку (Sandford Ave., Newark). Початок о 1-ій год по пол. Тел. (973) 492-2848.

12 – 27 лютого – в Українському інституті Америки (2 East 79th Street, New York) відбудеться виставка „Дві сестри”: живопис Аркадії Оленської-Петришин, живопис і скульптура Христі Оленської. Відкриття 11 лютого о 6-ій вечора.

12 лютого – бал відділу Товариства українських інженерів Америки у Філадельфії. Початок о 6 год. 714 Charette Rd., Philadelphia. Тел. (215) 671-9418.

12 лютого – фортепіяновий концерт в Українському Інституті Америки: New York, 2 East 79th Str. Початок о 8-ій вечора.

13 лютого – в залі Церкви Івана Хрестителя (Ньюарк) відбудеться концерт, присвячений пам'яті Дарії Гординської-Каранович за участю Лесі Грабової, Ольги Стащишин, Олега Чмира, Володимира Винницького, Лариси Крупи. Початок о 1-ій годині.

13 лютого – доповідь довголітнього політв'язня Дарії Гусак на Святі жінки-героїні, яке відбудеться в УКОЦ при 700 Седар Ровд, Абінгтон, Па. Поч. 0 4-ій год.

19 лютого – УККА, відділ Пасейк – Берген запрошує на забаву в Українській центральній при 240 Норе Ave. в Пасейку; Початок о 8-ій вечора. Тел. (973) 546-4659.

13-17 серпня – VIII Конгрес СФУЛТУ у Львові. До участі зголошуватися: WFUMA, P.O.Box 36305, Crosse Pointe, MI. Тел. (313) 884-6344. Факс (313) 884-9474.

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?” є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонії тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклами (тел. 973-292-9800, дод. 3040).

СПРАВИ НАШИХ ЦЕРКОВ

Підтримую ваше рішення щодо необхідності тверезого, і якщо вимагатиметься, тривалого обговорення наших конфесійних справ, зокрема існування аж трьох Православних Церков у незалежній Україні. Дві статті на цю тему, опубліковані в 36-му числі „Свободи”, заторкнули мою душу і розум. І вирішила зі своїми міркуваннями вийти „на люди”. У справі нашого духовного і національного відродження, на мій скромний погляд, треба дискутувати, бо від стану наших душ, сердець та усвідомлення, „чії ми діти”, великою мірою залежить майбутнє нашої Матері-України.

Стаття Є. Сверстюка починається ствердженням, що козаки боролись під гаслом „за нашу віру і волю”, не державу. Так, не було Української держави, але за яку волю боролись вони? Чи не за волю українського народу і чи не замінювало поняття народу поняття зформованої держави в той час?

Яким чином еміграція повезла на чужину „національну пам'ять і біль”, – чи не діставши її великою мірою від відродженої УАПЦ 1921-го року? Чи це не туга за незалежною Українською Православною Церквою у вільній Українській самостійній державі? Правда, дуже тяжко мати свободу сумління, де церква скована. Значить, потрібно мати свободу держави і незалежної Церкви.

Так, відроджена УАПЦ була ближчою до народу, вона виросла з українського народу. Держава тоді тільки пробудилась з неймовірно довгого і тяжкого сну, але народ залишався, ніби чудом Господнім, міцний духом і вірою. Той український народ, за волю якого боролись козаки, зміг в таких складних умовах створити, що здавалось неможливе – національно свідому, високо духовну Українську Автокефальну Православну Церкву. Говорячи устами отця Никодима, Христос, Син Божий, прийшов на світ для спасіння людей, а не для виконання церковних канонів. Таких його „неканонічних” висловлювань

Нас багато, а Київ – один

Відгук на статтю Євгена Сверстюка „Про відродження віри і Церкви” („Свобода”, 3 вересня 1999 р.)

не схвалив би, мабуть, ні Московський, ні Вселенський Патріархи. Та „свобода”, до якої тепер повертається Православна Церква, не є свободою, бо вона шукає, навіть прагне нових і повторних кайданів. Адже Московський Патріархат ніколи не дозволить існування незалежної УАПЦ на Україні. УПЦ Київського Патріархату знижує шанси свободи своєю неспроможністю відірватись, як пишете, „від тієї ж самої школи”. Решта УАПЦ, особливо Церква в діаспорі, шукає „виходу з міжнародної ізоляції” (і з власної хати), що є рівнозначне до „канонічних” кайданів, суцільної підлеглості Вселенській Патріархії, одночасно (може навіть дехто й несвідомо), відкидаючи духовні засади відродженої УАПЦ 1921 року та віддаляючись від народу.

Так, Московський Патріарх в погодженні з Вселенським Патріархом дуже вмело використовують фактор „неканонічності”, щоб не допустити в Україні до створення єдиної УАПЦ. Московський Патріарх дуже не бажає цього, а Вселенський Патріарх не хоче сваритись з ним та підтримувати „неканонічну” Церкву відродженої і знищеної УАПЦ 1921 року.

Ви, пане Сверстюк, запитуєте, як зробити, щоб був один Київський Патріархат? Це не легко, але у Бога все можливе. Звичайно не наказом чи силою, але молитвою, прагненням і вірою, щоб Господь Бог дав усім православним українцям, які працюють на церковній ниві, мудрість, чесність і душевну насагу відкласти антипатії та кривди минулого і зосередитись на потребах сьогодення цього дня українського народу.

Так, пане Сверстюк, єдина Церква не загоїть усьо-

го зла на світі чи в Україні, але вона підійме морально-духовний клімат Церкви та її гідність. Моє серце говорить, а логіка й історія підтверджують, що саме роз'єднання, незважаючи на причини, є основним лихом нашої Церкви і нації.

Які б вони не були, ми не повинні мати два Києва, дві України, бо тоді ми не матимемо жодної. Але ж хіба можемо ми, якщо нам не подобається такий Київ, як є, покинути його, не вовтузитися з ним і шукати виходу на широкі води „канонічного православ'я” з Москвою чи з Константинополем!? Це – мої особисті, на жаль, небезпідставні побоювання.

Слід також відкинути оті марні спроби ламання до закритих дверей, входу до „міжнародного православ'я” з метою знайдення там собі престижу і „кращої” долі десь у чужих. Нам не було б так тісно і прикро у своїй хаті, якщо б зробили у ній порядок, тоді й поважати свою рідну Українську Церкву буде легше. Вона, може, скромна, але своя.

Не допоможе нам надбудова Москви чи Вселенської Патріархії, бо вони відберуть у нас ту скромну хату, що маємо, та не цінимо. А таки „у своїй хаті, своя правда і сила і воля”, як казав наш Тарас Шевченко.

Ісус прийшов на цей світ, щоб спасти людей. А ми бавимось у канони, церковну політику та посягання на власність. Так сл. пам'яті Патріарх Мстислав оцінив вагомість єдності, національної свідомості та спадкоємства Церкви-мучениці. І тепер до цього повинен крокувати кожний чесний трудівник на українській церковній ниві.

Дозвольте, достойний пане Сверстюк, закінчити Вашими словами: Як би не було тяжко, „не треба лякаться боротьби, якщо ця боротьба за святиню. Її треба постійно животворити. Розчищувати джерела”. Так, і дозвольте ще додати: прагнути до одної УАПЦ, одного Києва, однієї України-матері:

Ярослава Француженко,
Роківл, Мериленд

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

УГКЦ була і є нашою Церквою

В числі 51 „Свободи” за минулий рік появилася стаття Михайла Дзвінкі „А все ж – до кого належати?”, в якій є чимало неточностей. Деякі люди вважають, що коли ми будемо мати той чи інший Патріархат, то всі наші клопоти зникнуть, будемо жити в раю.

Цікаво, що вірні та ієрархія Франції чи Іспанії ніколи не мали свого Патріарха, але були світовими державами і при цьому воліли належати до того „ненависного Риму”. Далі дописувач говорить, що „римськими дивізіями були Польща, Мадярщина та інші країни”. Які країни? Католицька Словаччина чи Австрія? Це ніби з архіву московсько-большевицької пропаганди, де були „акули Вол-стріту”, або „агенти Ватикану”.

Повернемося до філософічних роздумувань автора: „Щодо Ватикану, то він є релігійним уламком римської імперії... Римський „кулак” разом з грецькими філософами створили систему, яку ми сьогодні називаємо католицьким християнством”. Вертаючись до історії, можна сказати, що про це списано тонни паперу.

Московсько-царська пропаганда, а особливо пропаганда Російської Православної Церкви створили теорію, що латинська Церква не є Церквою Христа. Це, мовляв, витвір римського імперіялізму та грецько-римської філософії. Однак ми знаємо, що це неправда. Впродовж першої тисячі років була одна Церква, яка поділилася 1054 року на західню та східню. Всі патріархи того часу визнавали римського патріарха як одного з них. То чому послуговуватися сьогодні неправдою?

Далі автор запитує: „Чи дякувати за греко-католицький патріархат, якого не буде? Він не є в інтересах Риму,

Варшави, Братислави, Будапешту і навіть Москви. Коли я переглядав українські католицькі газети, то здивовано подумав, чому вони називаються українськими? Там усе – про Ватикан. Такі тенденції не дадуть вірним душевного баянсу. Коли українці-католики здають свої позиції Ватиканові і віддаляються від себе самих, то православні потай від народу підписали угоду, в якій свою душу і майно передають до Істамбулу. Одні та другі є безвідповідальні, проявляють комплекси меншвартості і етнічну неповноцінність”.

Українська Греко-Католицька Церква вже існує чотириста років, вона є Церквою-героїнею, вона стала українською національною Церквою галицької вітки українського народу, вона стояла разом з ним на барикадах за віру українського народу, за волю та самостійність цілої нації. Чи хтось ці позиції вже здав?

Дехто вважає, що Патріарх Константинопільський йде „на шнурочку” у Москви. Але він не звернув уваги те, що скаже Москва, коли прийняв Естонську Православну Церкву під свою опіку. Патріарх Москви страшенно обурився та перестав споминати ім'я Патріарха Константинополя в Богослуженнях, а на останній конференції представники Російської Православної Церкви відмовилися сісти за стіл разом зі „зрадниками” – представниками Естонської Православної Церкви.

Я не кажу, що ми не маємо права критикувати Ватикану. Ні, нашим обов'язком є критично ставитися до певних дій Ватикану, але ми не повинні йти в хвості московсько-царської та московсько-большевицької пропаганди, а також пропаганди московської Патріархії, та повторювати за ними, що все зло, яке сталося в Україні, походить від поляків та Католицької Церкви.

Цікаво, що в пресі дуже скупо говориться про ганебну роль Російської

Православної Церкви в поневоленні та русифікації українського народу. Ще задовго до „указу Валуєва” Російська Церква видала циркуляр: „Воспрещается печатать церковные книги на малороссийском наречии”. Згадаймо й про викляття гетьмана Мазепи.

Пересічний українець, що читає нашу пресу, був бомбардований московською пропагандою впродовж століть, а тепер його й надалі переконують, що нашим найбільшим ворогом є Рим, Істамбул і Варшава.

Коли українська преса в Україні та в еміграції б'є на сполох з приводу того, що русифікація України посилюється, ми повинні змінити пріоритети та вказувати на справжнього недруга України.

О. Гаврилів,
Клівленд

Хай не заколише нас „канонічна” пісня

Після тяжкої і впертої боротьби Україна нарешті досягла політичної незалежності, позбувшись ярма чужоземних володарів.

На диво, в той час, як наш народ утверджує свою незалежність на батьківщині, наші релігійні владика в діаспорі йдуть в протилежному напрямку, віддаються під опіку чужоземних релігійних володарів. Іронія і парадокс цієї ситуації полягає в тому, що впродовж 300 літ поневолення України наше духовенство, включаючи українські православні і греко-католицькі єпархії, було бастионом боротьби за незалежність. А тепер, коли Україна стала незалежною, представителі церков присягаються у приналежності до так званих „канонічних” патріархів.

Цей парадокс йде навіть далі. Про-

відник Комуністичної партії України П. Симоненко виголосив під час останніх виборів: „Я, як комуніст, борюся за канонічне православ'я на Україні”. Виглядає так, що наші владика в діаспорі і комуністи в Україні співають ту саму „канонічну” пісню.

Наша історія вказує, що Україна ніколи не мала добра від чужоземних владик. Із Заходу римський католицизм хрестив нас „вогнем і мечем”, а зі Сходу гнітило „канонічне” православ'я.

Протиукраїнські акції Москви, Риму і Візантії добре знані, і їх не варто повторювати. Вистачає лише сказати, що найбільша на світі Католицька Церква східнього обряду (українські греко-католики) з ласки Риму не має свого патріарха. А найбільша у світі православна громада України розбита на багато „канонічних” і „неканонічних” фракцій з ласки московських і візантійських „канонічних” патріархів.

Сьогодні ні рабство московського православ'я, ні порожнеча візантійського формалізму, ні абсолютизм римського католицизму українському народові не підходять. Ні Москва, ні Рим, ні Візантія майбутності в Україні не мають.

Шлях релігійного відродження України веде лише в одному напрямку – до гуманітарних і соборноправних традицій давньої Київської Церкви, Церкви-матері і православних, і греко-католиків України.

Ця давня Київська церква була побудована на засадах спільної пошани і любові між духовенством і мирянами, соборноправства і керування спільними силами духовенства і мирян. Тільки українська соборноправна Церква може всіх нас об'єднати в золотoverхому Києві. Це – єдина Церква, що має майбутність в Україні.

Ігор Лисий,
Аустин, Техас

На землі є два місця, де мене залишають щоденні турботи, забуваються незгоди сучасного життя – дворище мого покійного діда, де ростуть грушадка та горіх, посаджений моєю бабусею ще до війни та старий Єрусалим, де серед вічного гамору залишається на самоті зі собою, починаєш чути себе, дихаєш легко і на вчорашні проблеми дивишся з по-блажливою посмішкою. Люблю Єрусалим, люблю його

крамнички, маленькі дворики, де точиться своє життя. Тут – прохолода і свобода, ніяких непорозумінь між народами чи конфесіями.

Весняного дня я знайшла у Єрусалимі те, що шукала в Ізраїлі понад 7 років: я почула Літургію українською мовою і познайомилася з протопресвітером Олександром, настоятелем усіх слов'янських приходів на території Ізраїля, в мирі – Олександром Виноградським. Церква св. Харлампія, де служить о. Олександр – досить велика, з дорогими іконами, з хором. Здебільшого співають черниці, які на Святій землі живуть як прочани. Отець Олександр викладає богослів'я вже більше 20 років, жив в Європі, деякий час в Америці, тепер його місце тут, в Ізраїлі.

– Проповідувати християнство в усьому світі, роз-

Світлана Глаз:
„Я люблю Єрусалим“

С. Глаз-Овчаренко –
журналістка, живе в Ізраїлі з
1991 року, спеціальний
кореспондент „Свободи“ в
Єрусалимі

Дорога до українського храму

ширювати і модернізувати нашу церкву і християнські звичаї – ось наша мета в Ізраїлі, – говорить о. Олександр. – А моя – це ще й пристосуватися до місцевих звичаїв і законів, дати можливість прихожанам відвідувати храми і церкви у зручний для них час.

– Що це означає?

– В Ізраїлі вихідний день – субота, а неділя – звичайний робочий день. На Літургію приходять люди різного віку, але ті, що працюють, не можуть прийти в неділю. І я у своїй церкві служу недільну Літургію в суботу, у п'ятницю – сповідаю. Служу я слов'янськими мовами, в тому числі й українською, а також на івриті. Мені близькі по духу богослужіння покійного патріарха Тихона, який хотів поширити християнство в усьому світі. Організувати так звану Ізраїльську православну церкву – ось моє покликання. Що це означає? До Ізраїля приїхало більше мільйона юдеїв, а з ними – неєврейські члени сімей. Як бути, куди піти християнину на незнайомій йому Святій землі, але поки що – чужій? Вперше в історії разом з юдеями приїхали православні. Їм потрібна не лише матеріальна допомога, а й духовна. Можливо духовна – в першу чергу. Це історичний факт. Я не бачу єднання юдеїв з протестантами, католиками, а з православними воно відбулося. Адже наші церковні й повсякденні традиції дуже схожі з юдейськими. Хоча тут є свої складності, які я намагаюся пояснити прихожанам: ми живемо в Ізраїлі, а не в Україні, тож повинні поважати традиції і закони держави, знати державну мову. Я – священник при Єрусалимській Патріархії під опікою Патріарха Єрусалимського та всієї Палестини Діодора і моє завдання – ширити християнство серед нинішніх і майбутніх поколінь приїжджиків, якщо вони, можливо, згодом і не говоритимуть слов'янськими мовами. Використання івриту в церкві закономірне. Це – свята мова, якою була написана Євангелія. У церкві я правлю службу українською мовою, Тому що значна частина людей в побуті спілкується цією мовою. В моєму приході багато молодих людей і вони швидше відгукуються на всі модераторства Православної Церкви тут, в Ізраїлі. Канони традиції пра-

вослав'я не порушуються ні в якому разі, але пристосовуються до місцевих норм співіснування. Я гадаю, що це об'єднує людей, викликає повагу до всіх релігій, допомагає знайти власну дорогу до Бога.

– Чи було збудовано за останній час нові православні храми?

– Відкрився монастир святого Георгія поблизу Назарету, церква на півночі країни. Гірші справи на півдні. До мене приїждять миряни з Арада, Беер-Шеви, навіть з дуже сучасного Ейлату. Хоча там є маленькі церкви, але люди їдуть до Єрусалиму. Ці люди живуть в Ізраїлі, прагнуть передати свою віру дітям. Це не просто, адже діти йдуть вчитися до єврейських шкіл, де мусять вивчати юдаїзм.

– Що не вдається?

– На жаль, ми не вміємо правильно будувати православні церкви, не вміємо об'єднувати людей. Я завжди намагався пояснити людям, що головне – самому визначитися, хто ти є, вибрати свій храм. Чому євреї щодня ходять до однієї і тієї ж синагоги, а мусульмани до мечеті? Тому, що це не просто звичка, а й повага до віри, до самого себе. В неділю я, як правило, буваю біля Гробу Господнього. З різними запитаннями до мене звертаються люди з усього світу і різних релігій. Я пояснюю їм і вони мене розуміють. Я спілкуюся з ними. Це важливо. Більшість священників після богослужіння зачинається в келіях. Це, так би мовити, необхідність бути на самоті. Я порушую цю традицію. В суботу увечері, коли немає служби, я просто ходжу вуличками міста, і коли я допоможу бодай одній людині, то дякую Богові за таку можливість.

– Як складаються ваші стосунки з іншими православними священниками?

– По-різному. Ось приклад. Я живу в грецькому монастирі. Одного разу мені сказали: ти чужий тут. Я відповів: я – вдома. Потім ми порозумілися, але я справді – вдома. Свята земля – це дім для всіх. Господь Ісус спас нас всіх, щоб ми мирилися.

– Як ставляться до вас євреї?

– Добре. Лише ортодоксальні хасиди відвертаються, знаючи, що я служу православну службу. Взагалі, якщо я не в Єрусалимі, то я не одягаю рясу, але є тиждень у жовтні, коли я зобов'язаний носити її завжди. На вулицях, в автобусах люди підходять і цікавляться: а що це за шапка, а чому хрест? Я пояснюю і вони розуміють. Але спочатку думають, що я суддя... Я людина соборна, православна. Моє покликання – об'єднувати, гуртувати, урівноважувати емоції. Ось приклад: один з батьків – єврей, але обоє хочуть охрестити дитину. Як бути? Мені це вдається зробити, не ображаючи при цьому іншої релігії.

– За якими канонами ви служите Літургію?

– В мене ніколи не було сумнівів і протиріч, бо я з євреями – євреї, з греками – грек, з слов'янами – слов'янин, як сказано в Євангелії. Це допомагає мені слухати і чути, проповідувати добро, покірність, незалежно від того, якою мовою я спілкуюся.

Для спілкування з людьми о. Олександр знає 10 мов, якими вільно володіє, серед них і українську. Адже народився він на Одещині, там минуло його дитинство. Це вже потім покликало дороги до навчання в Німеччині, Голландії, Англії...

Ці дороги привели о. Олександра до храму, де він прийняв християнство, постригся у ченці, віддав себе служінню Богові, допомагаючи нам, грішним, знайти і свою дорогу до Храму.

С. Глаз, Ізраїль
Світлив Віктор Яценко

Протопресвітер о. Олександр

У церкві св. Харлампія в Єрусалимі.

– Люди небайдуже й болісно сприймають невпорядкованість відповідних структур Церкви та слабе відчуття чи, скажімо, навіть відсутність духовного проводу. Як ви оцінюєте сучасне церковне життя?

– Церква жива і житиме завжди. Свідченням цього є минуле півстолітнє катакомбне буття. Ще в 1988 році Церква не мала жодної офіційно діючої парафії. Сьогодні в тисячах храмів мільйони греко-католиків вільно сповідають свою віру. Організаційну роботу, формування структур, завершено, хоч не все тут так довершено, як мало б бути. Створено дві нові єпархії – за рахунок поділу і зменшен-

Гальмується розвиток національної Церкви

Минулого літа львівська газета „Високий Замок“ надрукувала розмову з Іваном Гелем – про сучасне життя Української Церкви, її проблеми і завдання. Розмова варта пильної уваги, бо стосується духовного життя нашої нації. Ім'я Івана Геля надає розмові особливої ваги. Колишній дисидент, борець за відновлення прав Української Греко-Католицької Церкви, багаторічний політв'язень, він і сьогодні має мужність відверто висловлювати свої погляди щодо явищ, про які багато інших наших громадських діячів воліють мовчати. Нижче пропонуємо розмову з І. Гелем в скороченому варіанті.

ня територій, що історично існують. Для створення видимості про ріст єпархій. На це Ватикан, між іншим, не тільки дав санкцію, а навіть спонукав до такого поділу. Зате на відновлення Київської Митрополії дозволу Церква

не отримала: очевидно, за волею Москви та і з власних інтересів Ватикан (а там часто вирішують проблеми нашої Церкви за нашою спиною) географічно обмежував адміністративну територію УГКЦ війняткову Галичи-

ною. Лише після завзятих змагань і обурення українців замість відновлення Митрополії створено Київсько-Вишгородський Екзархат, територія якого становить ледь не чотири п'ятих усієї території України. Абсолютна більшість духовенства сприйняла це як глибоке і навмисне приниження, частина – як велику милість Ватикану.

– Ви заговорили про географію, територію... Наскільки це важливо? Адже після виходу з підпілля питання „чи жити?“ перед Церквою вже не поставало. Однак існує питання „як жити?“ Бути Церквою всеукраїнською чи лише регіональною?

(Закінчення на стор. 17)

Шлях до Крутів

Уривки зі спогадів підполковника армії УНР

Миколи Битинського, надрукованих у книзі „Герой Крут”
(Дрогобич, „Відродження“, 1995)

... Ось ціла Україна вкрита радісним гомоном волі, вкрита козацькими шапками, гомоном української пісні, з'їздів, нарад, газет, книжок, шкіл, отаманів, партій, урядів і політичної боротьби. Одним словом – воля. Можна робити й робиться, — що кому подобається. Не видно тільки одного – не видно нашої армії, нашого війська... Пишаються вправді козацькі жупани, шапки та навіть шабляки, та це тільки для прикраси. А зате військо тепер – непопулярне, нелюблене, немодне...

Уся влада і впливи в руках соціалістів. Не менше 10 всіляких соціалістичних партій натворилось. І всі вони на всілякий лад кричать і горлають про міжнародне братерство, інтернаціоналізм, пацифізм і т. п. „Нам війська не треба!“ – кричать вони. „Ми України на багнеттах не будемо будувати!“, – говорить проводир соціалістів і голова Уряду Української Держави... Отже, загальна демобілізація. Розпустіть військо додому! Геть з тою капіталістичною вигадкою!

Даремно лунає голос Міхновського, даремні його розпучливі старання, щоб організувати скоро свою власну українську армію. Ніхто інший, тільки самі українці, оті наші соціалістичні доктринери, які мали тоді всю владу і всі впливи в своїх руках, не допустили до здійснення заходів Міхновського, не допустили до організування нашої армії... Отже, наша держава одинока в світі опинилася без власного війська, та ще й до того також ідейно роззброєна, бо соціалістична влада України голосила згоду, братерство й миролубство з усіма ворогами України.

Не дивно, що по тому мусила прийти дуже скоро катастрофа. Бо вороги України не спали. Червона більшовицька Москва голосила на словах ті самі інтернаціональні гасла, а на ділі готувала армію і зброю для війни з Україною.

Більшовики голосили різні кличі, але самі ніколи в них не вірили. Вони знали, що тільки військова сила буде рішати, хто встоїться, а хто впаде! Зате наші доктринери вірили в ті чужі правди й готували собі шлях до загибелі, а українській молоді – шлях до Крутів!

Не минуло, отже, навіть кілька місяців, як ті самі проводирі „братнього“ московського пролетаріату створили свою армію і вирушили війною проти України. Червона узброєна московська орда йшла кількома шляхами. Україна була, однак, безборонна, неприготована, заскочена, бо наші тодішні соціалістичні проводники не сподівалися, не хотіли вірити до останньої хвили, щоб нова червона, „пролетарська“ Москва, яка проголосила братерство, зірвання з усякими війнами та інші подібні гасла – пішла так скоро втертим шляхом імперіалізму, війни й підбою – шляхом старої царської Москви.

Сьогодні нам навіть тяжко зрозуміти, як велика тоді була сила цюї червоної сліпоти, яка налягала тяжким смертельним панциром на наше молоде державне життя й не дала йому розвинутися. Вже йшла червона орда кількома шляхами на Київ, Харків, вже горіли довгою смугою українські міста і села в обіймах „братнього московського пролетаріату“. Вже й під Київ докочувалися перші хвилі – але тверді партійні, засліплені соціалістичні лоби ще не хотіли вірити, щоб це взагалі було можливе.

Щойно безпосередня загроза, комуністичні заворушення московського шумовиння в самому Києві, луни пожеж та гук стрілів і хвилі втікачів – отворили вкінці засліплені червоним дурманом очі легковірних. Пізно вони прозрівали... Здавалося, що все вже погребано й усе пропало... Здавалося, що московські війська майже без бою займуть Київ, а потім решту України... І тоді саме прийшли несподівано Крути...

Крути струнули до дна сумлінням і свідомістю українського народу... Українська молодь своєю жертвою і своєю кров'ю, пролягавою під Крутами, змила страшну ганьбу, нанесену незрячими батьками, й дала початок відродженню нашого нового національного життя... Там, на полях Крутів, в ударі грудей з грудьми і меча з мечем замовкли остаточно всі байки про братерство, солідарність пролетаріату та всякі інтернаціоналізми...

ДВІ КОЛОНКИ З ПРОДОВЖЕННЯМ

Ліна Костенко

ГУМАНІТАРНА АУРА НАЦІЇ

або Дефект головного дзеркала

(Продовження.)

Початок див. ч. 2, 3, 4)

Ось і недавно в одній із столичних газет з'явилося обнадійливе повідомлення: „Піднімаймося з колін“. Але чому так наполегливо прищеплюється саме ця конфігурація? А якщо хто не стояв на колінах, чого ж він має підніматися? Наприклад, молодь, – вона ж просто ще й не встигла стояти на колінах, навіщо ж їй приписувати таку анахронічну модель?

Складається враження, що частина комплектуючих нашої оптики взята за інерцією звідти, з колишньої метрополії. І це не дивно, бо понад триста років возз'єднання, навіть не приєднання, а за принциповим постулатом Росії – возз'єднання, тобто всепроникаючої дифузії, – не могли не дати своїх наслідків. Той же патетичний заклик: „Россия, встань и возвышайся!“, – передбачає, між іншим, теж вставання з якоїсь непрезентабельної позиції. А що вже казати про грізну інвективу нового російського прем'єр-міністра, яка недавно прогрімала в російській пресі: „Россия может встать с колен и как следует огреть“. Різниця лише в тому, що Україна нікого не збирається „огреть“, і одним із своїх найбільших досягнень вважає спокій і злагоду, що панує в нашому суспільстві. Однак патріоти запевняють, що нація спить. Це у нас другий лейтмотив незалежності.

Щодо природи цього сну у мене є сумнів. Я його сформулювала ще кілька років тому перед українською аудиторією в Канаді: „Сон, непритомність чи летаргія?“ І мала враження, що такий колектив до сонливості нації аудиторія не дуже сприйняла. А нещодавно я знайшла підтвердження у Гельвеція. Ще у XVIII столітті цей філософ писав про летаргію народів, що вийшли з-під деспотій. Більше того, він зауважив, що у таких країнах „летаргія приймається за спокій“. Чи не про те ж саме у Зерова: „Де розум і чуття – все спить в анабіозі?“ Отже, таки не про сон ідеться, а про летаргію, в кращому випадку про анабіоз, а це стани хворобливі і можуть закінчитися для нації фатально. Так недовго дійти й до аури в інтерпретації радянських словників.

Ще один лейтмотив – рефлексії щодо брому, без якого нібито не можна читати нашу історію. Сказані колись під гарячу руку, ці слова Винниченка повторюються й тиражуються, і заганняють співвітчизників у комплекс причетності до ексклюзивних жажіть нашої історії.

А яку історію можна читати без брому? І взагалі, навіщо читати історію з бромом? Історія діло давнє, вона вже минула. Дивіться трансляції засідань нашого парламенту, тут і бром не допоможе.

Та й чим, власне, наша історія гірша, ніж в інших народів? Що, історію Англії можна читати без брому? Коли королева Марія Католицька, так і названа Кривавою, страчувала протестантів? Коли у часи Шекспіра „кров з ешафотів бризкала на сцену“? Недарма ж у спектаклі грузинського режисера Стурра „Річард III“ герої ходять по сцені у плащах, підтіпаних кров'ю.

Чи історія Франції, з її Варфоломіївською ніччю, з кривавим термідором? Чи давній Рим з його гладіаторами, з його цирком, де леви на арені роздирали християн? Чи, може, історія Німеччини дає взірці ідилічного розвитку нації? Чи, може, в Італії Данте

не був вигнанцем, а Торквато Тассо не збожеволів? Чи Росія не закатрупила мільйони людей у лихоманці своїх перманентних експансій? А колоніальна політика Іспанії чи Португалії? А за один рік в Толедо три тисячі процесів проти „єретиків“? А тридцятилітня війна в Європі, вона ж тільки щойно закінчилась, коли почалася наша національно-визвольна під проводом Богдана Хмельницького. Європа лежала в руїнах, собаки вили на попелищах.

Кожній нації є за що посипати собі голову попелом. Тільки не треба тим попелом запорошувати очі наступних поколінь. Ніхто з нас, нині живущих, не може нести відповідальності за давні неспокутувані гріхи. Але кожен з нас зобов'язаний їх не повторити і не примножити.

Коефіцієнт некорисної дії всіх цих закликів – підводиться з колін, прокидається, читати історію з бромом і т. п. просто вже катастрофічний. Що це – психоз нав'язливих станів, постколоніальний синдром чи просто елементарна неосвіченість?

У нас є прекрасні вчені, фахівці з різних галузей знань, але чомусь прислухаються не до них, їхні постаті відсутні у головному дзеркалі нації, зате безперестанку мигтять фальшиві зірки шоу-бізнесу або політики всіх мастей і калібрів, які вистрілюють у маси сумнівні гасла й сентенції, типу „національна ідея не спрацювала“, „так історично склалося“, „наш народ не готовий“, „друга державна мова“ і т. п. Враження таке, що того дзеркала взагалі нема. На його місці нуль. Дірка, заткана павутиною. Навіть не дефект головного дзеркала, а його відсутність.

Чого варті, наприклад, постійні заклики культури економікою, – це вже лейтмотив з вищих ешелонів влади, – мовляв, відродимо економіку, тоді й почнеться духовне відродження. І розквіт культури, й літератури, й мистецтва. Так ніколи не було, це абсолютна неправда, і доказ тому – вся історія світової культури.

В епоху Відродження і війни були, й лихоліття, і скульптуру Мікеланджело чернь скидала на брук. Іспанія часів Сервантеса теж була в занепаді. Візьміть „Всемирную историю“, видання Каспарі, 1903 р. Ст.-Петербург. Там є розділ, який буквально так і називається: „Экономический упадок и культурное возвышение Испании“. Бо економіку розвалюють одні, а культуру створюють інші. Іспанія тих часів була вкрай розорена. Там теж були високі податки, інфляція, емісія, процвітало те, що ми тепер називаємо корупцією. Двір купався в розкошах, держава загрузала в боргах.

Всі ті гранди і кабальєро були як наші депутати. „Поля заростали бур'янами“, – цитую. – „Так стала гинути Іспанія“. І при цьому був „розквіт духовного життя“, „мистецтво і поезія досягли найвищого розвитку“, в країні створювалися численні поетичні академії.

Сервантес і сучасник його із сусідньої Португалії Камоєнс, учасники якихось тодішніх „гарячих точок“, один втратив руку, а другий – око, обидва бідували, не мали від урядів ніяких пільг, однак один написав „Дон Кіхота“, а другий – свої „Луїзди“, які є по сей день окрасою португальської літератури.

(Мову оригіналу збережено)

Продовження в наступному числі

В знайденому фотоархіві УПА – 216 невпізнаних героїв. Хто їх впізнає?

Щиро дякую за опублікування матеріялів з недавно знайденого на Гуцульщині фотоархіву УПА, які я подав до редакції „Свобода“ (надруковано 29 жовтня і 19 листопада 1999 року).

І ось наспіло перше приємне повідомлення. Знайшлася людина, яка з опублікованих фотографій впізнала невідомого дотепер борця за волю України, подала про нього біографічні відомості. Тою особою, що відгукнулася, є Петро Содоль. З поданих даних нетрудно збагнути, що пан Содоль добре обізнаний з визвольною боротьбою в даному регіоні. Напевне він зміг би впізнати більше осіб з архівного матеріялу, якби йому дали можливість весь

його переглянути. Адже всього, як відомо, знайдено 216 фотонегативів, на яких закарбовано багато молодих облич, доля яких залишається невідомою.

Одночасно повідомляю, що публікацію про знайдений фотоархів УПА, як і відгук на неї, я відразу переслав до Львова своєму приятелеві Василеві Гуменюку, який якраз і передав мені усі ці інформації.

В разі виникнення потреби безпосередньо скотактуватися з В. Гуменюком, подаю його домашню адресу і телефон: **Україна, 79066, м. Львів, Проспект Червоні Калини 77 кв. 134. Тел.: (0322) 210-785.**

Вірослав Лобур,
Севен Гілс, Огайо

УКРАЇНЦІ У СВІТІ

Вечір в Санкт-Петербурзі

10-річна Юля Чаплинська показує свій саморобний журнал

Щопонеділка українці російського міста Санкт-Петербургу збираються на сходинах, які відбуваються в офісній Української національно-культурної автономії. Вона розташувалася на верхньому поверсі Палацу культури імені Кірова, тож доводиться йти темними сходами повз велетенську постать кривавого приборкувача незалежного Кавказу у 1918 році Сергія Кірова, яка сивим привидом бовваніє у напівтемряві. Учасники вечора збираються повільно, бо ніхто тут не має авт, а трамваї та метро увечері переповнені.

Голова автономії Микола Жигло вже на місці і розповідає мені для читачів "Свободи" про підготовку до відкриття пам'ятника Шевченкові:

– Усі принципи питання вже вирішені. У Фінляндії виготовлено і доставлено до міста камінь, на якому стоятиме скульптура поета роботи Лео Мола. Тепер в Україні на урядовому рівні вирішується, коли буде свято відкриття. Усі схилиються до думки, що його треба провести в теплу пору року, щоб було зручно численним гостям на Неві, а також, щоб вони потім поїхали на Чернечу гору до Канева. Місце пам'ятника впорядковане, фундамент закладений і освячений. Збираються до нас українці з Мурманська, Петрозаводська, Комі, Москви. Дуже багато допоміг нам львівський садник Василь Куйбіда, забезпечив-

ши 60 відсотків фінансування цього проєкту.

– Як живуть українці в Петербурзі?

– Нелегко їм живеться, але українці з нашого Товариства звикли до труднощів. В громадській роботі допомагають окремі підприємці. Не часто, але від щирого серця. Ось Валерій Майборода зробив фотолітопис нашого життя – допомогли йому відшкодувати частину витрат. Оренду цієї кімнати за три місяці оплатив один з українських підприємців. Сто доларів – для нас це великі гроші. Йдемо шляхом об'єднання наших можливостей.

– А як живуть хворі, бідні, старі, немічні?

– Ми їх відвідуємо. Хворим допомагає Лікарське товариство, яке очолює Терентій Михайлович Зубик – професор, член нашого товариства. Але старих людей дуже багато. Коли б була можливість допомогти знедоленим одягом чи харчами, ми не відмовимось. Ось захворів відомий поет Олекса Полішкарів, мав операцію, а пенсії в нас дуже маленькі, на ці гроші неможливо прожити... Доки людина працює, то щось має, а вийде на пенсію – на хліб з сіллю не вистачає.

– Чи в місті помічають ваше товариство?

– В місті, крім українського, діє 42 національних товариства, тож чимало ми робимо для налагодження діалогу з ними. Уряд Петербургу зацікавлений в тому, щоб в місті панувала національна згода, сприяє цьому. Наше товариство небагате фінансово, але в місті активне, діяльне. З появою в Петербурзі консула України наша роль значно зросла. Національну програму на радіо закрили, але є телевізійна програма Юлії Олещенко про наше життя. На радіо таке сталося, тому що при реорганізації звільнили журналістів, які готували ці передачі. Ми домагаємось, щоб нам надавали етер безкоштовно, адже ми платимо податки, беремо участь в житті міста. Для нас це – принципова позиція. Комплектуємо українську бібліотеку. Маємо окремі періодичні видання з країн Заходу, але будемо вдячні за нові дарунки. Мали й кілька примірників „Свободи” – цікава, змістовна газета.

– Чи маєте свої періодичні видання?

– Вийшло вже 5 чи 6 чисел часопису „Забута країна” з ініціати-

ви Олександра Сташак, який зібрав і опублікував цікаві матеріали про дореволюційну діяльність товариства, про наше життя, проблеми пам'ятника Шевченкові.

– Співаєте?

– У нас є хор під керівництвом професора консерваторії Романовського. Наші автори Олександр Дорошенко, Олекса Полішкарів і я написали близько 50 нових українських пісень, які виконуються на музику Валерія Стратуца, інших композиторів. Художники об'єднувалися у братстві „Кобзар” під проводом Феодосія Гуменюка, але він виїхав в Україну і тепер вони не мають свого організатора. На жаль... Літературна секція працює постійно, твори її членів друкуються в Україні – в столиці, на Донеччині, Вінничині, в Криму... Щойно „Полтавська думка” надрукувала історичний нарис Олександра Дорошенка „Забуті козацькі могили”.

Заслужена артистка Валентина Блашук (позаду, на кораблі, видно український прапор).

сла віршовану казку „Сніговик-Жартівник”.

До мене підходить голова Фонду Української культури в Санкт-Петербурзі, заслужена артистка Росії Валентина Блашук (вальторна, орган):

– Я за професією – музикант і прагну залучити до українського громад-

На вечорі української пісні в Санкт-Петербурзі – ведуча Зіна Нежива, дівчатка Марина Єременко і Марія Михайлова.

Тим часом в кімнаті зібралися люди, мають початися чергові сходина. Але усіх цікавить поява заокеанського гостя, редактора „Свободи”. 10-річна Юля Чаплинська показує свій саморобний журнал (вона також добре грає на піано і мріє про листування з ровесниками в Америці), поет-ка Гандзя Красилич-Кролевець прине-

ського життя якомога більше людей. Намовляю в міському транспорті, в залі для глядачів, щоб повернулися до рідного слова. Українці Петербургу щиро вітають українців Америки! Музики, пісні й здоров'я вам, дорогі земляки!

Левко Хмельковський
Париспани – Санкт-Петербург

Від редакції. Запрошуємо наших читачів зробити подарунок українській громаді в Санкт-Петербурзі: передплатити для них „Свободу”, надіслати їм книги. Адреса Українського товариства: **Большой проспект, 83, В.О., 190026, Санкт-Петербург, Russia.**

Свято дитинства

ХАРКІВ (ДІНАУ). Дитяче свято в місцевій художній галерії „Маястро” з нагоди відкритої напередодні виставки дитячого малюнка на тему „Казкова країна Норвегія”, організувало діюче в Харкові товариство „Україна-Норвегія”. Це єдина подібна організація в країні. Її створено на пам'ять про норвезького дослідника та мореплавця Фрітьофа Нансена. У голодні 20-ті роки в Харкові діяла гуманітарна місія на допомогу голодним, якою керував Ф.Нансен. Гостями свята були вихованці міських інтернатів для дітей-інвалідів.

Щопонеділка збираються на сходинах українці Санкт-Петербурга

ЗВІДУСІЛЬ

Частішають летунські аварії

Увечорі в неділю, 30 січня, пасажирський літак "Ейрбас-310" "Кенійських авіаліній" зазнав катастрофи, впавши у море невдовзі після вильоту з летовища Абіджану, Берег Слонової Кости. Це повідомлення Бі-Бі-Сі підтвердила адміністрація летовища. За попередніми даними, на борту літака знаходилося близько 180 осіб. Надії на те, що когось вдалося врятуватися, малі. Все ж таки біля 10 осіб врятувалося. А в понеділок, 31 січня, пасажирський літак „Аляска Ейрлайнс“, летівши з Пуерто-Валларта у Мехіко до Сан-Франсіско у США з 90 особами на борту, впав у води Тихого океану з висоти 17,000 стіп, 20 миль на північний захід від Лос-Анджелесу. Незважаючи на швидку рятувальну допомогу, всі пасажирів та п'ятичленна обслуга загинули. Причини катастрофи покищо не з'ясовано.

Поїздка М. Олбрайт

Секретар Державного департаменту США Медлін Олбрайт після відвідин Росії поїде на один день до Хорватії. Як повідомив Державний департамент США, в середу, 2 лютого, вона була у Загребі, де й зустрінулася з новим Прем'єр-міністром країни Івицею Рачаном і членами щойно зформованого кабінету.

Туреччина лікує чеченських сепаратистів

З Анкари повідомляють, що 75 поранених бійців чеченського патріотичного опору лікуються у Туреччині, зокрема в стамбульських клініках. Найближчим часом до цієї країни прибуде ще близько 100 осіб, повідомили представники місцевого "Фонду допомоги на захист прав і свобод людини". Ця організація періодично проводить у Стамбулі прес-конференції з участю емісарів з Грозного, у тому числі Іси Абзатова, представника Чечні в Туреччині.

Міжнародний трибунал засудив боснійських хорватів

У Гаазі до різних термінів тюремного ув'язнення - від 6 до 25 років - засудив Міжнародний трибунал для колишньої Югославії групу боснійських хорватів, звинувачених у розправах над цивільним населенням. Зорана Купрескича, Міріана Купрескича, Влатка Купрескича, а також Драго Йосиповича і Владимира Сантича було визнано винними у вбивстві 116 боснійських мусульман - мешканців села Ахмічі у Центральній Боснії 16 квітня 1993 року.

У новому Союзі лійця продають на рецепти

У Москві відбувся урочистий обмін документами між Росією і Білоруссю про утворення спільного Союзу. Парляменти обох країн ратифікували угоду. Вибори спільного парламенту мають відбутися цього року. Головою Верховної державної ради Союзу Білорусі і Росії обрано Олександра Лукашенка. Водночас в Білорусі впроваджено нормований продаж яєць за рецептами поліклінік. Їх дістають лише ті сім'ї, що мають малих дітей.

Село Черче, що на Івано-Франківщині, славилось колись єдиним в Галичині курортом, який повністю належав українцям. І ще в Черчі упродовж десяти років свої літніща проводив письменник Богдан Лепкий, а його рідний брат Левко був директором курорту (живця).

Та не тільки живцем славилось Черче. У ньому завжди жили національно свідомі люди, які дбали про свою культуру, просвіту, відроджували традиції та звичаї українського роду. Вогнищем усього культурно-просвітницького життя села був Народний дім, який збудовано у 1924 році на кошти селян і пожертвування емігрантів з Америки та Канади. З цієї метою в Перт-Амбої було організовано комітет, який збирав фонди на будівництво у рідному селі Народного дому.

За півтора року в центрі Черча, поряд з Божим храмом, виросла прекрасна споруда - Народний дім. І відразу закипіло в селі культурне життя. Вистави, концерти, різні зібрання і віча відбувалися кожної неділі. Діяла

Запрошуємо до рідного села на свято

при Народному домі й кооператива.

В 1939 році прийшли більшовики, потім німці, а через кілька років знову запанувала совєтська влада. Народний дім перетворили на клуб, і центр політичних заходів. Приміщення було бездоглядне, через бляшаний дах проливалася дощова вода, перекриття геть чисто зігнило.

І тільки в 1999 році, коли Черче святкувало 75-ліття Народного дому, люди взялися за ремонт. Але коштів не було. І мабуть, ремонт довелося б відкласти, якби не допомога діаспори. Вихідці з Черча зібрали поміж собою гроші і передали до краю. При сільській раді було створено спеціальний комітет, який контролював кожний використаний на ремонт долар.

Народний дім було частково відремонтовано, головним чином закуплено нову оцинковану бляху і перекрито дах. Враховуючи цю видатну для села подію, жителі Черча просять редакцію газети „Свобода“ опублікувати щире подяку всім, хто спричинився до жертви. Назвемо їх прізвища - Галя і Мирослав Тіцькі з Рочестера, Богдан Іванило з Ірвінгтону, Володимир Пасічник з Манвіллу, Василь Задорець-

кий, Мирослав Гладун, Іван Гладун, Ігор Лібер, Оріся Гладун, Галина Маслій, Андрій Квасниця, Богдан Квасниця, Ганна Коритко, Любомир Гладун - усі з Нью-Йорку.

Символічно, що серед меценатів є чоловік, батького якого ще на початку 20-их років працював у США і збирав серед земляків кошти для будівництва у селі Народного дому. Його звали Василь Тіцький (Ковалів). Опісля він повернувся додому і став головою сільської „Просвіти“. Тепер син його Мирослав Тіцький разом з дружиною Галиною пожертвували на ремонт Народного дому п'ятсот доларів.

Я, Іван Антонів, сільський голова, від імені жителів Черча щиро дякую всім, хто відгукнувся на наш заклик і зробив внесок в загальну скарбничку для ремонту Народного дому. Водночас запрошую всіх приїхати влітку наступного року на відзначення в селі 100-ліття черчанської еміграції. Свято плянується провести 9 липня 2000 року.

Іван Антонів,
сільський голова

Опитник: хто читає „Свободу“?

Читаючи уважно „Свободу“, ще і ще раз заставляюся над результатами Опитника читачів про „Свободу“ (29 жовтня 1999 року). Вони викликають певні міркування не так щодо опінок, тем і матеріалів, друкованих у тиждень, а радше щодо демографічних чи статистичних даних самих же опитуваних. Розуміючи, що профіль усіх читачів „Свободи“ не конечно співпадає з підсумками, - як згадаю, лише біля 120 читачів (з-понад 7,000) надіслали свої відповіді, - однак турбує факт, що 64 відсотки респондентів мали понад 70 років. Чи це значить, що україномовна періодика має попит лише серед наших сеньйорів?

Проте ситуація стоїть не краще в англомовному „Українському Тиждень-

вику“, де число передплатників також звужеться. Як це пояснити?

Мені здається, що частина проблеми зводиться до значної підтримки і заангажованості Українського Народного Союзу в обох публікаціях. Це створило в багатьох помилкове поняття, що обидва видання є лише промоторами УНС. З такого наставлення виникає ще одне незрозуміння: що УНС-Союз готовий покривати дальші дефіцити, пов'язані з появою двох тиждень-вику.

Думаю, що настав час розвіяти ці міти і може навіть розглянути можливість консолідації україномовної періодики на цьому континенті.

З повагою,

Юрій Ганас,
Гамільтон, Онтаріо

Жертви колишнього режиму чекають на допомогу

Тривалий час у Києві функціонує центр, що надає медичну, психологічну та соціальну допомогу людям, які в роки тоталітарного режиму були репресовані. Середній вік наших клієнтів - 72 роки. Багато хто з них не має сімей, деякі через хвороби не можуть рухатися.

Більшість клієнтів центру скоро помре і нам залишаться лише відеоінтерв'ю з людьми, які сьогодні розповідають про свої страждання. Але сьогодні вони живі і потребують допомоги. Але немає грошей на медикаменти, на оплату праці персоналу, який продовжує, однак, працювати щоденно. Прошу вас, шановні пані і панове, знайдіть можливість допомогти останнім живим в'язням ГУЛагу. Вони заслуговують на ваше співчуття!

Семен Глузман,
лікар-психіатр, колишній політ'язень,
м Київ

У нинішній Україні важко жити пенсіонерам, а передовсім тим з них, що мріяли про незалежність України і боролися за неї. Серед громадських організацій, які намагаються зігріти і на-

годувати старших людей, особливе місце належить Міжнародному медичному реабілітаційному центру для жертв воєн і тоталітарних режимів, який створився в Києві в 1994 році й останні три роки має ліцензію Міністерства охорони здоров'я на право провадження медичної практики. Усі ці роки центр працював за рахунок дотацій (грантів) зі Заходу. Ініціатором і керівником центру є відомий політ'язень брєжнєвського режиму, лікар Семен Глузман.

Нині центр опинився на межі закриття, бо західні фонди припинили його фінансування. Наша правозахисна організація, яку 20 років тому заснував визначний гуманіст сучасності Петро Григоренко, вважає своїм обов'язком і закликає інших допомогти вижити центрові, а отже й багатьом колишнім борцям за волю України та людські права.

Просимо надсилати пожертви, звільнені від податку, на адресу організації „Людські права в XX сторіччі“: 20-th Century of Human Rights, 29 Sanford Terrace, Irvington, N.J. 07111. Тел.: (973) 371-6361.

Надія Світлична

Без Храму душі не відродити

Мені надіслали вирізку з „Свободи“ з розповіддю про благодійну діяльність діаспори на користь бідних людей в Україні. За 74 роки комуністичного режиму було знищене усе людське, що було в душах. Тому тепер провідним завданням є духовне відродження населення, об'єднання, повернення людям віри у краще життя. Це може тільки Церква.

Побудувати Церкву за нинішніх злиднів не має жодної можливості. Тому й звертаюся по допомогу до української діаспори, маючи надію, що якась добра душа допоможе нашому селу збудувати храм Господній.

Наша адреса: село Сінне, Богодухівського району, Харківської області. Тел. 0575-856-237.

Володимир Мороз,
сільський голова

Будуємо собор-пам'ятник

28 грудня 1995 року відбулося освячення хреста і місця під будову собору св. Володимира і Ольги в Івано-Франківському, а перше Богослуження - 7 липня 1996 року під хрестом. Місце будівництва собору освятив владика-ординарій Софрон Мудрий.

За півроку збудована каплиця майбутнього собору. Кожного дня проходять Богослуження і різні відправи. При храмі діє музей етнографії і побуту, а також встановлено пам'ятник-дзвін українцям, розсіяним по всьому світі.

Звертаюся до людей доброї волі: причиніться до побудови нашої святої собору-пам'ятника св. Володимира і Ольги. Вам віддається сторицею. Наша адреса: 284006, м. Івано-Франківське, вул. Вовчинецька.

Рахунок 2600230015162 в УСБ м. Івано-Франківського, МФО 336019, код 23803925.

З подякою,

о. Роман Паньків

Громада дбає про збереження школи в Нью-Йорку

Небезпека зачинення української школи в Нью-Йорку, що працює при УКЦеркві св. Юра, викликала широкий відгомін серед нашої громади, підтриманий статтею у „Свободі”. У висліді на сходинах батьків було утворено батьківський комітет під головуванням Сергія Гошовського. До нього увійшли д-р Ігор Магун, Віктор Ліщук, Дарія Бідник, Маріяна Лівча і Соня Шерег-Лехіцька. Заплановано акції для врятування школи та академії і здобуття відповідних фондів, потрібних для утримання цих навчальних осередків.

На це треба зібрати три фонди, потрібні для утримання школи із 300 учнями, а саме – стипендійний, фонд допомоги малозабезпеченим учням та допоміжний фонд на різні потреби. Підраховано, що бюджет школи ста-

новитиме 1,200,000 дол. а це вимагатиме підвищення оплати на 400–700 дол. від учня.

Для здобуття відповідних фондів Комітет запланував продаж ялинок (це дало 2,500 дол., призначених на стипендійний фонд), забаву з приводу Дня Валентина, яка відбудеться 26 лютого. Оркестра „Легенда” під керівництвом Степана Качарука, в якій грає багато колишніх учнів школи св. Юра, погодилася на цій забаві грати безплатно.

Оголошено попередню реєстрацію майбутніх учнів на черговий рік в такому порядку: 29 лютого – дітей від садочку до 4 класи, 1 березня – дітей від 5-ої до 8-ої класи, 2 березня – учнів академії (9-та до 12-та класи). Попередня реєстрація є дуже важливою, щоб визначити зацікавлення

учнів школою, а членам батьківського комітету дати напрям дальшого планування. Попередня реєстрація коштів вкладає до батьківського комітету у висоті 50 дол. від родини на місяць.

Хто хоче тепер зробити пожертву на стипендії для учнів, може переслати її на рахунок **11043-001** у „Самопоміч” в Нью-Йорку із зазначенням „**St. George School Parents Committee Scholarship Fund**”.

З уваги на те, що школа і академія св. Юра – це майже єдина школа для новоприбулих учнів із Східної Європи, католицька Архідієцезія заявила про свій намір співпрацювати з батьками, щоб продовжити існування школи.

С. Шерег

Як в Україні готуються до 200-ліття від народження Т. Шевченка

Програму підготовки до 200-ліття від народження Тараса Шевченка ще в жовтні 1998 року затвердив Кабінет Міністрів України. Звісно, до неї увійшли тільки головні заходи. Більшість з них має бути здійснена на Черкащині, де народився і похований великий український поет. Зокрема, в селі Шевченковому буде відновлено експозицію музею, докорінно поліпшено його опалення, споруджено будинок адміністрації музею, закінчено будівництво школи. В Моринцях планується відбудувати садибу батьків Шевченка, облаштувати меморіальний парк, закінчити будівництво школи. В Шевченковому і Моринцях.

У Млісві, де Шевченко гостював в родині Симиренків, передбачається силами Української академії аграрних наук виготовити історико-архітектурний плян садиби, встановити пам'ятник Шевченкові, оновити музей, спорудити пам'ятний знак на родинному цвинтарі Симиренків, знищеному комуністичною владою.

В Каневі передбачається оновити експозицію музею на Тарасовій горі, розробити генеральний плян розвитку міста, реставрувати Шевченків заповідник, закінчити будівництво і ремонт будинків культури.

Заходи передбачають видання повного зібрання творів Шевченка, ство-

рити телефільм „Апостол світла і добра”, а також багатосерійний художній телефільм про життя і творчість поета. Відбудуться Шевченківські всеукраїнські і міжнародні наукові та науково-практичні конференції, конкурси і фестивалі, покази телепрограм з шевченківської тематики. Будуть видані каталоги зібрань Шевченкових музеїв у Києві, на батьківщині поета і в Качанівці, науково-популярні довідники, календарі, проспекти. Щороку відбуватимуться міжнародні Шевченкові свята „В сім'ї вольній, новій”. До виконання цієї програми залучені ряд міністерств і громадських організацій.

ВЕСЕЛО ПРО СЕРІОЗНЕ

Менше зло?

Політику в Україні тяжко зрозуміти: що-куди-за ким? А демократію президентських виборів найбільший політолог не розкусить.

Як то так, що український народ, – чи, офіційно, народ України, – вибирав менше зло з усіх лих, а на кінець – двох з усіх 14? Тобто кандидатів на президента. Чи два у фіналі – як у боксі – були менші від інших лих? Чи більші? Як міряти таке зло, чи лихо? Якими мірками чи показниками?

Тож пригляньмося на п'ятирічне панування Президента Кучми. Якщо дивитися широкими очима й глибоко аналізувати інтернаціональними масштабами, то вони-то не такі негативні.

Він притримувався засад прав людини й меншини. Доказ: він визнав меншинну російську мову офіційною. Правда, не державною, але вона сама вибилася вище державної. Це демократія!

Він визнає релігійну свободу всіх вивизнань, не тільки Церкву Московського Патріархату. Польські католики мають своїх єпископів, а Закарпаття підпорядковане мадярському єпископатові. Це для балянсу й добрих сусідських стосунків з усіх боків. Самозрозуміло, що йому ближчий Московський Патріархат, але чи то гріх? Бог один. І пані президентова такого переконання, а Президент не буде міняти своєї дружини.

У цьому самому пляні, для державної безпеки, він дозволив цій Церкві постачати капелянів до війська України. Це добросусідський жест, щоб сусіди спокійно спали...

Інша ділянка, яка випередила світ – це вільна торгівля. Світ не може роками до нічого домовитися, і конференція в Сієті довела до народного гніву й демонстрацій. А Україна самотужки показала вимріяний шлях. Прем'єр Лазаренко вільно торгував навіть валютою і паспортами. Цим вільним шляхом йдуть і міністри, і радники. І сотні тисяч молодих жінок й дівчат. Одна тільки для них вимога – щоб була гарна.

З нагоди роковин перемоги у Великій Вітчизняній війні: Президент закупив по вільній ціні в Росії 800 тисяч медальонів, якими нагородив ветеранів в Україні. Цією торгівлею він зберіг історично-політичну коректність, бо та війна була „велика вітчизняна”, а не „мала українська”.

Вільна торгівля на нафту й газ з Росії не може бути вільніша. Ціна два рази вища від європейського ринку. Як доводять ті, що знають, це в Україні й Росії підносить життєвий рівень. Ще інша користь: Україна платить Росії своїми найкращими літаками й кораблями. Короткозорі критики не добачують в тому ще однієї користі для безпеки України: чи Росія відважиться коли-небудь заатмакувати Україну українськими літаками чи кораблями, якби прийшло до „чеченської ситуації”?

Під час виборчої кампанії Президент висловився за громадську злагоду. Він готовий надати статус ветеранів Другої світової війни упівцям і навіть дивізійникам. На таку злагоду працює час. (Ці кандидати на „ветеранів” вже осягли 75-річні роковини свого життя)

Чи це все зло? Чи добре? Тяжко відповісти.

Були дещо неприємні спарви. Вчителі й шахтарі не отримували зарплати –

це вже зло. Але кажеться в народі: з порожнього не наллєш. І не дуже зле: масмедії не занотували, щоб якийсь вчитель чи шахтар помер з голоду.

А як представлявся конкурент-фіналіст комуніст Петро Симоненко? Чим він злий? Ще тяжче оцінити, бо він не був президентом, а тільки опозиціонером і претендентом у президенти. Все таки він обіцяв для народу тільки добре, а найбільше, на його думку, добро – це злука з Росією в новому союзі – радянському чи пострадянському. Можливості необмежені: простори широкі і високі. Відчиняється знову кордони Сибіру. Для всіх українців, особливо ще живих „буржуазних націоналістів”.

Чи не тому в західних областях майже всі голосували від початку до кінця, у двох турах – за менше зло – Кучму? Вже його знають.

Закордонні журналісти зацікавилися цим „лихим феноменом” в Україні й запиталися одного „балотника”:

— За ким балотуєш?

— За Кучму, – відповів той без вагання.

— Чому?

— Для певності. Хоч Кучма нічого доброго не зробив для народу, але він вже був президентом п'ять років...

Все це резонні аргументи, але мені досі незрозуміло: чи в Україні мабодя одного, навіть дуже маленького, доброго провідника, щоб вибирати між добром і злом, а не завжди між злами? Аж мій приятель, той від спорту, влучно сформулював: „Це як у математиці: мінус плюс мінус дає плюс. Думай!” – додав.

„І дійсно, – думав я. – Як інакше собі пояснити? Більше зло відняти від меншого зла, то залишиться ще менше зло, з яким можна жити...”

Ро-Ко

ЗВІДУСІЛЬ

Смерть в літаку

38-річний турок Різа Карадаг помер в літаку ДС-10, що летів з Бомбею через Амстердам до Ньюарку. Трагедія сталася не в салоні для пасажирів, а у відсіку, куди літак „ховає” колеса, бо саме там сховався чоловік, щоб потрапити до Америки. Причиною смерті стала не тільки низька температура, а й відсутність кисню на висоті.

Політ з 44-го поверху

Дві особи ввійшли до вінди на 44-му поверсі ньюйоркського хмародера Емпаєр Стейтс Білдінг, коли вагончик раптом полетів вниз. Але трагедії не сталося: система безпеки зупинила ліфт на четвертому поверсі. Аварію спричинив обрив кабеля, який регулює рівновагу вінди. Вона змусила провести перевірку справності усіх 64 підйомників цього хмародера.

Не прийняли до гвардії

Перша і єдина жінка, прийнята до королівської гвардії в Данії, усунута з цього підрозділу. З'ясувалося, що 20-річна гвардія підбрехала проституцією і колишні клієнти продовжували телефонувати до неї в казарму. Вона не виконала наказу про припинення заняття, яке у Данії не карається законом, але не личить особі, котра охороняє палац королеви. Королівська гвардія утворена в 1658 році і досі складалася лише з чоловіків.

Росія дістала ультиматум ПАРЕ

Парляментська Асамблея Ради Європи у Страсбургу зажадала від Росії припинення військових дій у Чечні, відкриття кордонів для біженців і коридору для доставлення гуманітарної допомоги, доступу російських і чужинецьких журналістів до місць конфлікту. Росію зобов'язано почати переговори з Чечнею без якихось попередніх умов. Уряд Чечні закликаний сприяти звільненню закладників, які перебувають у країні. Якщо Росія не виконає цих умов, на травневій асамблеї ПАРЕ буде порушено питання про позбавлення її повноважень члена Ради Європи.

Чекали на семеро дітей

У березні 37-річна Іветт Запата-Смалс з Лейквуд, Н. Дж., мала народити семеро дітей. Лікарі запропонували подружжю усунути кілька плодів, щоб решта мала можливість кращого розвитку, але батьки не погодились, оскільки вважали цей захід „селективним абортom”. На жаль, через небезпечне запалення усе ж довелося зробити аборт.

Пропонують підвищити поштові оплати

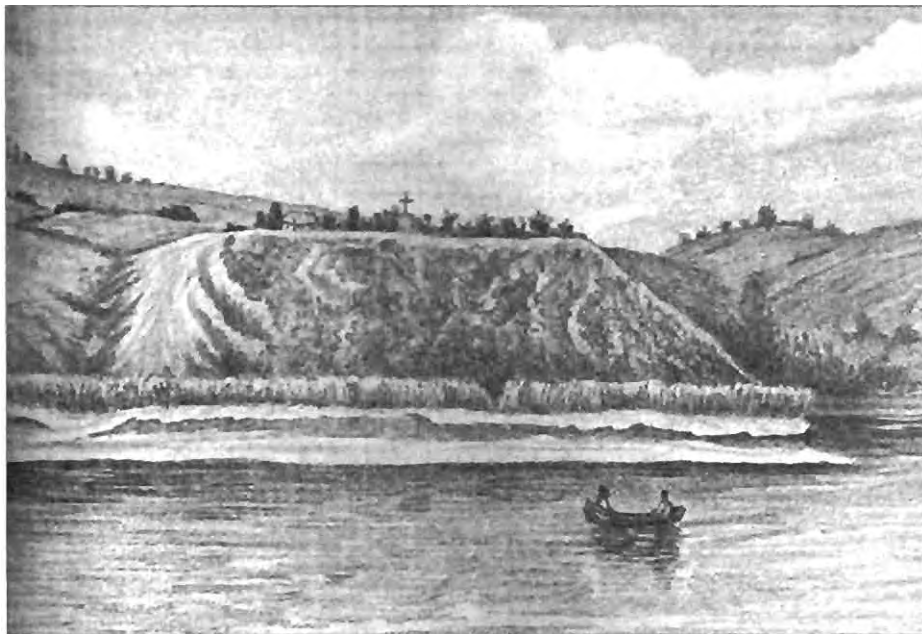
Рада директорів Поштової служби США запропонувала підвищити оплату листів першої класи на один цент, тобто до 34 центів, з початком наступного року. Крім того, рада запропонувала вищі оплати на першочергові та термінові листи, а також на такі поштові послуги, як забезпечення, домашні поштові перекази і поручені листи. Запропоновано підвищити рату оплат для пересилки журналів до 12.6 відсотків, проти чого виступили офіційні чинники американських журналів.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Книга про Тарасову гору

Багато книжок написано про Тараса Шевченка, його життя і творчість, а от книга про Тарасову гору „Святиня” з'явилася вперше. Написала її Зінаїда Тарахан-Бережа, науковий працівник Шевченкового заповідника на Тарасовій горі, невтомна дослідниця історії поховання Кобзаря в Україні. Розповідь про Тарасову гору починається з останніх років Шевченкового життя, коли він був на канівських кручах і планував тут оселитися. Сталося так, що поет оселився на кручі назавжди. У книжці вміщено оповіді і світліни людей, які живуть на землі, де збирався поставити хату Шевченко. Однією з найцінніших рис „Святині” є багаті ілюстрації, які дозволяють читачеві стати немовби співучасником історичних подій, побувати на похороні Шевченка у Петербурзі, Києві і Каневі. Могила на Тарасовій горі спершу не була місцем відвідин і загрозу її існуванню одним з перших зауважив Іван Нечуй-Левицький, який написав у 1880 році нарис „Шевченкова могила”. Численні добродії заявили про свою готовність до участі у впорядкуванні могили поета. Кошти збирали не тільки відомі літератори і діячі культури, а й княжна Варвара Рєпніна, підприємець Василь Тарнавський. Влада чинила опір діяльності опікуна могили

Варфоломія Шевченка і його однодумців. Начальник краю генерал Дрентельн влаштував Варфоломієві прискіпливий допит, особливо виступаючи проти хати для сторожа. Проте у 1883 році канівські теслі на чолі з Юхимом Мовчаном поставили хату, каменяр Хаїм Манилович зробив з жорен основу хреста, а Василь Тарнавський замовив і сам хрест, який встановили в 1884 році. У хаті старанням канівського вчителя Василя Гнилосирова було обладнано Тарасову світлицю. Скорботною постаттю на могилі

Могила Тараса Шевченка наприкінці XIX століття

Зінаїда Тарахан-Бережа. „Святиня. Науково-історичний нарис Тарасової гори”. Київ, вид. „Родовід”. 1998.

Біля поваленого хреста.

Шевченка впродовж багатьох років була його колишня наречена Ликера Полусмак, яка щодня в чорних шатах приходила на гору. У книзі відвідувачів вона записала: „13 мая 1905 року приїхала твоя Ликера, твоя люба, мій друже. Сьогодні мій день ангела. Подивись на мене, як я каюсь”. Вона померла в канівській богадільні в лютому 1917 року.

Світлою постаттю в історії Тарасової гори був Іван Ядловський, котрий хлопчиком бачив перепоховання Шевченка, а з 1884 року оселився на горі. Було тоді Ядловському 34 роки, він мав дружину і п'ятеро дітей, займався перевозом через Дніпро, різьбленням,

Ликера Полусмак в 1911 році.

40 років. Невдовзі його замінили невеликим чавунним погруддям, а в 1939 році відкрили сучасний пам'ятник поетові. Роки репресій жорстоко вдарили по людях, які оберігали пам'ять Шевченка. Багатьох з них було розстріляно, заслано, замучено. Тоді на могилі Шевченка частіше звучало славослів'я Сталінові, ніж великому українському поетові. І в пізніші роки увага спеціальних служб була постійно прикута до Тарасової гори і її відвідувачів, особливо в роки оживлення демократичних настроїв суспільства в 1960-ті роки. В січні 1978 року на горі звершив самоспалення на знак протесту проти комуністичної сваволі галичанин Олекса Гірник. Останнім проявом протистояння промосковських влади і церкви Шевченкові були події в травні 1991 року на Тарасовій горі, коли вони намагалися перешкодити учасникам походу „Останнім шляхом Кобзаря” підійти до могили поета.

Зінаїда Тарахан-Бережа докладно простежила усі аспекти історії поховання на Тарасовій горі. Варто прочитати її розповідь. В Америці цю книгу можна придбати за 25 доларів США (поштові витрати включено) за адресою: **Rodovid, 18200 S. Mullen Rd., Belton, MO 64012. Тел. (816) 331-4386.**

Кость Левчук

полюванням. Відколи Ядловський збудував собі хату під горою, його родина жила внизу, а сам він постійно перебував біля могили, насаджував дерева, приймав відвідувачів. Помер Іван Ядловський у віці 87 років в лютому голодного 1933 року. Коли місцеву швачку Г. Цінько послали на гору, щоб пошила костюм для Ядловського, той попросив краще принести йому їсти, бо він помирав з голоду. Понесли йому їсти, але не застали живим... Поховали сторожа на Тарасовій горі.

Ще в 1923 році було повалено і розбито хрест, який простояв на могилі

Хореограф Н. Мартинюк здобула мистецьку нагороду

Нуся Мартинюк, професор хореографії в коледжі Оберлін, Огайо, отримала мистецьку нагороду Клівленду за 1999 рік – за її працю у ділянці мистецького танцю. Це вперше від 1995 року нагороджено цією престижевою нагородою хореографа та ще й українку. Вручення нагород у всіх мистецьких категоріях відбулося у вересні в Клівленді і про це широко писала місцева американська преса.

Н. Мартинюк отримала нагороду за багаторічну, від 1973 року, працю. При тому відзначено її вдумливість і динаміку в танцях. Вона здобула ступінь магістра в 1976 році в університеті Темпел, а відтак жила і виступала в Нью-Йорку, як солістка також брала участь в міжнародних турне із Танцювальним театром „Ніколастс”. В 1982 році вона разом із чоловіком Картером МекАдамсом створила танцювальний ансамбль „Мартинюк-МекАдамс”. Від 1988 року навчає в окремій програмі в коледжі Оберлін.

О. К.

Н. Мартинюк

Замовляйте нові книги видавництва РОДОВІД (Київ)

1. Вільям Нолл. Трансформація громадянського суспільства.

Усна історія української селянської культури 1920-30 років. Записана 10-ма дослідниками від старших селян (близько 450) у восьми регіонах України. 560 с. Кол. та ч./білі фото. 25 дол.

2. Зінаїда Тарахан-Бережа. Святиня. Документальна історія Тарасової Могили в Каневі.

540 с. Понад 400 кол. та ч./білих фото. 25 дол.

3. Родовід, журнал про історію культури. 5-17 числа. 120 с. Колір. 11 дол. за число.

4. Юрій Тарнавський. 6x0 (драматичні твори). 19 дол.

5. Юрій Тарнавський. Їх немає (поезії). 22 дол.

Всі ціни разом з пересилкою.

RODOVID: 18200 S. Mullen Rd., Belton, MO 64012

E-mail: rodovid2@aol.com

Гальмується розвиток...

(Закінчення зі стор. 11)

– Історично УГКЦ є творінням – і творінням геніальним – наддніпрянської України з центром у Києві. Існували Митрополія Київська і Галицька. Лише в XIX столітті Москва ліквідувала Київську Митрополію як духовний бастион українства. Так, як намагалась ліквідувати Львівську в 1947 році. Москва люто ненавидить і боїться УГКЦ насамперед як носія національної ідеї і духовної окремішності українців, а не як аванпост Ватикану на Сході. Та УГКЦ не є бажаною і для Риму. Тому замість сприяти відновленню Митрополії, нав'язують створення екзархату. А екзархати, як правило, створюють на чужих територіях у поселеннях вірних тієї чи іншої конфесії. Наприклад, Екзархат УГКЦ на території Франції та країн Бенілюксу, в Німеччині, Австрії та Скандинавії... Такі екзархати треба б створити ще на території Казахстану, Росії, Балтії. Створення Київсько-Вишгородського екзархату означає те, що приблизно п'ятсот тисяч квадратних кілометрів території України Ватикан трактує як чужу або діаспорну для УГКЦ. І хоча у Києві є папський нунцій, серце його б'ється не в унісон з матірною Церквою України, а з його матірною – Римо-Католицькою Церквою. До речі, вона вже має на сході України (території „нашого Екзархату“) близько 700 офіційно зареєстрованих громад, 5 єпархій, 7 польських єпископів, 600 храмів, де моляться за браком розгалуженої мережі греко-католицьких церков, тисячі й тисячі українців.

– Чим можна пояснити таку поведінку гідну спритності римо-католиків в Україні?

– Ще наприкінці вісімдесятих, прогнозуючи розвал російської імперії та способи й методи проникнення й утвердження „польщизни“ на території України, відповідні політичні та клерикальні кола у Польщі розробили концепцію експансії на Схід. Суть її в декількох словах полягає в тому, що Православна Церква, наскрізь дискредитована своєю тісною співпрацею з державою, зокрема з КГБ і, отже, втративши авторитет, не матиме великого впливу на народ ще принаймні років 20. УГКЦ ослаблена терором і репресіями, втративши внаслідок цього свій інтелектуальний і духовний потенціал, теж як мінімум 20 років буде зайнята своїм становленням і не створюватиме конкуренції латинникам. Так воно сталося, хіба ні? Тоді автори ще не враховували розколів та взаємопоборювання в українському православ'ї, конфліктів між православними і греко-католиками. Але відповідно коригували свою діяльність.

Зробив своє і політично (та юридично) недолугий указ Президента України Леоніда Кравчука, в якому йшлося про повернення історичним власникам їхніх культових споруд та майна. Греко-католицьких храмів майже не повернули – за них точилася боротьба. На сході України закриті церкви відкривали уповільненим темпом – атеїстична влада не реагувала на епізодичні вимоги. Зате прискорено віддавали недіючі костели – і виїзняково полякам, а не греко-католикам.

І ще один виїзняково важливий чинник – фінансування. Ремонт і реставрацію костелів проведено переважно за рахунок Ватикану та його „благодійних“ структур, які чомусь не спромоглися реставрувати чи дати кошти на будову хоч би одного греко-католицького храму. А тільки на Львівщині завершено і будується близько 300 церков. Це – свідчення духовного подвижництва нашого народу: будів-

ництво ведеться лише за рахунок людських жертв. А скільки може виділити вкрай зубожілий народ? І все ж...

– Окреслене вище – це, так би мовити, зовнішні чинники. А є ще внутрішні, ті, що диктуються українською ментальністю...

– Візьмімо УПЦ Московського Патріархату. Найпотужніша вітка українського православ'я має серед рядового священства сотні й сотні воїстину сильних духовних пастирів і справжніх українських патріотів. А ієрархи, зокрема й Митрополит Володимир (Сабодан), добровільно віддалися під юрисдикцію Московського Патріярха. Чи можуть вони бути достойними духовними пастирями тієї великої частини українського народу, що слухає їхніх повчань та настанов? Чи спроможні вони, як Мойсей, вивести народ з єгипетської (читай московської) неволі, коли самі добровільно залізли в московське ярмо?

Ще ілюстрація. Зі смертю Патріярха Мстислава Українська Автокефалія втратила воїстину великого духовного Лідера. Зокрема в діаспорі. Що вчинили ієрархи діаспорної вітки Церкви: обрали нового лідера? Ні. Попросились під юрисдикцію Патріярха Володимира (Романюка) чи згодом Філарета в Україні? Ні. Навіщо єднатися зі своїм, коли є чужий. І вони „здалися“ Патріярхові Константинопольському Варфоломеєві. А той, у подяку, зіграв у „піддавки“ з Патріярхом Московським і за десяток-два парафій в Естонії „здав“ тисячі українських.

Більше того. Перехід діаспорних православних владик під юрисдикцію Константинопольського патріярха потягнув за собою безпрецедентні наслідки: в один момент перервалася євхаристійна єдність православних українців діаспори з православними українцями на рідній землі. А це означає, що українські православні священники з Америки, Канади не можуть вже більше спільно правити Святу Літургію з православними священниками в Україні. Хіба це не прямий злочин проти духовної єдності нації?

Ще приклад. Єпископів УГКЦ в діаспорі на свої дієцезії призначає безпосередньо Ватикан, і вони повністю підлягають його юрисдикції. Глава УГКЦ свідомо позбавлений цього виїзняково важливого права. Отже, хто призначає, тому підпорядковуються. Проте у синодах УГКЦ усі діаспорні єпископи мають право ухвального голосу і безпосередньо впливають на прийняття рішень. Співвідношення правлячих в Україні і діаспорних єпископів приблизно 1 до 3. Таким чином рішення приймають ті, хто не несе за них відповідальності, для кого вони не є обов'язковими, оскільки для них може бути прийняте розпорядження у Ватикані. Та найважливішим є те, що рішення, за яке вони проголосували, може бути не на користь Церкви в Україні. Коли ж врахувати, що єпископів, які жили з Церквою в катакомбах, взагалі одиниці, а ті, що приїжджають на синоди чи інші церковні форуми, – люди з іншою, вже не зовсім українською ментальністю і не знають нашого життя, потреб народу, місії та призначення Церкви в Україні (значно відміннішого від призначення її в старій цивілізованій, національно й державно устроєній Європі), то кожному аж до відчуття нестерпного фізичного болю стає страшно, в якому стані опинилася УГКЦ, а зрештою, усі українські церкви.

– Яким же буде їхнє майбутнє, якщо не бити в дзвони і покірно чекати, доки щось не забажають змінити Москва, Константинополь чи Ватикан?

– Про це краще запитати його. Проте не сумніваюся, що усвідомлює. Видатний богослов, мудрець, мислитель. Висвячений самим Патріярхом Йосифом без санкції Ватикану, він б'ється як риба об лід, однак, створити дієвої команди не зумів. Просто не зміг, бо немає з кого формувати церковний уряд. З часу Синоду 1996 року не висвячено жодного єпископа. Ординарії працюють без помічників. Не зформовано Патріяршої Курії на чолі з єпископом. І зрозуміло чому: саме слово патріярх є „незручним“ і небажаним.

– Собор у жовтні 1996 р. був першим великим збором духовенства і мирян після п'ятдесятилітнього катакомбного буття. Очевидно, він спричинився до внутрішньої консолідації Церкви, зібравши греко-католиків усіх чинів та з усіх куточків землі. Самим своїм фактором собор засвідчив перед світом соборність і помісність нашої Церкви, хоча, за задумом організаторів, більш локальні цілі. Їх мав би юридично закріпити у своїх рішеннях синод єпископів...

– Однак, не так сталося, як гадалося. За новим Кодексом Канонів Східних Церков рішення синодів тримаються в таємниці, поки їх не схвалить Папа. Тож донині вони широко не оприлюднені. Зате священникам – найдостойнішим кандидатам на єпископів – почепили різні за змістом ярлики, але за значенням ідентичні: „не годиться“, „недостойний“ і т. п. І вже (як і до) у постсинодівському часовому просторі продовжують твердити: нема кандидатів. Якраз абсолютна більшість із них жила з Церквою у підпіллі – власне вони були цією катакомбною Церквою й найактивніше допомагали Церкві тріюмфально виходити з підпілля. А Церква у штучно витореному вакуумі власного проводу зачахає, як поступово старіють і зачахають кандидати. Для формування національної і церковної еліти потрібні живильне середовище і час. Якщо людям не створити поля діяльності і відповідного суспільного клімату, то одні зачахнуть, інші не зформуються. Свого часу Патріярх Йосиф висвятив владик Любомира Гузара та Івана Хому. Папа Павло VI не затвердив хіротонії. Свого затвердження вони чекали близько 20 років. За цей час одному стало за 60, іншому під 80. Талановиті люди не змогли повною мірою реалізувати себе і прислужитись Церкві. Так штучно нам створювали і продовжують це робити – „брак кандидатів“. Гальмується розвиток Національної Церкви і водночас форсують штучний розвиток чужорідних структур на території України. А виконавцями є свої: у москалів – сабоданівці (та симоненківці), у латинників – наші діаспорні владики.

– Колись Ви назвали Папу „святійшим вітчимом“. Якими внутрішніми мотивами Ви керувались? Чи змінилась Ваша оцінка діяльності Папи?

– На мою думку, серед європейських держав, і в тому ж Ватикані домінує деструктивна політична гра – політикум на виснаження, коли ми знову опинимось на грані, вони прийдуть зі своїми варіантами допомогти. Чи потрібна нам поміч без вибору? Та позицію поляка Кароля Войтили щодо України (хоча без вільної України неможлива вільна Польща!) ще можна зрозуміти: навіть моє покоління – тоді малолітніх дітей – добре пам'ятає польсько-українську різницю 1942-1943 рр. Можливо, тому Папа обійшов своєю увагою і оцінкою геноцид щодо українців, акцію „Вісла“.

Тож цілком зрозуміле стримане ставлення старшого українця до поляка і навпаки. А ось позицію Святійшого Отця щодо УГКЦ – Помісної, а все ж складової частини Вселенської Церкви, ним же очолюваної, зрозуміти важко, просто неможливо. Вже ніхто не має сумніву, що вона є свідомо дискримінаційною. Це насамперед стосується аргументів, якими пояснюють відмову затвердити проголошений Патріярхом Йосифом патріярхальний статус Церкви. Відверто надумані, лицемірні й навмисно принизливі, вони замість довіри та щирого християнського зближення генерують сумніви та розчарування, обурення і спротив, а не покору, як до цього закликає Папа. Реакція абсолютно справедлива, бо така політика гальмує структурне оформлення Церкви, навіть на території України ставить УГКЦ у нерівні умови з РКЦ.

Така позиція на шкоду не тільки нашій, але й Вселенській Церкві. Навіть якщо Ватикан вважає УГКЦ головною перешкодою в єкуменічних контактах з РПЦ. Останнім часом Ватикан і Москва двічі зустрічалися для обговорення релігійної ситуації в Західній Україні, що витворилася начебто внаслідок мнимої агресивності УГКЦ. Це, без сумніву, грубе, незаконне й безпардонне втручання у внутрішні справи Помісної Церкви з обох боків. Особливо з боку Ватикану, який не зволив запросити до участі ієрархів УГКЦ – своєї сестри у Христі. Показовим є й те, що наші владики не обурилися, не заявили протест, принижено вважаючи, очевидно, таку позицію Ватикану цілком нормальною. Цей факт ще раз засвідчує, як бракує Церкві компетентного, з почуттям власної гідності керівництва, а Риму й Москві – християнської етики.

Думаю, що з окресленого вище цілком зрозуміло, чи став для українців загалом і греко-католиків зокрема Папа Римський Отцем, чи залишається й далі Вітчимом. Однак моя оцінка не означає, що я перестаю глибоко поважати Святійшого Отця, а він перестав бути однією з найсвятіших особистостей за всю історію Християнства.

Розмову вів Степан Курпіль

Десять кращих

Унікальний референдум провела Асоціація спортивних журналістів України: названо найкращих атлетів XX століття. Назагал у спеціальних анкетах подано 52 прізвиська. Найбільше голосів набрали (за абеткою):

Олег Блохін – футбол, Валерій Борзов – легка атлетика, Сергій Бубка – легка атлетика, Леонід Жаботинський – важка атлетика, Віталій Кличко – бокс, Лариса Латиніна – спортивна гімнастика, Валентин Манкін – вітрильний спорт, Зінаїда Турчина – гандбол, Віктор Чукарин і Борис Шахлін – спортивна гімнастика.

Покарано за бійку

Президента Федерації хокею Росії Олександра Стебліна суд визнав винним у бійці на лєтовіщі Гельсінкі. Крім кари в розмірі 2100 фінляндських марок (близько 400 доларів), він має сплатити також 2900 марок за медичний огляд потерпілого і 4000 марок за його лікування. Бійка сталася, коли Стеблін під час виходу з літака учинив бійку з фінським громадянином, який зачепив його валізою.

ОКРУЖНІ ВЕСНЯНІ СЕМІНАРИ СЕКРЕТАРІВ УНСОЮЗУ

Запрошені секретарі, організатори та всі зацікавлені продажем життєвого забезпечення
Семінар провадитиме **МАРТА ЛИСКО** – Головний Секретар УНСоюзу

Округа	Голова Округи Число телефону	Дата	Приміщення	Година
Балтимор	Богдан Ясінський, 202-707-8483	2/19/00	Укр. Католическа Церква св. Михайла, 2401 Eastern Ave., Baltimore, MD 21224	1:00
Нью-Йорк	Варка Бачинська, 212-533-0919	2/28/00	Самопоміч, 98 Second Ave., New York, NY 10003	10:30
Коннектикат	Ігор Гайда, 203-531-2090	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054	12:00
Вілкс Беррі	Тарас Бутрей, 717-759-9211	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Аллендаун	Анна Гарас, 610-867-4052	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Шамокін	Йосиф Чабан, 570-874-3084	3/15/00	Головна Канцелярія УНСоюзу	12:00
Клівленд	Тарас Шмагала, 216-241-6780	3/25/00	Церква св. Покрови, 6812 Broadview Rd., Parma, OH 44134	1:00
Дітройт	Олександр Серафим, 248-646-5882	3/26/00	Укр. Культурний Центр, 26601 Ryan Rd., Room 10, Warren, MI 48091	12:00
Чикаго	Стефко Куропас, 847-923-7458	4/1/00	Укр. Культ. Центр свв. Володимира і Ольги, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622	1:00
Торонто	о. Мирон Стасів, 416-531-9945	4/2/00	Церква св. Покрови, 18 Leeds Str., Toronto, ONT M6G 1N7	1:00
Олбані	Микола Філь, 518-785-7596	4/8/00	Союзівка	1:00
Вунсакет	Леон Гардінг, 401-658-1957	4/8/00	Союзівка	1:00
Бостон	Ляриса Діак, 617-344-7075	4/8/00	Союзівка	1:00

Selfreliance UA

Federal Credit Union

Самопоміч УА

Кредитова Спілка

Чи Ви платите 14%...18%...22%
на Ваші кредитні картки?

STOP

10.9% APR FIXED

VISA Classic Card

Без обману, Без хитрощів,
Лише найкращі
процентні відсотки!

- Без річної оплати

- 25-денний безпроцент-
товий період на покупки

- Дійсна в цілому світі

- Має чудовий вигляд!

Заходьте, дзвоніть, пишіть, висилайте ФАКС або електронною поштою запитайте за аплікацією!

Ви і Кредитівка - Яка чудова спілка!

OFFICE HOURS: Tue & Fri - 12:00 Noon to 7:00 PM • Wed & Thurs - 9:00 AM to 3:30 PM • Sat - 9:00 to 12:00 Noon • Mon. - Closed

Main Office: Tel (973) 373-7839 • Branch Office: Tel (973) 451-0200 • Virtual Office: selfreliance.org
734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 World Wide Web - WWW.

LVIV EXPRESS SERVICES

OKSANA INTERNATIONAL

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

БІЛОРУСІЮ, РОСІЮ, ПОЛЬЩУ, ЕСТОНІЮ, ЛАТВІЮ, ЛИТВУ, СЛОВАКІЮ

КОРАБЛЕМ ЛІТАКОМ ДОЛЯРИ ЕЛЕКТРОНІКА

ПРИСКОРЕНА ДОСТАВА ЛІТАКОВИХ ПАКУНКІВ
до Західної України

10% OFF ТІЛЬКИ У НАС! ВІДПРАВКА
ВСІ ХАРЧІ З КОМЕРЦІЙНИХ
АМЕРИКАНСЬКИХ КРАМНИЦЬ ВАНТАЖІВ

3 ЦИМ КУПОНОМ € ШИРОКИЙ ВИБІР ПАКУНКІВ ВІД \$88 до \$248
SEND PACKAGES TO US THROUGH UPS • CALL FOR UPS LABELS: 1-800-9-OKSANA

Пакунки

Door to door delivery of packages, letters

Пачки з продуктами

Food parcels

Грошові перекази

Money transfers

UKRAINIAN POST INTERNATIONAL

Кур'єрські послуги

Courier service

Комерційні вантажі

Commercial shipments

Туристичні послуги

Travel services

Ми доставляємо:

в Україну

Росію, Білорусь,

Литву, Латвію

Естонію,

Грузію, Вірменію

Азербайджан,

Казахстан, Киргизію,

Узбекистан

We deliver to Ukraine

Russia, Latvia, Estonia, Georgia

Armenia, Uzbekistan

Azerbaijan, Kazakhstan.

Air - Авіа

Доставка до адресата

Sea - Морем

УКРАЇНА \$0.39

за фунт

\$0.59 при пересилці by UPS

Пересилка грошей

Швидко

Надійно

Конфіденційно

Money delivered

Quickly

Reliable

Personally

By Western Union

Наші гарантії:
фотографія
отримувача

Each parcel is hand
delivered and receipt confirmed
by photo of the recipient.

Дзвоніть! Наші ціни завжди будуть нижчі ніж в інших компаніях

За інформацією
звертайтеся

ЗАБИРАЄМО ПАЧКИ З ДОМУ

Toll free: (877) UPI-POST

(877) 804-7078

(201) 313-3630

348 Lawton Avenue • Cliffside Park, NJ 07010

For information
contact

PICK UP

ПОВІДОМЛЕННЯ

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОЧСУ

повідомляє українське громадянство, що в лютому 2000 р. до нас приїде
знана українська патріотка, довголітній політв'язень совєтських тюрем

ОДАРКА ГУСЯК

і буде мати цикл доповідей на Святі Українських Героїнь по деяких відділах ОЖ ОЧСУ.

Подаємо плян поїздки на терені Америки:

Нью-Йорк	6	лютого	2000 р.
Асторія, Н.Й.	11	" "	" "
Філадельфія, Па	13	" "	" "
Дітройт, Миш.	20	" "	" "
Норт Порт, Фла.	23	" "	" "
Сиракюзи, Н.Й.	27	" "	" "
Чикаго, Іл.	5	березня	2000р.

Просимо відвідати ці наші імпрези

Книга під заголовком

„ІРИНА ЗАХАРКІВ
ЗІБРАНІ ТВОРИ“

стала корисною для Архіву і Бібліотеки
оо. Василіян Мундер Альберта
і для Українського
Канадсько-Дослідчо-Документаційного
Центру, Торонто, Канада

Ірина Захарків

BASILIAN FATHERS MONASTERY
Box 379 Telephone: 764-3860
MUNDARE, ALBERTA
T0B 3H0

18-го серпня, 1998

Шановна пані Ірино! ЗАХАРКІВ
ВОРРЕН, МИШИГАН ЗСА

Слава Ісусу Христу!

Дякую Вам за Ваш лист і за щедre подарування Вашої цінної
праці. Вона буде унікальним додатком до нашого збірку книжок.

Вислаю Вам кілька карток з нашого музею. Від 1954 року
музейна колекція зберігалася в малому, старому, цілком не
відповідальному на музей будинку. Новий музей побудовано і відкрито
1991 р. В нїм зберігаються цінності та історія суспільного і релігійного
життя перших українських піонерів, які поселили Мондерські околиці
понад сто років тому, та історія отців Василіян і сестер Службниць які
їм служили.

Друга частина музею є посвячена на архів/бібліотеку. В цій
частині зберігаються різні газети, журнали, часописи, календарі, і
книги української тематики. Є сучасні видання і також стародавні
цінності українського видавництва. До цього архіву/бібліотеки дамо
Ваш твір - "Зібрані Твори".

Портрети о. Ореста Купранця ЧСВВ та о. Йосафата Жана ЧСВВ
повішені на почеснім місці на вході до музею, як засновники Музею
ОО. Василіян.

Ще раз щиро дякую за Ваш подарунок. Остаюсь з пошаною,

о. Павло Хомницький, ЧСВВ
ігумен

Українсько-Канадський Дослідчо-Документаційний Центр
Ukrainian Canadian Research & Documentation Centre
Centre Canadien-Ukrainien de Recherches et de Documentation

620 Spadina Ave., Toronto, Ontario M5S 2H4
Tel: (416) 966-1819 ♦ Fax: (416) 966-1820

6/VII-1998

Mr. and Mrs. Ostap and Iryna Zacharkiw
31823 Blair Drive
Warren MI 48092
U.S.A.

Шановне Панство!

Від імени Українсько-Канадського Дослідчо-Документаційного Центру щиро
дякую Вам за копію книжки спогадів/матеріалів Ірина Захарків - Зібрані Твори.
Ви і пан Ілж. Захарків дійсно відзеркалюєте тих громадських діячів які
присвятили і далі присвячують велику кількість свого дорогого часу на
українські справи.

Ваша цінна книжка вже стає частиною нашої бібліотеки де нею зможуть
користатися науковці та студенти. Ця книжка стає прикладом молодчим
поколінням, яка Ваша імїґрація віддана є своїй державі та українській громаді на
Діаспорі.

Бажаю Вам гарного літнього сезону та щиро запрошую Вас відвідати наш Центр
коли будете в місті Торонто.

Остаюсь з пошаною до Вас,

Надія Скоп

за адміністрацію УКДЦЦ

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНИ

відділ
ЦЕНТРАЛЬНОГО НЬЮ-ДЖЕРЗІ

запрошує Вас на

ЮВІЛЕЙНУ
КАРНАВАЛОВУ
ЗАБАВУ

яка відбудеться

в суботу, 26 лютого 2000 р.

в Центрі Української Культури в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Початок забави о год. 6:30 вечора

при звуках популярної оркестри...

„ВІДЛУННЯ“

♦ коктейль ♦ вечеря з обслуґою ♦ бара ♦ пізня холодна перекуска
♦ льотерія на виґраші

Під час вечері виконає свій гумористичний твір
мґр **РОСТИСЛАВ ВАСИЛЕНКО**
заслужений артист та мистець художнього слова

Весь дохід призначений на допомогу УКРАЇНИ

Ціна квитків до 15 лютого ц.р. – 40 дол. від особи, для студентів – 30 дол.
Після 15 лютого і при касі квитки в ціні – 50 дол. від особи, для студентів – 40 дол.

ПРОСИМО ЗАМОВЛЯТИ КВИТКИ З ПЕРЕДПЛАТОЮ ДО 15 ЛЮТОГО

МИХАЙЛО ШУЛЬГА тел.: (908) 534-6683

ДАМІАН ГЕЧА тел.: (908) 755-8156

о. І. ЛИШИК тел.: (212) 873-8550

ЮРІЙ ВЕДМІДЬ тел.: (732) 563-2690

ВІКТОР БАБАНСЬКИЙ тел.: (908) 754-0898

ЮРКО МІЩЕНКО тел.: (732) 671-1914

E-MAIL UKRNS@AOL.COM

Повна фінансова обслуґа в нашій філії
у Джерзі Ситі, Н. Дж.

558 Summit Ave., Jersey City, NJ (201) 795-4061

SELFRELIANCE
Ukrainian Federal
Credit Union

Українська Федеральна
Кооперативна Каса
"САМОПОМІЧ"

Main Location: 2351 W. Chicago Ave. Chicago, IL 60622

Tel (773) 489-0520 Toll Free: (888) 222-UKR1 (8571)

Link to Chicagoland's Ukrainian Community: www.selfreliance.com

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

scope travel inc

1605 Springfield Ave, Maplewood NJ 07040

973 378-8998 or 800 242-7267 or FAX 973 378-7903

http://www.scopetravel.com info@scopetravel.com

MILLENNIUM ESCORTED TOURS

Marijka Stadnycka Helbig

Leading World
Tour Operator
to Ukraine

HUTSULKA

via LOT Polish Airlines
from NEWARK or CHICAGO17 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
from \$2275

The most popular of tour itineraries: fly into Kyiv, take a sleeper train to Lviv and continue by deluxe touring coach: Kyiv (4) Lviv (3) Yaremche (1) Chernivtsi (2) Lviv (3) and Krakow (2) plus Rohatyn, Ivano-Frankivsk, Kolomyia, Zarvanytsia, Krekhiv and Przemysl. Departures: May through Sep

CHAIKA

via LOT Polish Airlines
from NEWARK or CHICAGO24 DAY All-inclusive Bus Tour + Dnipro Cruise
from \$3400

The most comprehensive of tours, combines an 11 day Dnipro Cruise from Kyiv to Odessa, from there by overnight train to Lviv to join our HUTSULKA group. Together you continue through Bukovyna, the Carpathian Mountains to Krakow (see above). Only two departures: Jun 29th and Aug 10th

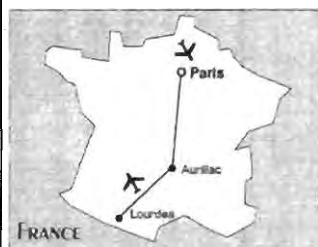
ЛЕМКІВСЬКА БАТРА

Ukrainian Folklore Music Festival in ZDYNIA

via LOT Polish Airlines from NEWARK or CHICAGO
July 13 - 29, 2000 All-inclusive 17 day Tour \$2275 tw
July 20 - 29, 2000 All-inclusive Poland portion \$1690 tw

Escort: Marijka Duplak

A Millennium sensation!! World's largest Ukrainian Folklore Music Festival. Kyiv (3) Lviv (3) Beskydy (1) Krynycia (4) Krakow (3) plus Przemysl, Sanok, Tylawa, Zydranowa, Zdynia, Svydnyk

LOURDES +

Paris and Aurillac

via Sabena Airlines from NEWARK or CHICAGO

11 DAY All-inclusive Escorted Tour
May 21 - 31, 2000 \$1690 twin

Fly into Paris (4) where highlights include the Notre Dame Cathedral, Eiffel Tower, Versailles and a cruise on the Seine River. Continue by touring coach to Aurillac (2), an exquisite 16th c town. A most picturesque ride takes you to Lourdes (3) in the high Pyrennes, world's most popular Catholic Pilgrimage destination. You may prepay this tour for your friends/family from Ukraine.

MILLENNIUM YOUTH TOUR

via Czech Airlines

from NEWARK \$2750
from CHICAGO \$290017 DAY All-inclusive Escorted Bus & Cruise Tour
Jul 30 - Aug 15, 2000

Italy: Rome, Florence, Venice then CRUISE to Greece, by bus to Olympia, Tolon and Athens, then join the Greek Island & Turkey CRUISE to Rhodes, Mikonos, & Kusadasi. Під патронатом Братства Молоді св. Бориса і Гліба (св. Володимира і Ольги у Чикаго) Spiritual Guide: Rev. Myron Panchuk

BERCHTESGADEN GYMNAZIA
REUNION TOURS

via Northwest Airlines from Newark

17 DAY All inclusive \$2600

12 DAY All inclusive \$2200

Apr 27 - May 13, 2000

Organized to commemorate the 50th anniversary of the Berchtesgaden Gymnazia Class of '49. The lovely itinerary starts in Lviv (3) for Ukrainian Easter, continues by your own deluxe touring coach to Krakow (2) via Przemysl, Vienna (2) Salzburg, Berchtesgaden (4) Innsbruck, through spectacular Alps to Mittenwald (2) Garmisch, Oberammergau, Wies and Munich (2). Escort: Omelan Helbig

Крайова Пластова Старшина

"ЛІТОМ СКОБА"

Старшо пластунська прогулянка

via Finnair from New York

19 DAY All inclusive \$3000

Jun 10 - 28, 2000

Spectacular escorted, guided itinerary: deluxe touring coach from Paris (4) Versailles, Strasbourg (1) Schaffhausen, Lucerne (2) Bern, Zermatt (2) (the most ecologically clean Alpine village, reachable only by funicular) through the majestic Dolomites of Tyrol to the beautiful shores of Italy's Lake Garda (1) Verona, Venice (2) Florence, Rome (4) Naples, Sorrento and Capri. Helsinki (2) "zum schluss"

LVIV EXPRESS

via LOT Polish Airlines
from NEWARK or CHICAGO17 DAY AIR ONLY to Lviv (2 days in Krakow)
from \$1190

Enjoy your trip and leave EVERYTHING to us. Fly with us from Newark to Lviv, stay with family 14 days and return to Newark on a non stop flight from Krakow after spending 2 wonderful days there. Escort, Ukrainian visa, medical insurance and Krakow stay included. Departures: May through Sep

DNIPRO CRUISES

M/S Marshall Rybalko

12 day Kyiv/Odesa and
10 day Odesa/Kyiv itineraries
from \$999 Main Deck twin rate

Itinerary: Kyiv, Kaniv, Kremenchuk, Kherson, Sevastopol and Odessa. German-built 240 passenger riverboat, fully airconditioned, with restaurants, bars, daily entertainment, specialty cuisine and offshore exc. 15-day Kyiv/Odesa RT cruises available aboard MS Gen. Vatutin. Departures: May through Sep

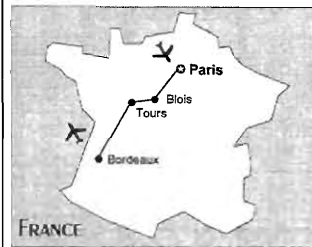
ПРОЩА до ЗАРВАНИЦІ

via LOT Polish Airlines from NEWARK or CHICAGO

14 DAY All-inclusive Escorted Tour
Jul 16 - 29, 2000 \$1990 twin

Escort: Christine Kowcz

Рішенням Синоду Єпископів Києво-Галицької Митрополії, святкування двотисячліття Різдва Христового відбудеться в Зарваниці. Прогулянка включає Київ (3) Тернопіль (5) Львів (6)

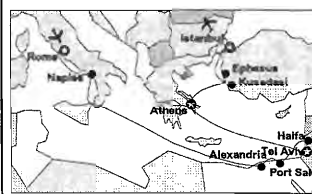
WINE TASTING &

Castles of Loire Valley

via Sabena Airlines from NEWARK or CHICAGO

10 DAY All-inclusive Escorted Tour
Oct 12 - 21, 2000 \$1990 twin

Paris (3) Blois (2) Tours (2) Bordeaux (4) plus castles in Blois, Chambord, Cheverny, Chenonceaux and wineries of Mont Louis, Vouvray, Chinon, Bordeaux, Mouton Rothschild, Lafite, Margaux, St. Estephe, St. Emilion and Pomperol. Explore the Loire Valley in its golden autumn splendor. Enjoy the elegant towns and fabulous French restaurants. Prepay this tour for your friends/relatives from Ukraine.

MEDITERRANEAN Cruise

aboard the Pacific Princess "Love Boat"

via Czech Airlines from NEWARK
to Rome return from Istanbul14 DAY Deluxe Cruise and Air package
Nov 25 - Dec 8, 2000 from \$3490

Italy: Sorrento, Naples, Capri, Pompei. Egypt: Alexandria, Cairo, Pyramids, Port Said, Suez Canal. Holy Land: Nazareth, Galilee, Jerusalem, Haifa, Ashdod, Tel Aviv, Greece: Athens, Piraeus and Turkey: Kusadasi, Ephesus, Istanbul. Millennium dream come true! Perfect climate and no crowds!

Загін "ЧЕРВОНА КАЛИНА"

прогулянка в Україну з нагоди

святкування 75-літнього Ювілею

via Czech Airlines from Newark

15 DAY All inclusive \$2300

Aug 20 - Sep 3, 2000

Be in Kyiv (4) for the Celebration Festivities of Ukraine's Independence Day, then proceed by deluxe coach via Pochajiv to Lviv (6) Makivka, Stryj. Plenty of free time to visit family and friends. Rejoin your touring coach for the remainder of a wonderful itinerary to Krakow (2) Przemysl then across the Western Beskyd Mountains to Prague (2) Guaranteed departure Escort: Ivan Luchechko

VII WFUMA MEDICAL CONGRESS

Aug 13 - 18, 2000

in LVIV, UKRAINE

via Lot, Northwest or Lufthansa

Depart any gateway in USA or Canada (rates quoted are from NYC)

Tour A	Lviv Aug 10-18, 2000	Land Only package	tw	\$900
Tour B	Lviv, Yalta, Kyiv	All inclusive 17 days	tw	\$3200
Tour C	Lviv, Kyiv	All inclusive 17 days	tw	\$2800

2000 Brochure will be mailed ONLY upon request!

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ВІДДІЛ 2-й ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ в ЙОНКЕРСІ

запрошує всіх на

ЗИМОВУ

ЗАБАВУ

„VALENTINE DANCE“

Оркестра: „ВІДЛУННЯ“

Дім СУМА в Йонкерс, UKRAINIAN YOUTH CENTER
301 Palisade Avenue, Yonkers, NY 10701

субота, 19 лютого, 2000 р., о год. 9-й веч.

Смачний буфет та зимні і гарячі напитки! ♦ Льотерія і несподіванки

Вступ: дорослі – 15 дол. • студенти – 10 дол. • молодь до 14 років – вступ вільний
Інформації: Юрій Ковальчик (914) 476-5549 • Стефан Гованський (203) 762-5912

БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ

Школи св. Юра

ласкаво запрошує вас на

ЗИМОВУ ЗАБАВУ

яка відбудеться

26 лютого, 2000 р.

від год. 7-ої веч. до півночі

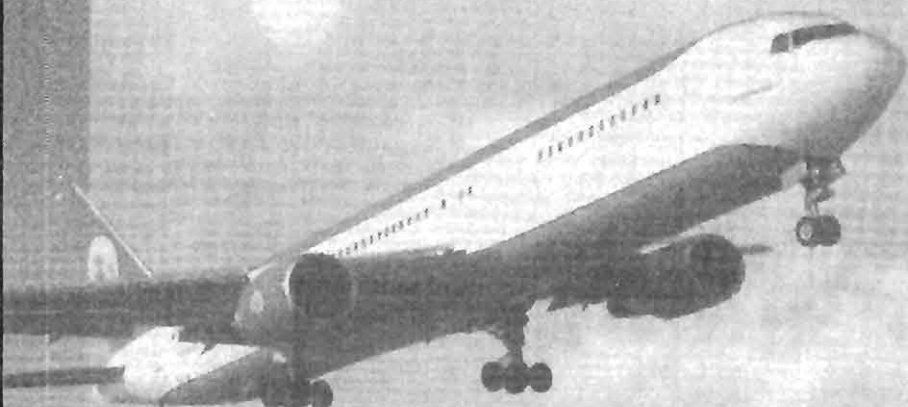
Грає оркестра „ЛЕГЕНДА“

Квитки: 25 дол. – дорослі, 10 дол. – молодь до 21 року

ДОХІД БУДЕ ПРИЗНАЧЕНИЙ НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД

Air Ukraine

UZBEKISTAN
airways

“UZBEKISTAN AIRWAYS” та “AIR UKRAINE”

ВИКОНУЮТЬ СПІЛЬНІ БЕЗПОСАДКОВІ ЛЕТИ

НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ
далі до ТАШКЕНТУ

на літаку БОІНГ-767-300

В П'ЯТНИЦІ І НЕДІЛІ
з летовища Кеннеді

За довідками телефонувати:

“UZBEKISTAN AIRWAYS”:

1-212-489-3954 (бюро)
1-212-245-1005 (резервування квитків)
1-800-820-2891 (вантажі)
1-718-244-0251 (вантажі, факс)УВАГА! 35% ЗНИЖКА на трактори, авто і техніку
ШВИДКІСНА доставка грошей – низькі ціни, конфіденційність

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4

e-mail: nsemczys@aol.com

Tel. (416) 761-9105
Toll free 1-800-265-7189ГРОШІ • РЕЧОВІ ПАЧКИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИдо рук адресата в Україні
та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

КВИТКИ • ЗАПРОШЕННЯ
МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВІЗИВІДПОЧИНОК
на відомих курортах

Пам'ятайте – як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
СПІЛКА В РОЧЕСТЕРІ НІ

ЗМОЖЕ ПОЛАГОДИТИ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

ТЕЛЕФОНУЙТЕ АБО ЗАЙДІТЬ ДО НАС
ЗА ІНФОРМАЦІЯМИ ПРО НОВІ ТИПИ ПОЗИКCALL OR STOP IN AND ASK ABOUT
OUR LOW INTEREST RATE LOANSROCHESTER UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION824 RIDGE ROAD EAST • ROCHESTER NY 14621
TEL: (716) 544-9518 FAX: (716) 338-2980
www.rufcu.org.для кращого
завтра
ощаджуйте
сьогоднів найстаршій та найбільшій українській
кредитовій кооперативі в світі

САМОПОМІЧ В НЬО ЙОРКУ

ощаднистеві конта,
термінові сертифікати,
індивідуальні пенсійні конта,
чекові конта*вища
дивіденда,
зараховувана
денноАТМ КАРТКИ
ПРЯМІ ВКЛАДИ*немає місячних оплат,
доступ до своїх грошей
24 години денно,
7 днів в тижденьОщадності забезпечені федеральною агенцією NCUA до \$100,000.
Пенсійні конта IRA забезпечені особно до \$100,000.
Наш сильний капітал є додатковою
охороною всіх членських ощадностей.

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Branches:

23 Main Street Kerhonkson, NY 12446 Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

Нова
Філія!226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

Outside NYC call toll free: 1-888-SELFREL

Visit our website: www.selfreliance.org E-mail: SRNYFCU@aol.com

ЧИ ВИ ПЛАТИТЕ ПРАВИЛЬНУ ЦІНУ? НЕ ПЛАТІТЬ ЗАБАГАТО!

EURO DIRECT

WELCOMES YOU TO THE 21ST CENTURY

CALL BACK HOME AND SAVE!

26.9¢ UKRAINE

за хвилину без перерви

НАДЗВИЧАЙНО НИЗЬКІ ЦІНИ

Country	Rate	Country	Rate
УКРАЇНА	26.9	УЗБЕКІСТАН	29
МОСКВА	15	ТАДЖІКІСТАН	29
СТ. ПЕТЕРБУРГ	15	ПОЛЬЩА	25
РОСІЯ	29	БОЛГАРІЯ	31
ВІРМЕНІЯ	41	ІЗРАЇЛЬ	12
АЗЕРБАЙДЖАН	41	НІМЕЧЧИНА	11
БІЛОРУСЬ	35	ФРАНЦІЯ	12
ЕСТОНІЯ	29	ІТАЛІЯ	13
ГРУЗІЯ	41	АВСТРАЛІЯ	11
ЛАТВІЯ	32	ЕСПАНІЯ	19
ЛИТВА	32	ЮГОСЛАВІЯ	29
МОЛДОВА	29	РУМУНІЯ	29

США 6.9 ц. за хвилину

- ✓ Комерційні і приватні дзвінки
- ✓ Телефони далекого зв'язку, які підходять для ваших особистих потреб
- ✓ Безпосередній набір без коду доступу
- ✓ Телефонні картки, які можна вживати з будь-якого телефону в США
- ✓ Окремі місячні рахунки
- ✓ Виїмково низькі ціни, 24 години на добу, 7 днів в тиждень доступні з хати або бюро
- ✓ Обслуга в 10-ти мовах поруч із англійською

ДОСТУПНІ ГОДИНИ:

Від понеділка до четверга (9 AM - 9 PM).

П'ятниця (9 AM - 6 PM)

Субота (10 AM - 3 PM)

Неділя закрито

- ✓ Бонус за кожного нового придбаного клієнта. Допоможіть родині і приятелям заощадити \$\$\$.

- ✓ Легко зголоситися телефонічно, факсом, листовно або по інтернеті www.eurodirectinc.com

- ✓ Заробіть гроші - станьте нашим агентом

- ✓ Продаємо передплачені телефонні картки (calling card)

Говоримо українською мовою 877-882-8572 • 877-787-7425

Всі інші мови 877-569-3876

ШУКАЄМО АГЕНТІВ!

Можна заробити від 6 - 15 відсотків комісового кожного місяця, рік за роком, допомагаючи іншим ошаджувати гроші!

www.eurodirectinc.com
www.eurodirectinc.com
www.eurodirectinc.com

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Найбільша в світі українська висилкова фірма Висилаємо в Україну, країни СНД та Східної Європи

З нагоди 10 років заснування велика знижка на товари та послуги

➔ **ПЕРЕСИЛКА ДОЛЯРІВ**

Україна

➔ **ПАКУНКИ**

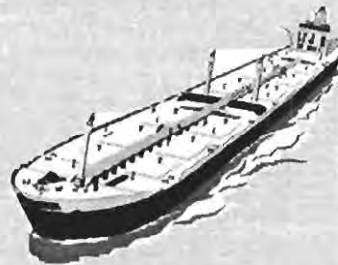

- ГАРАНТОВАНО
- КОНФІДЕНЦІЙНО

Доручаємо долари
особисто в руки

**ЗАВЖДИ
НАЙНИЖЧІ
ЦІНИ**

- НАЙШВИДША ДОСТАВА
- НАДІЙНИЙ СЕРВІС

Безкоштовно відбираємо пакки
з хати за посередництвом UPS

Всі довідки за тел: 1-800-361-7345

Більше 700 тисяч вдячних клієнтів!

МІСТ MEEST

10 років разом з громадою

#1 в США та Канаді

Свій до свого по своє!

➔ **НОВИЙ КАТАЛОГ НА ТОВАРИ І ТЕХНІКУ**

➔ **ПРОДУКТОВІ ПАЧКИ**

- НАЙНИЖЧІ ЦІНИ
- ВЕЛИКИЙ ВИБІР

- ВЕЛИКИЙ ВИБІР
- ЯКІСНІ ПРОДУКТИ

За безкоштовним каталогом телефонуйте: 1-800-361-7345

Найнижчі ціни, найкращий сервіс тільки у фірмі «МІСТ»

Щохвилиний комп'ютерний контроль за виконанням Вашого замовлення!

На кожне замовлення даєм письмове підтвердження від отримувача

РЕГІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ ФІРМИ «МІСТ» У ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

MEEST Corporation Inc.
97 Six Point Rd.
Toronto, ON M8Z 2X3
Tel.: (416) 236-2032
1 (800) 361-7345

MEEST - AMERICA
817 Pennsylvania Ave.
Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 925-5525
1 (800) 288-9949

MEEST-KARPATY
2236 W. Chicago Ave.
Chicago, IL 60622
Tel.: (773) 489-9225
1 (800) 527-7289

MEEST-CALIFORNIA
500 E. Harvard Str.
Glendale, CA 91205
Tel.: (818) 547-4910

MEEST-ALBERTA
10834 97 Street,
Edmonton, AB T5H 2M3
Tel.: (403) 424-1777
1 (800) 518-5558

Для кращої обслуги клієнтів маємо понад 250 агентів у Північній Америці.
За агентом у Вашій місцевості телефонуйте безкоштовно: 1 -800-361-7345

Життя, посвячене родині й людям

До річниці смерті Людмили Прокопенко

Св. п. Людмила Прокопенко

4 листопада 1999 року випала перша сумна річниця передчасної смерті Людмили М. Прокопенко, матері чотирьох прегарних дітей, шістьох онуків, та подрузі життя Павла Прокопенка. Померла вона після досить довгої й виснажливої хвороби, залишивши в неможливому горі прекрасну родину.

Життя покійної було зіткане з постійних труднощів, й лише її родинне щастя на схилі літ було ніби нагородою за пережиті нею труднощі в молодості.

Народжена в одному з сибірських таборів сталінського ГУЛагу, вона пережила голод і холод московського „раю”, відтак жахи війни й рабське існування в гітлерівському райху. А після війни – чималі труднощі початкових літ в Бразилії та США.

Далека Бразилія й була тією країною, де покійна Людмила знайшла собі пару на все життя. В особі Павла Прокопенка вона справді зустріла

свою долю. Річ бо в тім, що її обранець зазнав таких же поневірянь, і розумів її з півслова – це й зблизило молоду пару.

Побрались молодята в околицях міста Сан-Павло в 1954 році й відразу ж кинулись до праці, бо чужина не рідна мати – ледачих не терпить. Та й молодість брала своє – подружжя ставало на власні ноги й потроху забувало гірке минуле, пірнувши з головою в щоденні турботи.

Зі смутком в очах Павло згадує про давнє минуле: „До Бразилії я з батьками прибув кораблем в кінці 1948 року. Оселились ми поблизу міста Сан-Павло й відразу ж почали шукати працю. Я знайшов працю автомеханіка, знайшов непогане помешкання й життя нашої родини почало налагоджуватись. Та в 1949 році, не витримавши тропічного клімату, померла моя матуся й це, як не дивно, пришвидчило моє одруження. Зробив я це на прохання мого осиротіло батька, щоб бодай якось утихомирити його болі й зняти з його плечей повсякденні господарські турботи.

В 1958 році я з дружиною, донечкою й батьком прибув до США й поселився в місті Рочестері Нью Йорк. Моя дружина знайшла працю в одній зі швейних фабрик Рочестеру, а я став автомеханіком.

В роках 1959, 1960 і 1966 моя Людмила подарувала, в додаток до донечки Віри, ще й трьох козаків – Анатолія, Леоніда та Валентина. Щаслива мати такої чудової родини працювала і вдень, і вночі в хаті й на швейній фабриці, щоб доточити скромний бюджет нашої родини. Діти росли, вимоги життєві збільшувалися і моя незабутня Людмила знаходила час і силу для задоволення всіх наших життєвих

потреб. Завдяки її старанням наші діти отримали високу освіту, утворили родини й обдарували нас шістьма онуками. Ревно трудилася вона й у колі сестриць церкви Св. Покрови УАПЦ міста Рочестеру.

В 1955 році я з дружиною і синами Леонідом та Валентином відвідав Україну, рідне село Гаврилівці на Харківщині, відвідав школу, де колись вчився, й побачився з двоюрідними братами й сестрами, а дружина моя

сльозами любови й туги окропила свої рідні Суми. 44 роки тривало моє родинне щастя з Людмилою й мені просто не віриться, що її вже нема поряд зі мною, що моє щастя вже відлетіло в небуття й ніколи не повернеться... Царство їй небесне”.

Павло Прокопенко замовк, схиливши свою зажурену голову ще нижче.

Н. Н.

Світлій пам'яті Марії Стахів

Українська громада стейтів Нью-Йорк і Нью-Джерзі провела на вічний спочинок заслужену громадянку Марію (Муху) Стахів, уроджену Винників, яка 20 жовтня 1999 року відійшла у вічність після довгої і невиліковної недуги, проживши 81 рік.

Марія народилася 6 серпня 1918 року у Львові в патріотичній родині. Її мама походила з родини Гуглевичів. Була відома як визначна спортсменка, член Українського студентського спортивного клубу, капітан легко-атлетичної ланки і відбиванкової дружини, яка 1943 року здобула першість у крайових змаганнях. Гімназію „Рідна Школа” закінчила у Львові у 1937 році. 8 січня 1944 року одружилася у Львові з Євгеном Стахівим. Вінчав їх о. Дамян Лопатинський.

Під час війни була членом ОУН, а її молодша сестра Наталка була засуджена в „процесі 59”, але чудом врятована з в'язниці в Бердичеві, пізніше брала участь у підпільній боротьбі з німцями у Києві, розстріляна гестапом 1942 року у Бабиному Ярі.

Перші повоєнні роки Марія жила в Інсбруці, прибула до Америки в січні 1951 року. Виховала двох синів і одну

дочку. Належала до 1-го Відділу Союзу Українок Америки в Нью-Йорку і до Прихильників визвольної боротьби України. Похована на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

У книжці Є. Стахова „Крізь тюрми, підпілля і кордони” зазначено: „Присвячую моїй терплячій дружині Марії, яка під час довгих і небезпечних мандрів доглядала наших малих дітей і журилася моєю і нашою долею”.

На Панахиді, на якій був присутній військовий аташе місії України при ООН полковник Василь Сидоренко (був теж на похороні), зворушливе посмертне слово виголосив інж. Микола Галів, а на тризні промовляли д-р Мирослав Прокоп і Андрій Ластовецький. Наспіли співчуття від Івана і Марії Драч, Державного комітету України в справах національностей і еміграції, від генерального консула Юрія Богаєвського, „Авіаліній України”, від директора обласного клінічного шпиталю у Львові та багатьох інших приятелів.

Наша діаспора втратила зразкову, працюовиту, а над усе чесну і щирю патріотку.

Д-р Роман Барановський

УНСоюз

уділяє своїм членам

- ▶ Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- ▶ На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- ▶ По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!

Потелефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

пропонує тільки на обмежений час

БОНУС 1/4% на нових або переведених (rollover) пенсійних грамотах.

Відкриваючи в УНСоюзі нову пенсійну грамоту, або переводячи Вашу існуючу грамоту до 15 квітня ц.р. Ви отримаєте додаткових 1/4% відсотку на новій пенсійній грамоті. Щоб скористати з цієї нагоди Ви є зобов'язані затримати гроші в Українському Народному Союзі на протязі десяти років.

ОДНОРАЗОВА ВКЛАДКА (SINGLE PREMIUM ANNUITY)
ПЛАТИМО 6.75%, З БОНУСОМ 7.00%

ГНУЧКА ВКЛАДКА (FLEXIBLE PREMIUM ANNUITY)
ПЛАТИМО 6.50%, З БОНУСОМ 6.75%

Ці ставки є гарантовані у першому році. У справі інформацій, як перевести пенсійну грамоту, або закупити нову грамоту, просимо звертатися до Вашого місцевого секретаря Відділу або до Головної Канцелярії УНСоюзу на число телефону

1-800-253-9862

ЗАКЛИК

**ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ
ТА ІНШИХ!**

**МОЛІТЬСЯ
НА ВЕРВИЦІ, ЩОБ
МАТІР БОЖА МАРІЯ
МОГЛА
ЗАХОРОНИТИ ВАС
ВІД ДИЯВОЛА**

**ІГОР КОНРАД
1851 BERWYN ST.
PHILADELPHIA, PA 19115
Tel.: 215 676-2367**

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ВАРКА БАЧИНСЬКА
Професійний продавець
забезпечення УНС
BARBARA BACHYNSKY
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
101 East 16th St., apt. 2E,
New York, NY 10003
tel.: 212-533-0919

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
**Ukrainian Free University
Foundation, Inc.**
P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

Д-р ЛЮДМИЛА ГУДЗ, лікар-терапевт
DIPLOMATE OF AMERICAN BOARD OF INTERNAL MEDICINE
• Внутрішні хвороби і профілактика • Хвороби серця і легенів
ЛІКАР ГОВОРИТЬ ПО-УКРАЇНСЬКИ!
2333 Morris Ave., Suite B-15, Union, NJ
Tel.: (908) 624-0090

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ,
ЯК ТАКОЖ КОМП'ЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н. Й., Конн., Вашингтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel.: (908) 789-1870; (732) 627-0517

ФІРМА „МІСТ“
Забираємо посилки
з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК
СПЕЦІАЛІСТ ВІД КОМПЕНСАЦІЙ
І ВИМОГ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
✓ на роботі
✓ автомобільних
✓ в публічних місцях
✓ лікарських помилок

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Львів – 599 дол. + tax
(round trip)
Нью-Йорк/Київ – 499 дол. + tax
(round trip)
429 дол. (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу
про відшкодування

А ТАКОЖ:
• ВОДИННЯ під впливом алкоголю
• КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
• ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
• ШТРАФИ
• РОЗВОДИ
• ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ
WELT & DAVID, Clifton, NJ
(973) 773-9800

EuroLink
Дзвінок в УКРАЇНУ
31¢ за хвилину
Із зміною або без зміни
телефонної компанії далекого зв'язку
1-800-758-1023

Фірма ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски,
відео, шкільні книжки, комп'ютерні
програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 1999 рік!
тел: 1-800-265-9858

Фірма „КАРПАТИ“
Переробляє хати, пивниці, направляє да-
хи, виконує цементні праці, переробляє лаз-
нички, малює назовні і всередині. Викон-
ує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: (718) 937-6821
Beerper (917) 491-6150

НОВЕ ВІДЕО
АПОН 1999-Б
Найкращий концерт, який Ви
коли-небудь чули і бачили
в палаці „Україна“ у Києві
ВІДЗНАЧЕННЯ 8-ОЇ РІЧНИЦІ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ.
Промова Президента ЛЕОНІДА КУЧМИ
до вільного народу.
Мистецьку частину виконують:
25 ансамблів зі всіх областей
України при участі артистів
СОФІЇ РОТАРУ, ВАСИЛЯ ЗІНКЕВИЧА
та інших.
Ціна 30 дол.
Писати до:
APON MUSIC and VIDEO
P. O. Box 3082 Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

Компанія „Wood-Art“ на Флориді потре-
бує майстрів з художньої обробки дерева
та столярної справи. Добра платня та ме-
дичне забезпечення.
Тел.: 1 (407) 668-0660
1(407) 574-7796 (Vasyl Boychuk)

26 First Avenue,
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ — кера-
міка різьба, вишивки, карточки.

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service
ПАЧКИ І ХАРЧІ ДО УКРАЇНИ
Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська,
Чернівецька і Тернопільська області.
RAHWAY Travel
Rahway, NJ
732 381-8800
Steven MUSEY
Millville, NJ
609 825-7665

GRAND STREET MEDICAL ASSOCIATES
is pleased to announce
MIKHAIL GUSMAN, M.D.
Internal Medicine
has joined their practice at
6360 Rt. 209
Kerhonkson, New York
(Next to Candlelight Inn Restaurant)
New Patients Welcome
Office Hours: **MONDAY-FRIDAY 9 am – 5 pm**
(914) 626-7119

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні європейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

UKRAINIAN CATERING
ОБСЛУГОВУЄМО
ВСІ ПРИЙНЯТТЯ

КОЖНИЙ ІСТЬ І ХВАЛИТЬ
ВСЕ ЩО ВІН ГРАДУВАЄ
СМАЧНО І
НЕДОРОГО!
457 Clifton Ave. Clifton, NJ 07011
973-546-4659

• РІЗНЕ •
СХУДНУТИ І
ЗАРОБИТИ
1-800-959-1853

• РОЗШУКИ •
Рідня в Україні пошукає родину **ПЕЛИПА:**
ФЕДОРА, МАРІЮ (ГАЙДУЧОК), АНАСТАСІЮ
і **МИХАЙЛА**. Жили в Scranton, PA.
Прошу писати: Україна, Львівська обл., Жов-
ківський р-н, с. Гійче, вул. Шевченка 97
Пістун Марія Олексіївна

Жінка (60 років) з України по-
шукує доброго, порядного чо-
ловіка для серйозних відно-
син.
Тел.: 1-908-273-8896

• ПРАЦЯ •
Потрібний автомобільний механік з дос-
відом праці на імпортованих автах. Ми
навчимо побажану особу. Добра платня і
бенефіти. Мусить мати свої робочі інстру-
менти та володіти англійською мовою.
Maplewood, NJ
Тел.: 973 762-2882

Пошукую жінку до опіки старшої
особи тільки на ніч. За точнішими
інформаціями тел.:
(973) 537-1243 Неля
(212) 777-4441 Людмила

Пошукую людей до роботи. По-
чатковий зарібок 1,600 дол. на
місяць. Знання англійської мови
не є обов'язковим.
Тел.: (919) 847-4494

Чоловік з України, 45 років, має досвід до-
гляду за старшими і хворими, смачно вар-
ить, виконує будівельні та різні ремонтні
роботи. Акуратний, веселої вдачі. Праця
потрібна негайно, бажано з проживанням.
За характеристиками на дану особу та з
пропозиціями телефонувати 973-734-0665.

ПАЧКИ В
УКРАЇНУ
0.49
за фунт
DNI PRO CO.
В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з
України. До вибору 99 вірців хусток! А також фірмове
шкіряне зимове взуття від \$35.
NEWARK, NJ
698 Sanford Ave
Tel. 973-373-8783
Free: 888-336-4776
CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel. 973-916-1543
PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Tel. 215-728-6040

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що з волі Всевишнього відійшла у вічність після трудолюбивого життя в неділю, 30 січня 2000 р. в Балтиморі наша найдорожча ДРУЖИНА, МАТИ, СЕСТРА і БАБУНЯ

бл. п.

БОГДАННА ОКСАНА САЛАМАХА

з дому ГАФТКОВИЧ

нар. в Бучачі, Україна

ПАРАСТАС відбувся в середу, 2 лютого 2000 р. в похоронному заведенні „Lilly-Zeiler“ у Балтиморі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – в українській католицькій церкві св. Михаїла, а відтак на парафіяльному цвинтарі в Балтиморі.

Молитися за спокій душі покійної просять:

муж	– БОГДАН САЛАМАХА
доньки	– ЛЯРИСА з мужем БОГДАНОМ КІКЕНОЮ і дочкою МАРТОЮ
	– ХРИСТИНА з мужем ДАНОМ БІЗАНТОМ та синами ОЛЕКСАНДРОМ і ГРИГОРІЄМ
сестра	– МАРІЙКА з мужем ЛАСЛОМ СІЙ
брат	– ІВАН ГАФТКОВИЧ з дружиною НАДЕЮ та дітьми ВІРОЮ і МАРКОМ та їхніми родинами
а також родини	– ГАФТКОВИЧІВ, ЗАГАЙКЕВИЧІВ, САЛАМАХІВ, БІЗАНТІВ, ЦАРИЦІВ, КІКЕНІВ.

Вічна їй пам'ять!

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАІСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА В ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

ПОДЯКА

З волі Всевишнього несподівано відійшла у вічність 9 листопада 1999 р. наша найдорожча та незабутня ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

св. п.

ЛІДІЯ К. ГЕЧА

з дому МОРАВЕЦЬКА

Цією дорогою висловлюємо нашу глибоку вдячність родині, приятелям та знайомим, які своєю присутністю на похоронах, відправах теплими словами співчуття та потішень допомогли мені, моїм дітям та внукам перенести цей неймовірно тяжкий для нас час.

Особлива подяка о. парохів П. Лабінському за відправу заупокійних богослужб та за його зворушливу прощальну проповідь в часі Служби Божої.

Сердечна подяка о. І. Лишикові за участь у відправі панахиди на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

По відправі Парастасу і Панахиди безмежно вдячні Л. Калиничу за щирі слова прощання, згадуючи дружбу і милі спогади пережитих зустрічей з покійною. Також прощали Д. Демедюк від хору „Кринос“ при церкві Різдва Пресвятої Богородиці в Нью-Бранзвик, Н. Головінська від Відділу СУА 65 і доня Оксана, яка прощала свою улюблену маму від цілої родини, а на тризні М. Шульга, Г. Кузьма і о.І. Лишик.

Щира вдячність М. Захаркові, Д. Демидюкові, О. Оришкевичеві, І. Яцишинові, П. Грозьові та іншим членам хору „Кринос“ за їх спів у відправах всіх заупокійних Богослужб.

Дуже дякуємо моїм сестрам в Україні Юстині, Ользі і Юлії та їх родинам, що рівночасно в той самий час були відправлені заупокійні Богослужби в пам'ять покійної.

Вдячні Сестрицтву православної церкви Андрія Первозваного за смачно приготовану тризну і за їх гостинність.

Щира подяка Л. Шевченко, В. Бабанській за переведення збірки для сиріт в Україні.

Глибоко вдячні за письмові та телефонічні співчуття приятелям і знайомим, а також управам КДУ Центрального Нью-Джерзі М. Шульзі і ККДУ США В. Воловодюкові і В. Баранецькому.

Дякуємо парохів о. П. Лабінському за відправу Служби Божої і Панахиди в 40-ий день смерті, особливо вдячні Т. Панькевичеві за теплу згадку та спомин покійної в часі прийняття.

Всім щира вдячність, що брали участь в похоронних відправах, жертводавцям за поминальні Служби Божі, за квіти та за пожертви на добродійні цілі.

Хай Всевишній Господь винагородить Вас сторицею!

Щиро вдячні:

муж	– ДАМЯН
син	– СТЕФАН з родиною
дочки	– МАРІЙКА з родиною
	– ЮЛІЯ Д. з родиною
	– ОКСАНА

внуки

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

Ігор Гіль з родиною; хор „Кринос“ при церкві Різдва Пресвятої Богородиці в

Нью-Бранзвiku; родини, Ніля, Ігор Герус і Ірена, Роман Левицький; Михайлина Москва і син Юрко з родиною; Ірена Літвін; 65 Відділ СУА в Нью-Бранзвик, Наталя Головінська; 4 Відділ СУА, Тирса Павляк; Mercedes Parra; Friends of Bristol-Myers Squibb Co.; Friends of Professional Orthopaedic Associated of Princeton, NJ.

НА ПОМИНАЛЬНІ ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖБИ зложили:

Сестрицтво Покрови Пресвятої Богородиці української католицької церкви в Нью-Бранзвик, Н.Дж.; родина Кобринів, М. і А. Захарків, М. Цісик, Я. і О. Паславські, А. Гіряк, І. Старожитник, родина Колцунів, Ф. Літовинський, Л. Ратич, С. і Г. Кохмани, Л. і П. Патрилі, Х. Федун, С. і Ю. Лонишини, родина Кушнірів, Ц. Дебайло, Н. і М. Попелі, К. Бацвин, І. і О. Бачинські, Т. Павляк, І. Літвін, М. і М. Гаталі, А. Ярема, О. Лохман, Helen & Bernard Porcaro-25 Masses yearly for 3 years performed by the Salesian Missions-father Jim Marra.

НА СИРОТИ В УКРАЇНІ зложили:

по 50	дол. Л. Лесик, О. Оришкевич, Л. Б. Котис;
30	Р. Ратич;
по 25	П. Грицак, І. Р. Левицький;
по 20	Л. Шевченко, о.І. Лишик і паніматка, О.Шандор, І. Ратич, Б. І. Колцун, родина Кохманів, Н. І. Герус, О.І. Яцишин, М. А. Захарко, І. Кочержук, Л. Рудзінський, І.А. Бемко, В. Кец, О. Панькевич, Д. Оріховська, П.Д. Панькевич, М. Шульга, В.В. Бабанський, В. Григоренко.
15	М. Цісик;
по 10	П. Кушнір, С.П. Левко, Ю. Левицький, М. Слободян, М.М. Гатала;
по 5	С.В. Колтовський, Л.П. Патрило.

НА ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ:

150	дол. Д. Геча;
100	М.В. Яровенко;
25	З.В. Василів;
5	Н.О. Рінник.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙОРКУ зложили:

200	дол. С.Р. Геча;
по 50	М. і Р. Балтарович, О. і Я. Городецький, Г. Кузьма;
по 30	Я. і Я. Букачевські, А. Роско, Д. і Ю. Ратич;
10	І.Б. Колцун.

НА ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ зложили:

50	дол. Ігор Гіль.
----	-----------------

НА ФОНД ЖУРНАЛУ СУА „НАШЕ ЖИТТЯ“ зложили:

по 20	дол. М.В. Стойко, Д.Г. Борст, Н.І. Головінський, І. Ратич, Д. Геча;
по 10	С.Р. Старожитник, І. Старожитник, Ц. Дебайло, Т. Дж. Павляк, С. Ю. Лонишин, 65-ий Відділ СУА.

З великим смутком повідомляємо родину і знайомих, що 16 січня 2000 р. по короткій, але тяжкій недугі, заосмотрена найсвятішими тайнами відійшла у вічність на 80-му році життя

бл. п.
ЕВГЕНІЯ ТОТ
з дому **МАНЬКО**

ПОХОРОННІ відправи відбулися 20 січня ц.р. в похоронному заведенні Насевичів, а опісля в церкві св. Йосафата при вул. Ортодокс у Філядельфії. Похована на католицькому цвинтарі у Факс Чейсі. Па.

Залишила у великому смутку:

чоловіка – **АНДРІЯ**
сина – **БОГДАНА** з дружиною і дітьми
дочку – **СОФІЮ** з чоловіком і сином
сестер – **КАТРУСЮ БЕРЕЗЯК**
– **СТЕФАНІЮ ПЛОСКІНУ**
з чоловіком, дітьми і внуками
швагра – **ТЕОДОРА ДУДУ** з дітьми і внуками
братову – **СОФІЮ** з чоловіком і синами
ближчу і дальшу родину в Америці й Україні.

Спи спокійно, дорога і улюблена всіма нами Євгеніє, ми Тебе ніколи не забудемо.

Вічна її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 28 січня 2000 р. відійшов у вічність у Філядельфії, Па.

св. п.
д-р прав
МИКОЛА КУШНІРЕНКО

нар. 13 листопада 1906 р. в Мельні на Конотопщині

ЧИН ПОХОРОНУ і ПАНАХИДА були відслужені в церкві св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. в середу, 2 лютого 2000 р., о год. 10-й ранку, а опісля тлінні останки покійного поховано на місцевому цвинтарі.

Вічна йому пам'ять!

ПРИЯТЕЛІ

В Сороковий день смерті буде відслужена СЛУЖБА БОЖА в православній церкві св. Володимира у Філядельфії, 7 березня 2000 р., о год. 9:30 ранку.

З глибоким смутком повідомляємо приятелів і знайомих, що 8 січня 2000 р. на 88-му році життя, з волі Всевишнього відійшла у вічність наша дорога МАМА, ВУЙНА і СТРИЙНА

бл. п.
МАРІЯ БАНІТ
з дому **ПІНДЗОЛЯ**

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 11 січня 2000 р. в церкві Успіння Божої Матері, а відтак на цвинтарі „Cote des Naiges“, Монреаль.

Нехай пам'ять про всяке вчинене нею добро, вічно залишиться між нами!

Донька ВІРА

та дальша родина в США, Україні і Польщі.

Родина ділиться сумною вісткою, що на 87-му році життя, 11-го січня ц.р. несподівано помер у Фльориді, колишній секретар Народного Союзу в Нью-Бранзвіку, Н. Дж., диригент церковного хору

св. п.
дипломований хемік
ПАВЛО ГРАБОВИЧ

У Сороковий день смерті будуть відправлені заупокійні **СЛУЖБИ БОЖІ**

у слідувачих католицьких церквах

в неділю, 20 лютого ц.р.

Різдва Пречистої Богородиці в Нью-Бранзвіку, Н. Дж.; св. Марії в Норт Порті, Фла.; св. Миколая в Рудниках, Україна.

До участі в молитвах за душу покійного просять діти:

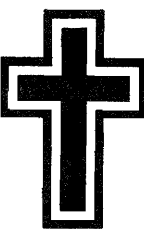
діти – **ІРЕНА (ЗІРКА) ПУЖОЛ-ЛІПКІН** із родиною
– **ХРИСТИНА БАУМАН ГРАБОВИЧ** з сином
– **ЮРІЙ ГРАБОВИЧ** з родиною
швагер – **БОГДАН КОТИС** з родиною

Вічна йому пам'ять!

Шановні читачі,

за добрим звичаєм "Свобода" вміщує посмертні згадки, часто із світлинами, про тих, що відійшли. Такі публікації є не тільки останньою даниною покійному, вони посилюють зв'язок між поколіннями української імміграції, а крім того часто служать джерелом історичних досліджень.

Наш тижневик не бере плати за вміщення таких споминок і світлин. Проте суворі обставини редакційного життя, коли щораз дорожчими стають папір, обладнання, зв'язок і друкарні, змушують нас нагадати громаді про добрий звичай пожертв на пресовий фонд. Такі пожертви, надіслані чеком на адресу "Свободи" разом із споминами про дорогих людей, стануть найкращим підтвердженням реального піклування кожного добродія про нашу спільну українську справу, виразником якої прагне бути тижневик "Свобода".

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 17 січня 2000 р., на 88-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий **ЧОЛОВІК і БАТЬКО**

бл. п.
МИКОЛА
ІВАСИШИН

ПАНАХИДА відбулася в середу, 19 січня 2000 р. в похоронному заведенні Frederick Funeral Home, у Flushing, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у четвер, 20 січня 2000 р. в церкві Annunciation of the Blessed Virgin Mary, Fresh Meadows, NY, а відтак на цвинтар св. Духа у Гемптонбургу, Н. Й.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – **АЛЕВТІНА**
донька – **ІРЕНА ІВАСИШИН-АНДРЕАДІС** з чоловіком **АЛЕКСОМ**

та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Наша щира подяка всім жертводавцям за пожертви і молитви в пам'ять нашого найдорожчого **ЧОЛОВІКА і БАТЬКА**.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

Мої близькі можуть покладатися на мене, бо я покладаюся на Вестерн Юніон®

***Я завжди впевнений, що гроші, які
надсилаю до своїх близьких, потраплять в
Україну надійно, за кілька хвилин,***

каже Віктор Петренко, чемпіон Олімпійських ігор та клієнт Вестерн Юніон.

Коли пересилаєте долари в Україну через Вестерн Юніон, душевний спокій вам гарантовано. Ця провідна компанія, яка існує вже понад 128 років, пропонує надійні грошові перекази протягом кількох хвилин. Вестерн Юніон має понад 78 тисяч своїх представництв у більш, ніж 176 країнах; в Україні ж – понад 300 представництв. Та й розцінки Вестерн Юніон має доступні.

І не випадково, що все більше українців користуються компанією Вестерн Юніон, якій довіряють мільйони людей, коли пересилають свої гроші по цілому світі.

Якщо бажаєте здобути більше інформації (англійською мовою), телефонуйте

1-800-325-6000

WWW.WESTERNUNION.COM

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

The fastest way to send money worldwideSM